VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Iunie 1991 XLI D - 7800 FREIBURG
Nr.189 Muenchhofstr.12

BUNĂ ŢARĂ - REA TOCMEALĂ

România n'a fost, sub crunta ocupaţie a îndrăciţilor, decât codru de jefuit şi, mai ales, cobaiul celor mai absurde încercări de a strâmba în om chipul lui Dumnezeu, fără de care n'ar mai rămâne decât o vită oarecare, supusă la orice. Pepiniera a fost la Piteşti, în închisoarea cunoscută drept cea mai de preţ realizare a "marelui bărbat de stat", plâns şi acum de democraţii dictaturii lui Carol Wolf, gâdele Armand Călinescu. Noile procedeie, îmbogăţite cu rezultatele macabrului laborator, s'au extins apoi la toate închisorile din ţară, cu aplicare şi în marea închisoare România, izolată de lume prin sârmă electrificată, câini dresaţi, miradoare, reflectoare, mine şi grăniceri răsplătiţi regeşte pentru fiecare cap vânat, biet frate nefericit, adulmecând un fir de respiraţie mai liberă. Efectul era scontat în orice caz ca sigur: căci cei ce rezistau, dispăreau; iar ceilalţi ajungeau tot la moarte, cea mai atroce dintre morţi: moartea spirituală, necesari şi buni ca instrumente docile la înfăptuirea planurilor din hrube. Examenul general, pentru verificarea gradului de reuşită în opera de animalizare, s'a dat la alegerile din 20 Mai anul trecut...

Lupta dintre internaţionale pentru comanda globului, se conturează tot mai mult. Cu uriaşele descoperiri, nu va mai fi posibil ca pământul să aibă mai mulţi stăpâni. Unele caută să se consolideze prin colaboratori în subordine; altele, prin supuşi. România, în acest context, pare sortită unei colonizări masive. Este o ţară "făcută" ideală în acest scop: bogată din pronia cerească, ea are acum locuitori "blajini" (sau blajiniţi), reduşi la reflexe condiţionate, iar în frunte deja un sinedriu, grup de alogeni cari fac tot ce pot ca bruma de "inteligenţă" ce-a mai rămas să se expatrieze, rămânând pe loc numai dresaţii şi dresabilii. Aşa se explică şi strădania căpuşelor din creştet: Iliescu-Neuländer-Brucan-Bârlădeanu-Rosen, de a lăsa ţara cât mai înapoiată. Căci nu-i putem considera, pe toţi, atât de idioţi încât să nu vadă că modul lor de guvernare îndepărtează toate simpatiile -şi toate ajutoarele- externe, ţinând ţara pe loc. Aşa ne explicăm şi graba risipirii, cu fapte de mardeiaşi care au uimit întreaga lume, a imensului capital moral câştigat de ţară la revoltă. Şi-atunci, de ce totuşi o fac? Întrebarea-cheie e una singură: Au fost ei bine intenţionaţi? E vorba numai de incompetenţă? Sunt ei în slujba vreunei oculte, opusă intereselor noastre naţionale? Incompetenţa este mai mult ca sigură, căci, dacă şi pentru cizmărie trebuesc ani de ucenicie, - unde şi când au învăţat, de unde şi-ar fi putut ei câştiga capacitatea de-a guverna o naţiune, - care nici nu-i a lor? Reaua credinţă însă, ca şi slujirea altor interese, reies cu claritate din tergiversarea, din silnicia cu care -şi numai împinşi din afară!- iau câte un sfert de măsură spre normalizare, praf în ochii celor ce-aşteaptă măsuri hotărîte. Interesul lor, probat de fapte, este să ţină ţara înapoiată, pentru a putea-o comanda fără murmur şi a rămâne incapabilă de acţiune când milioane de vagabonzi -"oameni fără Dumnezeu şi patrie", cum i-a văzut Rădescu- vor socoti momentul potrivit să treacă Nistrul şi Egeea spre noul eden, cu "câmpii mănoase" şi slugi "blajine": ideal hinterland al patriei istorice, devenită far, cu lumini drămuite, al globului întreg.

Există în ţară o reacţiune, nu ştim cât de conştientă de ce este în joc, sau numai instinctivă. Bănuim mai mult ipoteza ultimă, căci, de-ar fi conştienţi de grozăvia pusă la cale pentru destinul românesc, ar fi mai sgârciţi la gâlceavă, şi mai uniţi. Căci şi câinii încăieraţi, când se iveşte lupul, se reped __toţi__ asupra lui! De aceea socotim că n'au ajuns să vadă ce-i aşteaptă, iar când în fine vor vedea, nu va mai fi nimica de făcut.

Dar dincolo de socotelile lumeşti, şi de nevrednicia oamenilor, mai este şi o providenţă, care scapă oricărui calcul. Aceeaşi providenţă care, în ciuda unor vicisitudini unice, ne ţine vii de două mii de ani! Şi dacă şi "interesaţii" o vor mai ajuta-o, "n'o fi pre voie cânelui de tătar", cum scrie giupâneasa lui Stroe Buzescu, pe crucea de la Stăneşti, pe Olt. Calculele vor rămâne la pământ,

"edenul" va rămâne fără hinterland -ba poate chiar fără... eden-,"tătarii" strecuraţi la cârmă se vor evapora,iar din îngheţul celor 50 de ani de năbuşiri vor ieşi ghioceii sufletului românesc,cu totul primenit.Vom avea atunci şi-o ţară nouă,puternică şi-ascultătoare de Dumnezeu.O Românie strălucitoare ca sfântul soare de pe cer,cum a visat-o cel mai strălucit fiu al Moţilor,care în această viziune şi-a pus sfintele-i oase,jertfindu-se cu totul voluntar,temelie de neclintit luminosului viitor al României.Doamne-ajută!

Petre Vălimăreanu

IN MEMORIAM de Ovidiu Vuia

Ţi-om ridica statuie pe Ceahlău

Cât muntele de'naltă şi de mare,
Să poarte România chipul tău
Din Ţara Crişurilor pân'la Mare.
Iar văile în sus de le-om urca,
Deodată suntem raiului vecini,
Slujim tăcerilor cum tu cândva,
În templul casei dela Bădăcini.

Şi groapa ta fiindcă n'are semn
Pe malul Tisei, meşterul ţăran
Îndeplinind un ritual solemn

Ţi-o construi după străbunu-i plan,
Biserică lucrată dintr'un lemn,
Ca unui jude maramureşan.

&& În războiul Independenţei,37 de copile,romance din Tribalia,s'au ataşat pe lângă trupele române,ca să ajute şi ele cu ce puteau: căratul de muniţii la dorobanţi,cofe de apă,etc.Cinci dintre ele au căzut.Prima dintre ele,Mariţa,a căzut la 9 Ianuarie 1878.I s'a făcut un monument,închinat tuturor "eroilor di la Smârdan".Monumentul a fost distrus de bulgari în Noembrie 1913,după pacea de la Bucureşti.Aceşti fraţi timoceni au fost uitaţi de toţi politicienii români, la toate conferinţele de pace; dar încă n'au murit de tot...

&& "Orice român din diasporă este,mai presus de toate,un Român",constată dl Iliescu,şi,ca atare,"nu ar întâmpina nici un fel de dificultăţi la întoarcerea în patrie"; în continuare,în interviul acordat "Curierului Românesc",d-sa "asigură pe toţi **emigranţii** români aflaţi în străinătate că la reîntoarcerea în ţară vor beneficia,fără discriminări,indiferent de opiniile şi convingerile lor poltice,de toate drepturile şi libertăţile garantate şi respectate într'un Stat de drept".Dacă legionarii întorşi acasă au fost daţi afară,e că ei nu's aşa de români - sau,cel puţin,nu aşa de buni români ca dnii Iliescu-Roman...

&& Afirmă dl Brădescu,fruntaş în ceata simistă,că "Devotamentul ce fiecare îl manifestă faţă de normele de conduită pe care le-a acceptat şi faţă de şeful suprem al Mişcării îşi găseşte raţiunea în simbolul lui Moţa şi Marin".Aşa este! Şi... "şeful suprem",de unde-şi ia normele de conduită?...

&& La Freiburg a avut loc în seara de 7 Ianuarie vernisajul expoziţiei de pictură a dlui Mihai Th.Olteanu,care a şi vorbit despre revolta din România. Cuvântul de deschidere l-a rostit dl Wolf v.Aichelburg.-

&& La adunarea generală a Consiliului Mondial al Bisericilor,ţinută la Camberra(Australia),7-20 Februarie,adunare ce are loc la fiecare şapte ani,- au participat peste 800 de delegaţi din 317 biserici. Delegaţia română a fost foarte numeroasă.La sfârşit s'a făcut alegerea comitetului central,din care fac parte şi doi reprezentanţi ai ortodoxiei dela Bucureşti: mitropolitul Daniel Ciobotea al Moldovei şi episcopul Nifon Ploeşteanul,vicar patriarhal.-

&& Scrie dl Sima,în "Ţara şi Exilul",că legionarii "nu iau bani dela nimeni (cu excepţia unor renegaţi,cari sunt în slujba regimului dela Bucureşti)".Dar aceştia n'ar fi să mai fie legionari! De ce nu-dă dl Sima nume? Pentru că renegaţii,faţă de Legiune,se ştie unde s'au culcuşit .

&& Din "Credinţa" aflăm,la rubrica morţilor,că una dintre răposate s'a născut la Cleveland,"alături de alte cinci surori şi doi fraţi".Nu este clar dacă aceştia s'au născut odată cu răposata,sau au asistat,numai,la eveniment...

&& Dl Raţiu zice că aparţine partidului naţional-ţărănesc,din partea căruia a şi candidat.În acelaş timp îl vedem,însă,continuând cu organizarea,pe judeţe,a uniunii sale "mondiale" şi nu a partidului.În ce scop?...

&& Statuia lui Ştefan cel Mare dela Chişinău a fost readusă,la 31 August anul trecut,de pe locul unde fusese dosită de bolşevici la vechiul său amplasament din 1928 şi resfinţită de mitropolitul Moldovei,Daniel Ciobotea,în prezenţa autorităţilor supreme ale republicii basarabene.

&&La 10 Iunie anul trecut a avut loc instalarea noului patriarh al Rusiei, Alexe,fost mitropolit de Leningrad şi Novgorod,în locul defunctului Pimen.-

&& Implinindu-se acum,la 22 Iunie,50 de ani dela începutul războiului de desrobire a Basarabiei şi Bucovinei,dl Florea Nicoriuc,epitropul bisericii române din Baden/Elveţia,a trimis cunoscuţilor o foarte duioasă scrisoare de evocare,amintind ororile bolşevice şi omagiind pe ostaşul român desrobitor.-

Stimate Domnule Bârsan,

Am citit articolul Dvs.,"Legionarismul - o problemă a României de azi?", apărut în "22",prestigioasa publicaţie săptămânală a Grupului pentru dialog social,nr.27 din 20 Iulie a.c.,cu un deosebit interes.

În ciuda unor afirmaţii negative,izvorîte dintr'o documentaţie insuficientă sau tendenţioasă,am rămas uimit să constat că,de peste 50 de ani încoace,de când Mişcarea Legionară,prigonită şi calomniată sub toate dictaturile succedate în România,din Februarie 1938 şi până în prezent,şi literalmente exterminată sub monstruoasa tiranie comunistă,sunteţi primul publicist român care se străduește să abordeze fenomenul legionar de pe poziţii obiective şi cu probitatea unui adevărat intelectual şi a omului de ştiinţă preocupat exclusiv de restabilirea adevărului istoric.

Am ascultat,de asemenea,la Radio Europa Liberă,textul unei comunicări pe care aţi făcut-o la un simpozion care a avut loc recent la Copenhaga şi am tras concluzia că,pe lângă probitatea omului de ştiinţă,consacrat descoperirii şi triumfului adevărului,aveţi şi serioase şi lăudabile preocupări de ordin spiritual-religios.Sunteţi,prin urmare,nu numai un om de ştiinţă,obiectiv pe cât e cu putinţă,ci şi o conştiinţă morală,- şi nu una oarecare,ci profund creştină.

Pentru aceste două motive esenţiale,m'am hotărît să vă adresez aceste rânduri,în dorinţa de a vă determina să meditaţi şi să vă informaţi cât mai bine asupra fenomenului legionar,care,cu voia sau fără voia unora,are drept să fie interpretat şi etichetat în mod judicios şi perfect obiectiv,sine ira et studio. Căci falsificarea istoriei,pe lângă faptul că lezează grav conştiinţa unui neam, nu poate dura la infinit şi,până la urmă,adevărul tot triumfă,iar falsificatorii îşi primesc pedeapsa cuvenită,dacă nu ca persoane fizice,cel puţin pe plan moral,atât în faţa Istoriei cât şi în faţa lui Dumnezeu.Nu ştiu ce formaţie intelectuală aveţi şi nici din ce generaţie faceţi parte.În ce mă priveşte,iată câteva scurte date autobiografice,pentru a şti cine este interlocutorul Dvs., după care voi trece la fondul problemei.Sunt medic primar pensionar,în vârstă de 78 ani împliniţi şi,ca student,la începutul deceniului al patrulea am aderat la Mişcarea Legionară,cu al cărei ideal politic,social,naţional şi moral-religios m'am identificat.Înainte de a deveni legionar,am avut ocazia să cunosc mari personalităţi politice şi culturale ale vremii,în căutare de aderenţi printre studenţi: Mareşalul Averescu,Iuliu Maniu,Vaida-Voievod,Nicolae Iorga, Octavian Goga,Nichifor Crainic,etc.

Cu tot prestigiul care îi aureola,cu toată cultura vastă şi cu tot talentul oratoric al unora dintr'înşii,în frunte cu electrizantul Goga,nimeni nu a avut asupra conştiinţei mele un impact atât de categoric ca personalitatea harismatică a lui Corneliu Zelea Codreanu,acel minunat "flăcău cu ochii verzi",cum îl caracterizase în ziarul său,"Calendarul",poetul,gazetarul şi profesorul de la catedra de mistică a Facultăţii de Teologie din Bucureşti,Nichifor Crainic.Acest extraordinar flăcău,autentic Făt-Frumos întruchipat din basmele străvechi, era român bucovinean,cu sânge german după mamă.El a devenit,în scurt timp,idolul unei întregi generaţii de tineri intelectuali,de cea mai incontestabilă valoare,printre care şi două nume de excepţie pe plan mondial: Mircea Eliade şi Emil Cioran.

În climatul politic al epocii respective am fost arestat în mai multe rânduri.Am executat peste 17 ani de puşcărie: 6 luni ca student în 1936,pentru port ilegal de insignă,un an şi jumătate internare în lagăr la Miercurea Ciuc (1938-1940),pe unde a trecut şi Mircea Eliade,scurte arestări sub dictatura antonesciană şi o condamnare de 18 ani muncă silnică,într'un proces înscenat,sub dictatura comunistă,pedeapsă comutată de Curtea Supremă în 10 ani temniţă grea, după care am fost gratificat cu încă 5 ani de pedeapsă administrativă în colonii de muncă forţată,pentru vina de a fi refuzat să colaborez cu securitatea (1948-1963).Trec acum la fondul problemei.

După o scurtă caracterizare a fenomenului legionar,Dvs menţionaţi,printre condiţiile care i-au favorizat desvoltarea,"o perioadă în care corupţia societăţii(burghezo-moşiereşti) s'a acutizat într'o măsură scandaloasă" şi recunoaşteţi că această situaţie a generat "o exasperare produsă de injustiţia socială, de imoralitatea deţinătorilor puterii,de corupţia din Parlament,Poliţie şi Siguranţă".Nu pomeniţi însă nimic de abuzurile,de atrocităţile şi de violenţa practicată sistematic de organele legale împotriva acestei Mişcări care-şi desfăşura activitatea în mod legal,în cadrul statului democrat,violenţă soldată cu sute de arestări ilegale,stâlciri în bătăi la posturile de poliţie şi jandarmerie,şi chiar cu zeci de morţi şi răniţi în timpul campaniilor electorale.În această privinţă,iată un exemplu edificator scos dintr'o lucrare a lui Henri

Prost,a cărui afirmaţie nu poate fi pusă la îndoială,întrucât era un înverşunat şi de totală rea credinţă inamic al Mişcării Legionare.Ataşat de presă pe lângă Legaţia Franţei din Bucureşti şi martor al evenimentelor politice relatate,el dă cifra de peste 30 de morţi şi răniţi în timpul campaniei electorale din toamna anului 1933,când prim ministru era I.G.Duca.La Constanţa,în aceeaşi perioadă,studentul Virgil Teodorescu era împuşcat pe la spate de către un comisar de poliţie,în timp ce lipea un afiş electoral al organizaţiei legionare care participa legal la alegeri.Prin urmare,nu "corupţia" şi "imoralitatea" oamenilor politici,denunţată şi combătută pe căi legale,a generat acea stare de exasperare,care a împins pe unii legionari,tineri curaţi,entuziaşti şi idealişti,la o ripostă violentă,ci violenţa continuă a organelor oficiale care,abuzând de putere,călcau în picioare cele mai elementare norme de drept.Cu această precizare,sunt total de acord cu concluzia principală pe care o trageţi,că"niciodată, sub niciun motiv,nu trebuie acceptată violenţa ca armă de luptă politică".

Analizând în continuare scrisoarea de protest a unui fost legionar periferic,în loc să recurgeţi la sursele principale de documentaţie(cărţile lui Corneliu Codreanu,Ion Moţa,Vasile Marin,şi unele articole ale marelui filosof şi gazetar,Nae Ionescu),era fatal să ajungeţi iarăşi la unele concluzii greşite şi nerelevante.Mişcarea Legionară a fost într´adevăr o mişcare naţionalistă şi creştină,dar nu şovină.Ea urmărea să asigure elementului românesc,asuprit şi spoliat până la Unirea cea mare de stăpânirile străine,condiţii optime de desvoltare în statul creat de el,cu atâtea jertfe,ferindu-l astfel de a cădea,în propria lui ţară,în robia economico-politică a unei oligarhii oarecare,indiferent de religie sau rasă.Ca dovadă că din Mişcarea Legionară au făcut parte şi au murit ca martiri,greci(Mihail Polihroniade,Luzi Cristodulo,etc),armeni(fraţii Haig Arşavir Acterian),lipoveni,turci(prof.Esenkova),tătari,nemţi,bulgari, cu excepţia ungurilor şi a evreilor,cari vedeau în ea o mişcare prea românească,incomodă pentru şovinismul şi supremaţia lor economică.Antisemitismul şi xenofobia,de care este acuzată pe nedrept,viza combaterea,prin mijloace legale,a supremaţiei economice evreeşti şi a unor concerne străine,care,profitând de corupţia clasei politice conducătoare,asupreau elementul românesc majoritar,exploatându-l şi aducându-l în starea deplorabilă de rob în propria lui ţară.Combătând exploatarea omului de către om,Mişcarea Legionară a căutat să desvolte simţul comercial al poporului român,urmărind formarea şi consolidarea unei burghezii româneşti harnice şi cinstite,în locul liotei de speculanţi străini,lacomi şi hrăpăreţi,cari prevalau mai ales în provinciile proaspăt alipite.

Cât priveşte alianţa cu Germania şi Italia,ea era indispensabilă în contextul politic de atunci,pentru salvarea integrităţii teritoriale a ţării,abandonată repede de impotentele democraţii occidentale,aşa cum fuseseră abandonate, rând pe rând,Cehoslovacia şi nefericita Polonie,lăsate pradă molohului bolşevic timp de o jumătate de secol.Singură Mişcarea Legionară ar fi putut evita acest cumplit dezastru naţional,dacă şeful ei,Corneliu Zelea Codreanu,nu ar fi fost asasinat mişeleşte de către ex-pseudo-democratul transfug din rândurile partidului naţional-ţărănesc,călăul Armand Călinescu,executantul orb(de fapt era chior,meteahnă care l-a făcut pe Nicolae Iorga,când s´a văzut implicat moralmente în acest odios asasinat,să-l poreclească "Dicta-chiorul") al sceleratului rege Carol II,la rândul său instrumentul docil şi inconştient al unor obscure forţe străine.

Nu mai vorbesc de asasinarea în masă a sute de legionari din lagăre,închisori şi spitale,precum şi a câte 3-5 legionari în fiecare judeţ al României Mari,după pedepsirea estropiatului călău de către o echipă de legionari,care şi-a asumat întreaga răspundere,predându-se autorităţilor.Dacă aţi fi cunoscut această sumar schiţată succesiune a tragicelor evenimente politice din deceniul al patrulea,şi aţi fi reflectat perfect obiectiv,aţi fi ajuns la concluzia justă că Mişcarea Legionară a fost o mişcare politică naţionalistă,creştină,anticomunistă şi nefascistă,care a combătut pseudo-democraţia burgheză,luptând pentru instaurarea unei democraţii autentice,în care voinţa poporului român majoritar să funcţioneze liber şi plenar,pentru împlinirea destinului său istoric, într´o armonioasă şi echitabilă convieţuire şi colaborare cu minorităţile conlocuitoare statornicite de veacuri pe teritoriul României Mari.

Acesta este adevărul istoric şi,în ciuda diabolicei campanii sistematice de denigrare,minciună,dezinformare şi calomnii debitate de atâta amar de vreme pe seama ei,va trebui odată şi odată să triumfe,iar memoria miilor de martiri jertfiţi pe altarul Patriei să fie reabilitată şi cinstită de orice suflet curat românesc şi de orice om de bună credinţă.-

Dr.Ion Zeana

CULMEA ÎNDRĂZNELII: O "REVELAŢIE" TARDIVĂ

Cunoaştem boicotul general - la presa din ţară,dar şi din occident - opus desvăluirii adevărului privitor la istoria Mişcării Legionare.Pentru presa din ţară,este vorba nu numai de publicaţiile FeSeNiste,dar şi de cele "de opoziţie",supuse desigur constrângerilor şi şicanelor guvernamentale şi "securistice",dar care beneficiază totuşi de o anumită libertate de expresie. Libertate îngrădită însă de acel boicot: Mişcarea Legionară nu poate fi menţionată altfel decât prin defăimare şi cu falsificarea adevărului,iar termenul de "legionar" a devenit (cu concursul "foştilor" din nomenclatură) sinonim cu bandit,criminal,asasin şi golan!

Dar presa din occident? Fi-va oare cândva îngăduit să se spună fără înconjur care mafie supra-naţională veghează la continuarea strictă a defăimării şi interzice publicarea oricărei restabiliri a adevărului?

Ne-ar fi uşor să precizăm,nominal,căror responsabili de publicaţii,din ţară şi din occident,le-am adresat puneri la punct obiective şi inatacabil documentate,în numele deontologiei presei,ca drept de replică la articole publicate, ca de exemplu "Scrisoarea unui miner" (care făcea apologia isprăvii din Iunie 1990),sau "Scrisoarea unui fost (?) securist"(care-şi lăuda tagma din care făcea parte),etc. Refuzul a fost general,cu excepţia unei publicaţii din "exil", care a cerut acest lucru: "Vatra".Pentru ceilalţi: Drept de replică, da, dar nu pentru un legionar!

Iată însă că şi în România de azi,ba chiar la Timişoara,s'a găsit o publicaţie care a avut curajul să înfrunte boicotul,publicând o duzină de lungi articole descriind istoria Mişcării Legionare,cu o evidentă intenţie de obiectivitate.Însă autorul ne fiind el însuşi martor al evenimentelor relatate,a trebuit să recurgă la informaţii fie de la persoane implicate,fie din documente scrise.Este deci explicabil că acea istorie conţine unele inexactităţi,asupra cărora nu ne oprim în rândurile de faţă,dar nu putem lăsa să treacă o înşelătorie din cale afară de grosolană,cu care s'a abuzat de buna credinţă a autorului.

Iată ce citim: "În lagăr (care lagăr şi când?),Gheorghe Clime - om apropiat al lui Codreanu - primeşte de la acesta o piatră şlefuită cu inscripţia "Mişcaţi-vă!".Căpitanul,simţindu-şi sfârşitul (de unde reiese aceasta?),i-a înmânat lui Clime acest obiect cu valoare de simbol.Mesajul era adresat lui Horia Sima. Astfel prin cuvântul de moarte al Căpitanului,a fost desemnat viitorul Comandant al Mişcării Legionare".Şi autorul,încrezător,comentează mai departe: "Alegerea făcută de Codreanu s'a dovedit oportună căci,după moartea sa,Horia Sima a ştiut cel mai bine să păstreze nealterat spiritul Mişcării"(!!!).Mare-ţi e răbdarea,Doamne!, zicem noi care ştim...

Ulterior,găsim şi "rectificarea" următoare: "Cel care a primit de la Căpitan simbolul "Mişcaţi-vă!" înscris pe o pietricică,adresat lui Horia Sima,nu a fost inginerul Gheorghe Clime,ci generalul Coroamă".

Cum se explică faptul că aceste afirmaţii TOTAL NEADEVĂRATE apar abia după 53 de ani şi tocmai în România,sub condeiul unui tânăr în căutare de adevăr?... Explicaţia este simplă,şi una singură: Această năstruşnică poveste a fost inventată abia acum,şi nu putea fi plasată decât în mediul total dezinformat din România post-ceauşistă,considerată ca susceptibilă să înghită o asemenea gogoriţă! Noi,cei cari am trăit de mai bine de o jumătate de veac încoace tragedia Mişcării Legionare,ştim că la Râmnicul Sărat,unde erau închişi cei din lotul Căpitanului,paza era atât de strictă încât nici familia Căpitanului nu avea permisia normală de vizită şi a trebuit ca avocata Lizeta Gheorghiu să ceară de la Tribunal o învoire specială pentru ca Doamna Codreanu să-l poată vizita pe Căpitan,puţin înainte de asasinare.Domnul Clime era deja condamnat şi încarcerat.Generalul Coroamă nu era legionar.El nu putea în nici un caz intra în contact cu Căpitanul.Prin cine i-ar fi parvenit pietricica? Când şi unde s'a întâlnit Horia Sima cu generalul,pentru ca acesta să-i înmâneze mesagiul?

Şi cum se face că Horia Sima,contestat fiind de către marea majoritate a legionarilor formaţi de Căpitan,nu ne-a spus niciodată acest presupus gest al Căpitanului? Pentru că noi,cari am trăit acele evenimente,ştim că - după arestarea sa- Căpitanul a încredinţat comandamentul,în funcţie de arestările succesive,camaradului său Radu Mironovici,apoi Domnului Inginer Clime şi,în sfârşit, lui Ion Belgea,ultima persoană desenată de Căpitan.Ştim mai cu seamă de consemnul dat şi reînoit legionarilor,de a păstra o linişte complectă,evitând orice incident,cu eroismul răbdării,până la extrema suferinţă.Consemn reînoit chiar cu puţine zile înainte de asasinare,prin Doamna Codreanu,care este încă în viaţă şi care confirmă acest lucru.Consemn încălcat în mod deliberat,şi cu urmări tragice pentru Mişcare.

Autorii acestei născociri nu s'au dat îndărăt de la a profita de dezinformarea celor din ţară, pentru a o plasa acolo. Este uşor de înţeles cui i-ar fi putut fi de folos această maşinaţie, de n'ar fi fost atât de grosolană.

Apare însă şi turburătoarea coincidenţă (sau conivenţă?) între ţelurile născocitorilor şi cele ale sus zisei mafii...

Duiliu Sfinţescu

FĂT FRUMOS de Tudor Arghezi

Unde-a plecat, călare, Fătfrumos,
De nu se mai zăreşte nicăierea,
Oricât şi-ar pune soarele puterea,
Oricât s'ar scobori luna de jos?

Munţii pustii, cu piscurile cată
Mâhniţi, din cer, în valea de granit,
Ca să-l mai vadă, cel puţin odată,
Viu, dacă-i viu, sau mort, de-o fi murit.

Cântecul lui, de care ţara toată
Era învăluită ca'ntr'un vis,
De sta şi ochiul şoimilor închis
În ascultare, s'a oprit de-odată.

S'a rupt din codri, s'a pierdut din şes
Şi, goală ca de suflet, tristă, ţara
Nu mai găseşte parecă'nţeles.

Fluierul lui cânta şi'n cingătoare
Şi zeci de sate albe, fermecate,
Cu sute de feciori şi de fecioare,
Îl ascultau doinind pe la'noptate.

Se deşteptau cu doina lui, în zori,
Se'ndrăgosteau la cântecele sale
Şi se simţeau logodnicii uşori
Şi mai frumoşi, călcând în iarba moale.

Împrietenit cu cerbii şi mistreţii
Şi nins de fluturi jucători în cete,
Jivinele-l priveau ca nişte fete
Şi cu sfiala dulce-a tinereţii.

Unde-a plecat că n'are nimeni ştire
Fătul Frumos, cu plete negre grele,
Cu ochi albaştri plini ca de mărgele
Şi cu sprânceana'n jurul lor subţire?

A scoborît din munţi, pe stânci, călare,
Şi patru nopţi a scăpărat pământul,
De sub copitele nerăbdătoare
Ce s'au luptat cu cremenea şi vântul.

Şi luându-şi fluier, însă şi săcure
Şi arme grele, 'n mâna lui uşoare,
Trecu, ca o săgeată prin pădure
Şi ca un fulger purtător de soare.

El străbătu întreaga ţară,
Iar Dunărea nevrând să-i facă loc,
A despicat-o drept pe la mijloc
Cu pieptul între valuri, cu coiful alb afară.

Şi s'ar fi zis că negrul armăsar,
Cu nările suflând în faţa apei
Pe Dumnezeu îl duce, sau, măcar,
Pe un trimis al lui Traian şi-al Papii.

Neamul ursuz din ţărmul de sub lună,
Neam trist, urît, şi hâd şi sângeros,
Ameninţase doinele lui Fătfrumos,
Mândria lui şi voia lui cea bună.

Iar Fătfrumos, oprindu-se din cânt,
Simţi, din sânge, flacări că se-adună,
Şi'n glas, în vorbe, 'n pâine şi pământ,
Dogoarea cerului străbună.

Şi o lumină nouă'n viaţa lui
Şi o chemare din ţării şi noapte
Şi'n toate glasul nu ştia al cui,
Şi un îndemn de semne şi de şoapte

Nemai ştiute, nemai încercate,
Ce se iscau şi se topeau în salbe,
Că lua văzduhul chipuri aripate
Şi se'ngroşau într'însul fiinţe albe.

Se ridicau talaze mari de mare,
Frunza suna ca zalele, şi-o zare
Era ca o tipsie izbită de săgeţi.
Murmur de fier şi şuier de urale,
Într'o urzire crâncenă de vieţi,
De lănci împiedicate în zăbale.

Acum s'a dus duşmanul să-l răpuie,
Ori să-l înnece'n sânge şi vâltoare,
Ori bezna lui zidită să descuie
În stare şi de milă dar şi de necruţare
Cum va voi, căci vrednicul urmaş
Al lui Ştefan şi Ţepeş împreună,
Ridică şi altare din stei pentru vrăjmaş,
Dar şi ţăpoaie'nalte, cu proţăpire bună.

Tu, Ţară, aşteaptă cântecele iar
Să se strecoare'n ramuri liniştit,
Din răsăritul mare'n asfinţit,
Dela hotar, până'n hotar.

&& La 24 Noembrie s'a constituit în fine, la Coştei, Comunitatea Românilor din Iugoslavia, în scopul păstrării identităţii lor naţionale şi culturale. Preşedinte a fost ales Pavel Gătăianţ, ziarist la radio Novi Sad, născut la Locve (15 Dec.1957); vice: Liviu Lapadat, Ion Marcoviceanu, vicarul Moise Ianeş şi Florin Ţăran; secretar, Vasile Barbu. De mirare că, fiind vorba de Românii din Iugoslavia, nu găsim, în comitet, niciun român din Macedonia, Istria, Timoc!...

&& La un an dela revolta dela Timişoara, vicarul Românilor din Iugoslavia, pr. Moise Ianeş, a dispus ca la 17 Decembrie să se tragă clopotele la toate bisericile româneşti ce ţin de vicariat, iar Duminică 23 Decembrie 1990 să se facă parastase pentru martirii dela Timişoara şi din întreaga Românie, "căzuţi pentru libertate şi demnitate".

&& Congresul Uniunii Mondiale a dlui Raţiu s'a ţinut la Paris, 3-5 Mai. Despre rezultate, încă nicio ştire; se pare că n'au fost prea strălucite...

DIN LUMEA EXILULUI

- Presă,radio,forumuri şi alianţe,posturi de televiziune,înjghebări patriotice, mulţime de particulari - un cor de proteste s'a înregistrat la expulzarea fostuşui rege din ţara'n care s'a născut,cu încălcarea tuturor convenţiilor internaţionale privitoare la drepturile omului.Şi au dreptate! Numai că înaintea lui Mihai mai fuseseră alungaţi din ţara lor,de acelaş Neulander,şi alţi români: doctorul Nicolae Ighişan,care "petrecuse" 26 de ani în gulagurile dejistoceauşiste şi se găsea de scurtă vreme în Germania; Gheorghe Bălaşu,Doru Popescu, Mihaela Moisin,etc.: toţi,români din moşi-strămoşi,la fel de născuţi în România,de unde au fost alungaţi de un Neulander,cu încălcarea aceloraşi sacrosancte convenţii,semnate şi de România.N'am auzit,atunci,nici cel mai mic protest.Nici măcar din partea "regelui Românilor"! Singurul protest,pe exil,a fost al Vetrei! Unde erau pe-atunci "drepturile omului"? Căci indignarea ar fi să rezulte din sensibilitatea la principii şi la credinţe,nu din greutatea... dulăului,ca'n fabulă.De aceea toţi protestatarii de azi,mâncându-şi creditul, şi-au pierdut dreptul moral de-a o mai face.Cel ce tace când se încalcă dreptul altuia,să nu se mire că-i vine şi lui rândul! Am adăoga doar,ca o "atenuantă" pentru bravii protestatari de azi,că drepturile omului privesc,cum se vede şi din enunţare,numai pe... oameni,nu şi pe legionari,- fapt demonstrat deja,prin acte hotărîte,de înaintaşii "democraţilor" de azi,în cap cu Duca şi cu Călinescu! Oricum,prin aceste arbitrare expulzări,tandemul Iliescu-Lăndărescu arată fără echivoc că "guvernul" lor se teme doar de două forţe: de Monarhie şi de Legiune! Şi nu prea greşeşte...

- Nu ştim cine este Ileana Vrancea.Numele e atât de ales,că parc'ar fi pseudonim! Într'un articol despre "tovarăşii de drum" ai unui comunism predicat cu elocinţa tancului,reprezentaţi mai ales prin Sadoveanu şi George Călinescu,de altfel bine zugrăviţi,- dânsa se simte obligată şi la obişnuitul obol al denigrării Mişcării Legionare,care şi-ar fi propagat crezul "prin teroare şi crimă". Socotim a nu fi prea pretenţioşi dacă-i cerem distinsei colaboratoare a "Dialogului"un singur rând,sau îndemn,o singură faptă din vremea lui Corneliu Codreanu,care să-i adeverească afirmaţia.Că doară n'o fi confundând şi dânsa,la formaţia şi informaţia întrevăzute din articol,pe fondatorul Legiunii cu paţachia ce i-a urmat.Acesta,da!,dând din toate coatele ca să parvină,şi să târască Legiunea prin toate noroaiele posibile,şi-a inaugurat cariera cu acte teroriste condamnate de scrierile şi ordinele Căpitanului dar menite să-i libereze drumul, a patronat asasinate la fel de reprobate,a murdărit sfinţenia unui cămin al fratelui de luptă.Parvenit în fruntea Legiunii prin decret regalo-antonescian, n'a crezut că trebue să se retragă nici după atâtea infamii,deşi era clar că prin acest refuz se mergea sigur,iarăşi contra poruncii Căpitanului,la scindarea Mişcării.Până la urmă a trebuit să fie alungat cu ruşine,la Majadahonda, 8 Noembrie 1954,"pentru abateri de la morala şi spiritualitatea legionară", - ducând cu el,trofee ale gestiunii personale,cadavrele atâtor ucişi fără sentinţă.-

Mai spune Ileana Vrancea că gazetarii presei din Sărindar erau atacaţi de legionari "din pricina poziţiei lor antitotalitare".Nu-i adevărat! Aceştia erau atacaţi din pricina poziţiei lor antiromâneşti! Niciunul dintre fruntaşii vieţii publice de-atunci n'a fost mai antitotalitar decât Corneliu Codreanu: în fapte,nu numai în vorbe,ca ceilalţi,democraţii cari au făcut lungi cozi la uşa uniformelor dictaturii carliste.Excepţie poate făcea doar Iuliu Maniu,sau Dinu şi George Brătianu.Dar şi aici este vădit că autoarea confundă iar pe Căpitan cu bietul domn Sima,care,în febra parvenirii,s'a grăbit,iarăşi contra presciptiilor lui Corneliu Codreanu,să intre în guvernul autoritar al generalului Antonescu - din care,neştiindu-şi mască graba urcuşului,a plecat cu coada'ntre picioare: întocmai ca din Legiune!...

- Gorbaciov a catadixit,în fine,să se prezinte la Oslo,ca să-şi încaseze bine meritatul premiu pentru pace.Se pare că lituanienii,moldovenii,georgienii,letonii şi armenii,împuşcaţi cu gloanţe pacifiste dar morţi deabinelea,n'au fost invitaţi la ceremonie... Gorbaciov,care a declarat deschis,şi încă repetat,că el nici mort nu se lasă de comunism,s'a prezentat şi aici cu pantahuza,cerşind de toate pentru cârpirea dezastrului produs de 70 de ani de comunism.Careva s'a uitat,peste umăr,la lista de subscripţie,curios să vadă dacă în cap se află Gorbaciov: măcar cu banii încasaţi pe pacifism...

- Într'un articol din "Le Monde",parţial reprodus,cu comentariul dlui Bidean, în "Buletinul informativ" al Consiliului Naţional Român pe Decembrie,- dl Petru Dumitriu,răsfăţat al dejismului,- ruşinat de "ororile" dela Târgu Mureş,cere iertare ungurilor pentru "asasinatele" şi "linşajele" comise de români,fixează

numărul ungurilor din Ardeal la "mai mult de două milioane",unguri "oprimaţi de birocraţia românească din 1919",pentru a trece apoi la "masacrele faţă de evrei din 1940/1941".Şi încă nu e tot,căci "există şi alte victime în afara evreilor şi ungurilor: cei două sau trei sute de mii de saşi din Transilvania".Cu o aşa de impresionantă capacitate de a minţi,dl Dimitriu s'ar găsi în excelentă companie cu pestriţa echipă de "guvern" poposită la Bucureşti,mai ales că nevasta-sa e unguroaică.Şi-o fi încercat norocul? E de presupus...

- Citim,în "Deşteptarea credinţei" din Februarie,o ruşinoasă pastorală a lui Teoctist,patriarh de curte moştenit de Iliescu dela Ceauşescu,cu aceleaşi atribuţii şi aceeaşi simbrie.În punctul 6 se ordonă "să se constituie în fiecare parohie comitete de sprijin ale Frontului Salvării Naţionale conduse de preţi, care vor rosti predici,cuvântări şi îndemnuri".Punctul 7 cere constituirea unui "fond de solidaritate creştină" cu fâsâneul comunist.Punctul 8 asigură "binecuvântări şi felicitări" executanţilor.- Cu ce l-or fi având pe Teoctist la mână comuniştii,de-l târăsc prin toate mocirlele?... Şi ce păzesc cei câţiva luminaţi ierarhi,de nu-l trimit porcar la mânăstire?...

- Din "Puncte cardinale",care apare la Sibiu ca oficios al Democraţiei Creştine româneşti,aflăm că în seara de 20 Ianuarie s'au comemorat,la Marea Sinagogă din Bucureşti,"cele 150 de victime ale pogromului din 21 Ianuarie",când cu"rebeliunea" de acum 50 de ani,- ceremonie fastuoasă,redată şi la televiziune şi la care au asistat persoane ajunse simandicoase,ca domnii Câmpeanu şi Raţiu.Comemorarea a continuat a doua zi în Parlament,fiind deci "ridicată la proporţiile unui eveniment de însemnătate naţională".Că minoritarii ce conduc azi turma de români -Rosen-Bârlădeanu-Brucan-Roman,etc- îşi cinstesc martirii,le face cinste.Că victimele au fost 150 sau mai puţin(sau chiar deloc),faptul rămâne de competenţa septembriştilor d-lui Sima.Acum e de-aşteptat o adevărată avalanşă de comemorări,în parlamentul român,ale uriaşului holocaust comunist împotriva poporului român.Deocamdată,parlamentul n'a fixat înca data comemorării lui Iuliu Maniu,nici a lui Dinu Brătianu,şefii spirituali ai domnilor Raţiu şi Câmpeanu,cari dela aceştia îşi reclamă şi legitimitatea...

- Un articol din "Catacombes" are ca temă "marginalizarea bisericii române unite",- care"a realizat unitatea naţională".Sunt exagerări care nu servesc nimănui,nici chiar bisericii unite,ale cărei merite naţionale sunt atât de evidente încât n'are nicio lipsă de excese verbale! În realitate,biserica unită suferă alături de tot ce este românesc sub cârmuirea fiilor de viperă.- În acelaş articol,semnat de mons.Langa, se mai spune că mitropolitul Todea ar fi "continuatorul lui Inocenţiu Micu,Simion Bărnuţiu şi Vasile Lucaciu".Dar,pe câte ştim,aceştia luptau numai cu arma adevărului...

- În editorialul pe Ianuarie al "Românului Liber",foaia dlui Raţiu,citim că în Decembrie 1989 "a fost o adevărată ELIBERARE.Dar una parţială".Dar dacă eliberarea parţială este o eliberare adevărată,eliberarea întreagă cum s'o fi mai chemând?.. În continuare mai aflăm că "abia după aceea au ieşit la lumina zilei distrugerile,genocidul fizic şi cultural,nepotismul,protecţionismul,corupţia, luxul orbitor,dictatul prin ucaze şi mizeria aduse la rang de mod de viaţă de cuplul satanic".Păi dacă toate astea erau necunoscute înainte,ce-a mai împins lumea în stradă? De ce-a mai scos dl Raţiu gazeta şi,mai ales, de ce-a scos-o la Londra şi nu la Bucureşti?...

- "Întregirea" de la Bucureşti,fundată de N.Lupan,arată,în numărul pe Aprilie, două fotografii ale acestuia: una cu Papa dela Roma,alta cu Teoctist din Botoşani.Una cu apărătorul dârz al Bisericii,pentru care a pătimit şi închisori şi care a împins din răsputeri la prăbuşirea comunismului; alta cu propteaua comunismului,osanator al cuplului analfabet,apologet al dărâmării de biserici.Ce minte machiavelică a ţinut să-i pună faţă'n faţă?...

- "La Tribune de Genève" dă,la 4 Martie,amănunte asupra oribilului atentat săvârşit,"en plein Genève",asupra dlui Dumitru Mazilu,care tocmai depusese la Naţiunile Unite raportul asupra atrocităţilor minereşti din ţară.După aşa ispravă,se explică acum siguranţa de sine cu care oamenii lui Iliescu-Roman s'au prezentat a doua zi ca să ceară clauza naţiunii favorizate...

- Scrie Traian Popescu,admirator jurat al geniului dlui Sima,că acesta,om"precaut",- temându-se,când cu rebeliunea,de ordinul lui Antonescu de a se trage "în oricine ar sta în calea ambiţiilor lui",a intrat în clandestinitate,schimbându-şi zilnic domiciliul".Cu clandestinitatea,nu-i nicio noutate,o practica oridecâte ori punea pe alţii să facă vreo ispravă; dar dacă practica salutara metodă,să zicem,şi cu prof.Vasile Cristescu,acesta n'ar mai fi fost ucis.Supravieţuirea acestuia,însă,ar fi complicat enorm aspiraţiile d-lui Sima...

- Încasând gologanii premiului Nobel pentru pace, Gorbaciov s'a pus imediat pe alte treburi pacifice, cu ucideri de oameni în Lituania, Armenia, Letonia şi pe unde a mai apucat. Văduva lui Zaharov a scris imediat la Oslo, cerând să se retragă premiul gârbaciovului: "Nu vreau ca numele lui să stea alături de al soţului meu!". Dar i s'a răspuns că nu se mai poate. Atunci arhiepiscopul de Oslo a rugat pe credincioşii săi să colecteze o sumă egală cu cea şterpelită de sângerosul pacifist, ca să fie predată adevăratului luptător pentru pacea unui popor întreg: preşedintele Landsberger al Lituaniei. Mai sunt deci oameni sănătoşi pe lume! O nedreptate se face de altfel şi pacifistului nostru de pe Dâmboviţa, autor moral al tuturor uciderilor de după fuga lui Ceauşescu: ce aşteaptă cei de la Nobel ca să-l premieze şi pe el?...

- Citim în "Ţara" de la Chişinău, 15 Dec. 1990, o scrisoare a patriarhului Teoctist către arhiepiscopul Vladimir, plină de un arzător patriotism fundat pe o deplină cunoaştere a istoriei plaiurilor basarabene. Ce păcat că profundele cunoştinţe de istorie l-au lipsit total pe vremea predestinatului, pe al cărui nume, din cauza aceasta, a prăpădit vagoane de tămâie. Se vede că de istoria Românilor a aflat abia când cu revolta, şi de-atunci s'a pus s'o studieze cu temei...

Cu oamenii i-a mers mai lesne lui Teoctist, dacă după cunoscutele neruşinări, mărturisite chiar de el într'un moment de panică, a mai putut continua să facă pe patriarhul; ceva mai greu o să-i meargă cu Atotputernicul, către care acum "înalţă rugăciuni" pentru izbânda patrioţilor basarabeni contra satrapilor de la Kremlin: căci El posedă un întreg depozit de alte rugăciuni, de la acelaşi patriarh, pentru izbânda satrapului de la Bucureşti...

- Afirmă dl N. Lupan, în "Basarabia şi Bucovina", că "nu există o limbă moldovenească, după cum nu există una olteanească sau ardelenească. Există nişte dialecte, limba naţională fiind una singură: limba română!". Dar -zicem noi, de acord cu specialiştii-, dialectele, dacă sunt, ele's de căutat numai la unii români de peste Dunăre; încolo, de la Nistru pân'la Tisa, limba-i atât de unitară încât a uimit pe toţi cercetătorii streini, aşa că nu poate fi în niciun caz vorba de dialecte, ci de "parfumul" local al limbii, parfum pe care-l are orice limbă.-

- "Ţara are nevoie de o însănătoşire morală -afirmă dna Cornea, în "Puncte cardinale". Primenirea morală a societăţii presupune o intensă muncă de convingere, al cărei succes nu poate fi asigurat decât de exemplul personal... În primul rând, eu trebuie să trăiesc valorile pe care le propovăduiesc şi apoi să-i conving pe ceilalţi... Nu prin vorbe, ci prin comportament". Or fi înţelegând, măcar acum, cei din secta simistă, în ce fundătură s'au băgat?.. Ce vor răspunde când, propovăduind în ţară nişte principii excelente, se vor trezi întrebaţi: În numele cui vorbiţi? Cine vă este şeful, modelul pe care-l oferiţi?...

- S'a spus, într'o emisiune la "Europa liberă", că Mircea Streinul, legionar,- dac'a putut avea sub Antonescu nu ştiu ce funcţie, e c'a renunţat la idealurile sale. Dar asta nu-i posibil! Idealurile legionare, izvorîte dintr'o fierbinte dragoste de neam, de ţară, de evanghelie, sunt dreptatea, cinstea, corectitudinea, dragostea muncii (cu cap), altruismul, vitejia, simţul datoriei, al onoarei, respectul altora, spiritul de toleranţă, buna înţelegere, buna cuviinţă, etc. Să fi renunţat Mircea Streinul la "obligaţia" de a mai fi cinstit, drept, cumsecade? Să fi renunţat el la acest splendid buchet, care face ca omul să fie OM? Chiar dacă rebeliunea, prin obiectiv şi excese, l-a dezamăgit...

- Citim, într'o publicaţie simistă, că Antonescu a fost "total indiferent... la oribilele persecuţii împotriva legionarilor, asasinaţi cu sutele şi asvârliţi la intrările satelor şi oraşelor, din demenţa regală". Păi dacă lui Sima, care făcea pe legionarul, nu-i păsa de aceste asasinate, ba chiar le înlesnea,- de ce-ar fi trebuit să-i pese generalului?...

Tot acolo mai citim că, invitat cu Antonescu la Hitler "pentru discuţii militare", Sima, "pretextând că chestiunile militare nu erau de resortul lui, a comunicat... că nu era necesar să se deplaseze, nefiind competent în materie". O fi adăogat, în sprijin, şi ordinul de lăsare la vatră, cu gradul de căprar (de cancelarie)? Se înţelege de ce-a avut nevoie de pretexte, când ne gândim că refuzul a avut loc cu numai o săptămână înainte de rebeliune; altfel, de vreme ce aderase la Axă, cum ar fi fost să se acorde cu Hitler? prin... telepatie, cumva? Căci nu-i vorba aici de "specialităţile" lui Sima; dac'ar fi fost aşa, Hitler n'ar fi avut niciun prilej să-l întâlnească, dat fiind că, pe-atunci, nu i se cunoştea niciuna, în afară de aceea a unui ieftin terorism, o necesitate dureroasă dar fără ajutorul căreia n'ar fi ajuns în vecii vecilor şef de mişcare moralistă, ci în cel mai optimist dintre cazuri, pe la vreo pretură mărginaşă. Abia după vreo şapte ani, la Paris, şi-a vădit şi-o altă specialitate, dar care l-a svârlit ruşinos de unde-l cocoţase prima: aceea de a fi primit ca om în casa fratelui şi

de-a ieşi de-acolo mânjit cu altă "etichetă",incompatibilă cu rolul afişat... Textul nu explică de ce,"refuzând" pe Hitler,Sima n'a mai putut merge nici la Hess,care "îl invitase"; dar se vede că,din pretextul invocat,acesta şi-a însuşit părerea lui Hitler,că omul e "confuz şi necopt",şi nu l-a mai interesat.-

- Gazeta "Azi" din 8 Noembrie vorbeşte de "sfinţii împăraţi Mihail şi Gavril". N'ar putea spune când şi unde au "împărăţit" aceşti.. arhangheli?

- În mesajul transmis la Soultzmatt,fostul rege a jurat să fie "demn de atâtea sacrificii şi dureri".Dacă jura înainte de 23 August,era mai bine...

NU'S VINOVAT FAŢĂ DE ŢARA MEA(prin Dr.Dorin Palade)

La ceasul când cobor în fiare
Să-mi ispăşesc osânda cea mai grea,
Cu fruntea'n slavă strig din închisoare,
Nu's vinovat faţă de ţara mea.

Nu's vinovat că i-am iubit lumina
Curată cum în suflet mi-a pătruns,
Din via dată'n pârg sau din grădina
În care-atâţia şerpi i s'au ascuns.

Nu's vinovat că mai păstrez acasă
Pe-un raft întâiu-abecedar,
Nici că mă'nchin când mă aşez la masă
Cuviincios ca preotu'n altar.

Nu's vinovat că-mi place să se prindă
Rotundă ca o ţară hora'n prag,
Nici c'am poftit colindătorii'n tindă
Cum din bunic în tată ne-a fost drag.

Nu's vinovat că toamnele ni's pline
Cu tot belşugul dela vin la grâu,
Nici c'am poftit la praznic pe oricine
Când m'am simţit cu cheile la brâu.

Dac'am strigat că haitele ne fură
Adâncul,codrii,cerul stea cu stea
Şi sfânta noastră pâine de la gură,
Nu's vinovat faţă de ţara mea.

Nu's vinovat c'am îndârjit şacalii
Şi c'am strigat cu sufletul durut,
Că nu dau un Ceahlău pe toţi Uralii
Şi că urăsc hotarul de la Prut.

Acest pământ,cum spune şi'n izvoade,
L-a scris pe harta lumii Dumnezeu
Şi câţi prin veacuri au venit să-l prade
Îl simt şi-acum pe piept cât e de greu.

De-aceea,când cobor legat în fiare,
Împovărat sub vina cea mai grea,
Cu fruntea'n slavă chiui către soare,
Nu's vinovat faţă de ţara mea.

&& Dl Gheorghe Mazilu a tipărit o a doua ediţie a cărţii ce a făcut atâta vâlvă,"În ghiarele securităţii",de distribuit în ţară.La vechiul text,care demască drăceasca ţesătură a comportării comuniste,aici adaogă la urmă,pe 12 pagini,o lungă "Odă munţilor Făgăraşi",a poetului Ion Udrişte Olt,ucis la Aiud, odă păstrată în memorie de dl Mazilu şi publicată abia acum.Cei ce n'au apucat să citească această groaznică mărturie a barbariei comuniste,sau vor să ajute la răspândirea ei în ţară,o pot avea,cu numai 20 de mărci,de la autor: Ing.Gh. Mazilu - 46 Chaussée de Liaudoz - 1009 Pully - Elveţia.-

&& Asoc."Basarabia şi Bucovina" a comemorat la 28 Noembrie,în sala Teatrului Naţional din Iaşi,cu 15 oaspeţi dela Chişinău,împlinirea a 72 de ani dela unirea Bucovinei.Bogatul program a cuprins şi un servici divin,printre slujitori fiind şi "trimisul special al mitropolitului Daniel al Moldovei şi Sucevei". Şi ce-ar fi fost dacă,la o comemorare aşa de importantă,venea chiar personal?..

&& În Basarabia, la Slobozia Mare,a avut loc,la 15 Ianuarie,solemnitatea desvelirii bustului lui Eminescu,sfinţit de un sobor de preoţi în frunte cu mitropolitul Transilvaniei şi în prezenţa multor Români din România,Ucraina şi Iugoslavia. Printre vorbitori,preşedintele Republicii basarabene,Mircea Snegur.Luceafărul românismului a fost a doua zi omagiat la Casa Scriitorilor dela Chişinău.-

&& Dl Ing.Mircea Ionescu ne trimite un lung articol de proslăvire a meritelor lui Ion Pantazi,bazată pe fapte.Un articol primisem şi dela dl C.Macri,cu elogii la aceeaşi adresă.Noi însă,cu toată simpatia pentru dl Pantazi,nu le-am publicat.Panegiricele în viaţă,nu le-am apreciat niciodată.Parc'ar trage a rău... Şi-apoi,nu vrem să contribuim cu nimic la.. cultul personalităţii,care,în chiar zilele noastre,s'a dovedit aşa de păgubos!.. Se mai miră Mircea Ionescu,într'o altă misivă,de ce,dacă ţara s'a liberat cu-adevărat,agenţii în sutană nu se întorc la bază.Ce-i mai ţine pe-aici? Şi în ce scop?... De asta ne mirăm şi noi! Dar un răspuns competent numai şeful lor ar putea să dea: "patriarhul"Teoctist...

&& Din iniţiativa d-lui dr.Şerban Milcoveanu s'a reînfiinţat anul trecut,la Bucureşti,Asoc,fruntaşilor mişcării studenţeşti de la 1922,cuprinzând acum şi membri ai partidelor politice de dinainte de 1948,anul când s'a desfiinţat autonomia universitară.Asociaţia fusese înfiinţată în 1935,din iniţiativa unor veterani ai mişcării studenţeşti,ca dr.Simionescu,dr.Dănulescu,prof.Napoleon Creţu,av.Moţa,Radu Budişteanu,etc. Va avea secţii şi'n străinătate.-

&& Suntem informaţi că avocatul Horia Cosmovici,după ieşirea dela închisoare,a trecut la uniţi,s'a făcut preot greco-catolic în Bucureşti.-

&& Pelerinajul viitor la Soultzmatt va avea loc Sâmbătă 6 Iunie 1992.-

CALENDAR NAȚIONAL

20 Mai 1990: Se constitue,la Chişinău,Frontul organizaţiilor româneşti,având ca revendicări: suprimarea nomenklaturii,introducerea românei ca limbă de stat, oprirea deportării Românilor şi imigrării străinilor,anularea pactului Ribbentrop-Molotov,serviciul militar al tinerilor basarabeni numai în graniţele Basarabiei,conducere românească la Biserică,libertate de opinie,fixarea zilei de 2 Iulie,data morţii lui Ştefan cel Mare,ca zi naţională,etc.- La o săptămână,Românii din nordul Bucovinei constitue şi ei,la Cernăuţi,Soc.Moldo-Română.-
1 Dec.1990: Se inaugurează,la Chişinău,statuia Lupoaicei,cu Romulus şi Remus.-
14 Dec.1990: Ia fiinţă la Bucureşti,dintr'o urgentă necesitate,Alianţa civică, înmănunchind tot ce are mai bun conştiinţa românească.-

1 Ian.1951: Iese la Roma Vatra,"foaie de opinie şi informaţie".
2 Ian.1601: Ajuns la Viena,Mihai Viteazul e găzduit la "Cerbul de Aur".
9 Ian.1951: Se stinge,la Jilava,Anton Golopenţia.
9 Ian.1966: Moare la Paris,în pribegie,diplomatul N.Dianu,luptător în ambele războaie mondiale.Întemeiase "Pro Basarabia-Bucovina".
11 Ian.1931: Ion Mihalache,ministru de Interne,dizolvă Garda de Fier.
11 Ian.1990: Se reconstitue,la Bucureşti,mutată dela Bruxelles,Asoc."Pro Basarabia şi Bucovina",în cap cu N.Lupan.Treaba n'a prea plăcut lui Silviu Brucan, "basarabean" şi el,cam de prin părţile Iordanului...
12 Ian.1866: Moare,la Cernăuţi,Aron Pumnul,dascăl şi gazdă lui Eminescu.
13 Ian.86 a.C.: Moare,la 70 de ani,Caius Marius,strateg şi om politic.
15 Ian.1951: Col.Marinescu şu maior Retezilă,ucişi de comunişti lângă Piteşti.
16 Ian.1966: Moare în pribegie,la Madrid,prof.Ion Protopopescu.
14 Ian.1301: Cu moartea lui Andrei III,se stinge dinastia arpadiană a Ungariei.
14 Ian.1896: Se naşte,la Vădeni(Gorj),Ecaterina Toderoiu.
14 Ian.1991: Se stinge la Bucureşti,la 85 de ani,prof.Ernest Bernea.
17 Ian.1591: Petru Schiopul al Moldovei se căsătoreşte cu Irina Botezata.
17 Ian.1836: Moare,la 51 ani,Anastasia,mama lui Şaguna.Îngropată la Pesta.
18 Ian.1911: Se naşte la Bitolia poetul Nicu Caranica.
19 Ian.1631: Moare la mănăstirea Dragomirna mitropolitul Anastasie Crimca.
21 Ian.1871: Se naşte,la Cernăuţi,prof.Constantin Isopescu-Grecul.
21-23 Ian.1941,rebeliunea: Ca în toate "loviturile" precedente,Sima stă pitit, aşteptând rezultatul sacrificiilor altora,dar n'a avut noroc.. Ratând definitiv o carieră clădită pe sute de morminte,aventurierul o şterge spre Apus,în căutarea unui alt soi de consolări...
21 Ian.1966: Moare scriitorul, muscelean, Mihail Lungeanu.
23 Ian.1821: Proclamaţia lui Tudor de la Padeş: "Veniţi dar,fraţilor,cu toţii, ca să pierdem cu răul pe cei răi".Tudor avea gospodăria la Cerneţi.
25 Ian.1891: Se naşte,la Cotiugenii Mari/Soroca,Grigore Cazacliu.
28 Ian.1931: Moare,la Paris,gen.Berthelot,şeful Misiunii franceze în România.
28 Ian.1971: Se constitue Vicariatul Român Ortodox,la Vârşeţ.

5 Febr.1601: Baba Novac,vestitul general al lui Mihai Viteazul,e jupuit şi ars de viu de unguri,la Cluj,iar cadavrul său tras în ţeapă.
5 Febr.1906: La Cozana,în Macedonia,antarţii greci ard cărţile româneşti.
6 Febr.1891: Se naşte scriitorul Adrian Maniu.
6 Febr.1941: 300 de Români din Boian,Mahala,Buda,Costriţa şi alte sate din Bucovina de nord,cedată ruşilor de Carol II,sunt seceraţi de mitralierele ruseşti pe malul Prutului,în dreptul comunei Lunca(Dorohoi),pe când încercau să treacă înnot în România.Au scăpat numai trei.În vara 1942 au fost desgropaţi, identificaţi şi reînhumaţi în satele lor.
7 Febr.1931: Moare la Lugoj compozitorul Ion Vidu,născut la Mânerău/Arad.
8 Febr.1431: Vlad Dracul e primit în Ordinul Dragonului,la Nürnberg.
10 Febr.1931: S'a stins,la Fiume,dr.Iosif Belulovici,Român din Istria.
11 Febr.1681: Gheorghe Duca al Moldovei e numit şi hatman al Ucrainei.
13 Febr.1241: Nepoţii lui Gingis-Han,Budjek şi Calcan,trec Nistrul în Moldova.
14 Febr.1821: Moare la Buda,la 60 de ani,Petru Maior.
15 Febr.1851: Se naşte în Bucureşti,fiu de negustori,pictorul Ion Andreescu.
17 Febr.1411: Musa,fiu al lui Baiazid,ajutat de Mircea ajunge sultan.
18 Febr.1906: Antarţii greci ucid la Turia pe românul Costa Bargiuma.
18 Febr.1916,Joi: Moare Regina Elisabeta,"mama răniţilor".
25 Febr./10 Martie 1886: Se naşte la Chişinău istoricul Alexandru Boldur.
26 Febr.1511: Moare Maria Voichiţa,fiica lui Radu cel Frumos,nepoată lui Vlad Ţepeş,a treia soţie a lui Ştefan cel Mare.E îngropată la mănăstirea Putna.
26 Febr.1871: Se naşte,la Rucăr/Muscel,istoricul Dumitru I.Băjan(Tache).-

1 Martie 1988: "Pentru ca viaţa la Braşov să nu mai semene cu cea de la Auschwitz",Liviu Cornel Babeş îşi dă foc la Poiana Braşov.
2 Martie 976: Prima menţiune cunoscută despre Vlahii din Peninsula Balcanică.
4 Martie 1906: Bande greceşti ucid pe învăţătorul român D.Şumba la Băiasa.
5 Martie 1431: Ioan de Ryza,episcopul catolic de Baia,scrie episcopului de Cracovia despre un grup husit la Bacău,refugiat din Polonia şi Ungaria.
6 Martie 1866: Se naşte compozitorul Dimitrie G.Chiriac.
7 Martie 1441: Iancu de Hunedoara,voevod al Transilvaniei.
8 Martie 1896: Se naşte la Piteşti un lăutar vestit: Marin Teodorescu-Zavaidoc.
8 Martie 1961: Moare,la Bucureşti,Gala Galaction.
9 Martie 1371: Papa Urban V înfiinţează la Siret,capitala Moldovei,sub Laţcu Vodă,o episcopie.Titular: Andrei Wasilo de Cracovia,franciscan.
9 Martie 1961: Moare scriitorul Cezar Petrescu,"admirator" al ocupantului...
10 Martie 1936: În premieră,la Opera din Paris,Oedip de George Enescu.
11 Martie 1291: Românii ardeleni menţionaţi pentru prima oară ca participanţi la Dieta convocată de Andrei III.
12 Martie 1906: Bande greceşti incendiază morile Românilor din Cerna Reca/Mac.
14 Martie 1881: Parlamentul din Bucureşti proclamă Regatul României.
15 Martie 1811: Încep cursurile Seminarului Teologic din Sibiu.
15 Martie 1821: Pandurii lui Tudor poposesc la mănăstirea Ciorogârla.
16 Martie 1921: Se naşte la Cepeleuţi,în ţinutul Hotinului,dintr'o familie de ţărani mijlocii,Nicolae Lupan,sufletul acţiunii pentru Basarabia şi Bucovina.
17 Martie 1941: Moare la Cannes,la 59 ani,Nicolae Titulescu.
18 Martie 1906: Păstorii români Duma şi Toncea din Lumniţa asasinaţi de greci.
19 Martie 1891: Moare,la 60 de ani,pictorul Theodor Aman,născut la Câmpulung.
25 Martie 101: Traian pleacă dela Roma spre Moesia,unde se afla concentrată armata în vederea războiului cu Decebal.
25 Martie 1821: Ipsilante intră cu zavergiii în Bucureşti.Încep îndată jafurile.
27 Martie 1946: Congresul Naţional Bisericesc al Românilor din Crişana înstreinată decide înfiinţarea Vicariatului Ortodox Român din Ungaria,cu reşedinţa la Gyula.Primul vicar: preotul protopop Petru Mândruţău.
28 Martie 1661: Moare Vasile Lupu,fostul Domn al Moldovei.
29 Martie 1906: Românii Petru Zdrula,Manole Leon,Dem.Apostoliu,ucişi de greci.
31 Martie 1241: Tătarii,sub Cadan şi Buri,trec Carpaţii pe la Vatra Dornei.

1 Apr.1881: Se naşte la Răşinari,fiu de popă şi de învăţătoare,Octavian Goga.
1 Apr.1876: Se naşte,la Rezeni/Lăpuşna,Ion Pelivan.
4 Apr.186: Se naşte la Lyon,fiu al lui Septimiu Sever,împăratul Caracalla.El a extins cetăţenia romană în tot imperiul(212),deci şi în Dacia.
5 Apr.1851: Moare în exil,la Constantinopol,pictorul Ion D.Negulici,n.la C-lung.
8 Apr.1871: Se înfiinţează,la Viena,România Jună,cu Slavici şi Eminescu.
8 Apr.1911: Se naşte Emil Cioran.
11 Apr.146:Se naşte,în Africa,împăratul Septimiu Sever(193-211).
11 Apr.1241: Tătarii,sub Bochetor,intră în Sibiu; alţii,conduşi de Batu-Han, înving la Mohi,pe râul Sajo,oastea ungaro-română a lui Bela IV.
12 Apr.1981: E înmormântat,la Napoli,profesorul Teodor Onciulescu,bucovinean.
13 Apr.1926: Moare,la Bucureşti,Vasile Stroescu,basarabean de frunte.
15 Apr.1906: Bande greceşti ucid nişte Români la Turia şi Lescovăţ,în Macedonia.
20 Apr.1906: Bande greceşti ucid pe Enache Apostol şi Jani Milo la Vreiot/Mac.
22 Apr.1986: Moare,la Chicago,prof.Mircea Eliade.
23 Apr.1531: Macarie,cronicarul vremilor lui Rareş,ajunge episcop la Roman.
13/24 Apr.1711: Tratatul dela Iaroslavl,unde ţarul garanta frontiera pe Nistru.
26 Apr.121: Se naşte,la Roma,împăratul filosof Marcu Aureliu(161-180).
29 Apr.1091: Ajutat de cumani,Alexios I Comnen învinge pe pecenegi la Lebunion, restabilind dominaţia bizantină la Dunărea de jos.
29 Apr.1601: Mihai Viteazul pleacă dela Viena spre Transilvania.
29 Apr.1951: Părintele Gh.Şerban e împuşcat,în zi de Paşti,la Minele din Baia Sprie.
30 Apr.311: Câteva zile înainte de moarte,împăratul Galeriu,originar din Dacia, dă un edict de toleranţă în favoarea creştinilor.
30 Apr.1881: Români din Transilvania,Banat,Crişana şi Maramureş,întruniţi la Sibiu,hotărăsc înfiinţarea Partidului Naţional Român.

&& La Skopie s'a înfiinţat,la 9 Decembrie,Liga Aromânilor din Macedonia. Aceşti fraţi ai noştri dispuneau deja de o publicaţie,"Fenix",redactată de dl Dina Cuvata; acum dispun şi de o emisiune săptămânală la televiziunea din Skopie.O fi început desgheţul? Să fie'ntr'un ceas bun!

&& Pelerinajul la cimitirul dela Soultzmatt va fi Sâmbătă 18 Mai.-

PECENEGII ŞI CUMANII ÎN ŢARA LOVIŞTEI

Timp de peste un mileniu,cu începere din secolul III,vastul spaţiu continental euroasiatic a fost străbătut,călare,de războinicii numeroaselor populaţii în migrare.Luându-şi drept călăuză crugul soarelui,cu întreruperi zilnice,înspre Apusul jinduit,mulţi dintre năvălitorii Răsăritului,aflaţi în neîntreruptă rătăcire,depăşeau hotarul nesfârşirii stepelor.Ajunşi în preajma Câmpiei Siretului,întinsă între Focşani şi Galaţii de azi,ei puhoiau "Poarta invaziilor"şi se răspândeau în toată aria carpato-danubiană.Primul şoc,aducător de urgie şi moarte la intrarea lor în Europa,era îndurat de populaţiile sedentare ale daco-romanilor,străromânilor şi românilor,trei nume diverse,pentru o aceeaşi entitate etnică în dimensiunea ei istorică.

Între goţii anului 274,cari au deschis calea invaziilor,şi turcii -seldjucizi în 1262,osmanlâi în 1369-,dar fără a uita nici de ultima incursiune tătărască din 1758,"mileniul năvălitorilor noştri" a ţinut 1484 ani.Dar groaza sădită de ei a supravieţuit în memoria colectivă,odată cu urmele lor,în antroponimie şi toponimie,în unele obiceiuri şi comportamente,fără a-i ocoli nici pe locuitorii cotloanelor celor mai ferite,precum cei din Ţara Loviştei.

Etniile curgătoare, -din acel inepuizabil continuum uman asiatic,de populaţii antropologic metisate,xanto-leucoderme,din familia uralo-altaică,totodată pool genetic şi inimă uriaşă-, îşi pulsau ritmic descendenţii spre alte zări,bănuite ca mai bogate în ploi şi păşuni,atât de trebuincioase turmelor, cirezilor şi herghelïilor,dar şi către faima civilizaţiei,cu belşug,splendori şi comori tăinuite în cetăţi vestite,printre care Bizanţul şi Roma,faruri orbitoare în beznă.

Aşa numiţii "năvălitori barbari",de fapt "grupuri de limbă maternă"(GLM), nu erau întotdeauna nici omogeni şi nici înrudiţi genetic: unii,precum germanicii goţi(274-375) şi gepizi(454-566),ca şi slavii(sec.VI-XIII),erau indoeuropeni; pe când ceilalţi,turanici şi altaici,vorbeau "limbi care nu erau nici europene nici semite",dar care,de multe ori,erau "mutual inteligibile".În aceste circumstanţe se aflau: hunii(375-454),avarii(566-796),bulgarii(sec.IX-XI),ungurii(896),pecenegii(890-950-1122,cu ultimă atestare în 1260),cumanii (1067-1385),tătarii...1758),turcii(1262-1369).

O prezenţă pecenegă masivă în Loviştea e greu de demonstrat.În afara unor rapide incursiuni de jaf,a fost posibilă şi imigrarea unor grupuri pecenege mici,după anul 1020,când ei se sedentarizează în Transilvania.În schimb,este probabil ca marea majoritate a vestigiilor loviştene prototurcice să fie cumane,implantate după 1187,anul sedentarizării lor.Îi aflăm astfel,încă neasimilaţi,şi în Noembrie 1330,ca oşteni în lupta de la Posada(din Loviştea).

Dintre migratori,mulţi şi-au pierdut calitatea de GLM; altfel spus,odată cu numele şi limba,unora le-a dispărut şi fiinţa,fiind exterminaţi de molime, războaie şi genocid("au pierit ca avarii",spune un proverb rusesc; pe când,la 1122,Ioan II Comnen e autorul "sfârşitului pecenegilor",masacrându-i în luptă). Alţii,în cazul fericit,au fost preschimbaţi prin aculturare(asimilare).Printre cei dispăruţi se află goţii(ostrogoţi şi vizigoţi sau greuthungi şi thervingi), hunii,gepizii,avarii,bulgarii(cari şi-au dat numele unei seminţii slave,precum francii unei entităţi galo-romane),pecenegii,uzii,berindeii,cumanii.S'au stabilit în Europa,prin sedentarizare,supravieţuind şi propăşind în cadrul statului, slavii,ungurii şi turcii.

Unele populaţii contemporane sunt înrudite cu pecenegii şi cumanii: altaicii,turcii,kipceacii,karaceaii şi găgăuzii.Ultimii trăiesc în Ucraina,Kazahstan, Basarabia,Dobrogea şi Bulgaria de est.Toţi creştini ortodocşi,ei au fost estimaţi în 1984 la 115.000-160.000 locuitori.Găgăuza,o limbă din familia altaică, ramura turcă de SV,grupul oguz,este mai pură decât limba turcă,nefiind contaminată de influenţele persană şi arabă.În Basarabia se foloseşte dialectul central dela Comrat şi Ceadârlunga,şi cel meridional din Vulcăneşti(cf.Marius Sala, Ioana Vintilă-Rădulescu: "Les langues du monde" -"petite encyclopédie",Ed.Ştiinţifică şi Enciclopedică Bucureşti - Les Belles Lettres -Paris,1984,p.131).Ca şi mai numeroşii tătari,nici găgăuţii(pronunţia românească obişnuită) n'au reuşit să-şi creeze o unitate statală şi independentă.

După izvoare,numele revendicat de aceşti turci vechi este pentru pecenegi: bas,bes sau vas; pentru cumani: hun,kun sau kum,iar pentru uzi: uz.Limbile popoarelor europene le atribuiau pecenegilor nume precum: Patzinakitai,Pacinati, Pazinavolu,Pescenaere,Pichenati,Pichenaci,Bisseni,Bessenyö,Kaggari,Pétchenègues, Pecenegi,Picinegi... Cumanilor li se spunea: Kipciak,Polovţi,Falones,Fallen, Falli,Valvi,Walwen,Iassi,Commani,Commains,Coumins,Kománoi,Skitai,Kardech,Comani,

Cumani... Fiica împăratului bizantin Alexios I Comnen(1081-1118),scriitoarea Ana Comnena(n.1082- m.1148),afirmă în "Alexiada": "Tatos era şef al pecenegilor când ştim că pecenegii vorbeau aceeaşi limbă cu cumanii".

Monumentul limbii pecenego-cumane,al cărui manuscris din 1301 s'a aflat în posesia lui Petrarca,este "Codex Cumanicus".Publicat în 1880,la Budapesta,de Géza Kuun,"codexul" e o culegere de texte religioase -un fragment de Evanghelie, Cele zece porunci,Crezul,rugăciuni,predici,un dicţionar cumano-german şi un glosar cumano-latino-persan,conţinând aproape 3000 de cuvinte,dintre care,unele, s'au păstrat şi în limba,toponimia şi antroponimia românilor,inclusiv în Ţara Loviştei.

Diverşi contemporani(greco-bizantini,perşi,germani,francezi,islandezi,etc) au notat informaţii privindu-i pe pecenegi şi cumani.Printre ei: Katakalon Kekavménos(c.1040),Const.Porphirogenetos(948-951) în "De administrando imperii", Annă Comnena,G.Kedrenoş şi Ioan Skylitzes(sec.X),Gardizi,Hartwig(în "Viaţa Sfântului Ştefan"),Otto von Freising(sec.XII) în "Gesta Friderici Imperatoris", dar şi în Analele din Pölde şi în "Niebelungen Not",Snuuri Sturleson,rabinul Petahia din Regensburg,Joinville,Ansbertus,Robert de Clari(1185),Philippe Mouskes(sec.XIII),Géoffroi de Villehardouin,Henri de Valenciennes,Fazel Ullah Raşid ed Din,etc. Pecenegii,uzii,berindeii şi cumanii stăpâneau turme,herghelii şi cirezi cu şeptel numeros.Păstoritul lor pendular şi păşunatul itinerant au determinat un nomadism ecvestru.Deplasările erau fie locale şi scurte,fie transhumante; se mutau cu turmele din loc în loc şi ocupau suprafeţe limitate -timp de zile şi săptămâni- până ce se termina iarba.Iarna se apropiau de mare şi vara cutreerau stepa.Nu practicau agricultura,nici pescuitul.Locuiau în corturi şi în colibe de pâslă -iurte(p.c.orda,ürgä,yurdu-,fixe,sau transportabile cu atelaje de boi,şi în care şi căruţe(cu 2 sau 4 roţi,pline sau cu spiţe).Carele şi căruţele se strângeau în cerc şi se legau între ele,alcătuind ocoale în care păşteau vitele.Mai-marele căruţei -p.c.araba- aflate în fruntea convoiului în deplasare era învestit cu o funcţie-demnitate concomitent civilă şi militară,- numită Baş-araba,care a intrat în sistemul antroponomastic pecenego-cuman în calitate de poreclă(supranume): Başaraba.Astfel enunţul p.c. "Talaba(Toqsapa etc) baş araba",s'ar traduce: "Teleabă(Tocşabă etc) din capul căruţei".Numele a fost adoptat şi în română,în calitate de pronume,nume de familie,toponim antroponim,etc.: Basarabă, Basarab.

Revendicându-se ca urmaşi ai unui strămoş ipotetic,comun tuturor -p.c.abügä- mai multe neamuri înrudite(familii iniţial poligame şi musulmane,ulterior monogame şi creştine) alcătuiau un patriclan exogam(corespunzător ginţii) -în p.c. obog sau oboh-,care privilegia recăsătoria văduvei cu fratele soţului defunct (leviratul),frăţia de sânge şi vendeta.Uniunea acestora,- sub autoritatea hanului,şef ereditar având o funcţie militară şi socială,- era tribul -p.c.jazy- cu o subunitate(?) numită boi.(Giazy,jazy -înseamnă şi- "câmpie,stepă").

Printre numele de triburi cu ecou remanent în Loviştea,cităm câteva,enumerate fără a respecta ordinea cronologică sau etnică,dar subliniate: Cazan,Gyla, Toksapa,Jazy K'apan,Oguz,Peceneg,Berindei,Cuman,Quara Baj,Boro-Talmač,Bula-Čaban.K'abuksîn Jula,de exemplu,se traduce: "tribul lui Jula cu cai de culoarea scoarţei de copac"...

Mari amatori de lapte şi fiertură de mei -"käläšim": româneşte coleaşă(fr. "gruau de millet""- turanicii sacrificau des cai("care nici nu se vând,nici nu se cumpără între pecenegi") şi beau kîmîs = kumîs,lapte fermentat de iapă; pentru iarnă uscau carne de oaie,cal şi vacă.Teritoriul românesc s'a aflat sub dominaţia politico-economică pecenegă(sec.XI) şi cumană(sec.XI-XIII).Migratorii turanici,păstori organizaţi militar,s'au aflat în contact nemijlocit cu populaţia sedentară şi predominantă,de agricultori şi păstori români,cu aceea a unor grupuri de slavi neaculturaţi încă,dar şi cu populaţiile în curs de sedentarizare ale ungurilor,secuilor şi saşilor.Scenariul turcic era imuabil.În condiţii de surpriză,cei atacaţi erau trecuţi prin foc şi sabie şi apoi jefuiţi. Prada consta în bunuri şi oameni.Se instalau de îndată tabere militare(p.c.olak, tabără),se alcătuia ringul din căruţe şi corturi şi se aducea turma.Locurile alese aveau valoare strategică.Relaţiile se stabileau la nivel de grup social: pe de o parte se afla tribul sau fracţiunea de trib(p.c. jazy şi boi),pe de alta comunitatea de obşte a satului,confederaţia de sate,cnezatul sau voievodatul băştinaşilor.Responsabilitatea supuşilor era colectivă: cislă.Jaful se preschimbă cu timpul în tribut şi vamă.Tributul este perceput periodic,în cote-părţi stabilite şi consta în bunuri necesare vieţii,în obligaţia muncii silite (corvoadă) şi a participării bărbaţilor la oaste şi a femeilor ca roabe.Vama,

permanentă,se stabilea în locuri fixe.În Loviştea presupunem că s'au stabilit olace la Câineni(într'o zonă cu toponimie p.c.densă),la Găujani,unde am descorit numele cuman al apelativului "cătun" în catalîc-ul xxxxxxxxxxx sau cătunul Simii Bunii Oniţii,la Cucoiu(p.c.kukelui,"apa spinului"),sat vecin cu Spinu,şi la Surduiu(metateza numelui Su yurdu = "patria(iurta) apei": locul fiind mlăştinos şi plin de izvoare).În schimb,ocupantul îşi asuma datoria apărării teritoriului şi a locuitorilor,împotriva altor duşmani(cuvântul duşman e pecenego-cuman) migratori.Se prelua,deci,nu proprietatea pământului ci suzeranitatea teritoriului,iar renta se confundă cu impozitul,devenit rentă funciară.Constatăm un parazitism economic,exercitat în condiţiile politice ale unui stat de pradă fiscală,caracteristic orânduirii sociale tributale şi despotismului oriental - stat de tribut şi de vamă.

Aparatul de încasare a tributului(haraci,cu scutirea -tarcan),sistemul militar al raziilor de pedepsire a celor nesupuşi şi controlul căilor de comunicaţie - reprezentau mijloace eficiente de exercitare a puterii năvălitorilor.Dar după convieţuirea câtorva generaţii,cuceritorii devin sedentari,se transformă în proprietari ai pământului şi în semi-proprietari ai forţei de muncă aservite. Se instaurează un modus vivendi,în care inferioritatea politică şi economică faţă de turanieni persistă,dar se atenuează,până la asimilarea lor.Se constată şi un paradox,concretizat într'un model original de etologie politică: pe de o parte,turanicii exercită teroarea militară şi fiscală,şi pe de alta,un dezinteres şi o toleranţă faţă de structurile sociale,moravurile şi obiceiurile religioase ale supuşilor.

x x x

Cercetarea,ale cărei concluzii parţiale le expunem acum şi aici,a fost declanşată de constatarea existenţei,în Ţara Loviştei,a unor nume de oameni(antroponime) şi de locuri(toponime) cu originea etimologică pecenego-cumană.Ea datează din anii 1961, 1962 şi 1963.Întrebările s'au formulat singure: Au existat pecenegi şi cumani în Loviştea? Ce teritoriu au ocupat? Ce urme au lăsat şi în ce domenii? Ce rol au jucat ei în existenţa populaţiei loviştene? Şi altele.

Izvoarele iniţiale care ne-au inspirat şi pe care ne sprijinim,fac parte din evidenţele primare cu caracter etno-social: numele de botez,numele de familie şi poreclele,înregistrate sau întâlnite pe teren,consemnate în registrul agricol,în registrele medicale,în arhivele stării civile dela primării şi în recensământul general al populaţiei,efectuat în Martie 1966.Toponimele (circa 17.000) au fost culese din toate satele loviştene,fiind coroborate cu planurile obştilor,ale satelor,cu hărţile de Stat Major şi cu alte categorii de documente scrise şi orale.

Antroponimiconul pecenego-cuman loviştean.- Până în sec.XIV au existat,probabil,cinci mode antroponimice stratificate cronologic: dacă,latină,românească, slavă şi pecenego-cumană.În onomastica actuală(1966),din cele 711 NF (nume de familie) în uz în Ţara Loviştei,numai 25(adică 3,41%) reprezintă tradiţia onom. p.c.La recensământul din 15 Martie 1966 trăiau în ŢL 3999 familii cu 14.896 locuitori(dimensiunea medie a familiei: 3,69 loc.).Din aceştia,continuau să poarte nume de origină certă turanică 70 familii(1,75%) cu 231 loc.(1,58%) şi probabil turanică(etimologiile nefiind mereu clare) 56 familii(1,40%) cu 191 loc. (1,31%),reprezentând,proporţional,dimensiunea unui sat mediu loviştean,sau,aproximativ a 28-a parte a loviştenilor.Ele există în 18 din 27 sate loviştene, dar lipsesc în satele create de cumani,cu excepţia Catalîcului din Găujani.Iată aceste nume,cu etimologia specificată,când o cunoaştem: 1. Alăman(tc.alaman "haiduc"); 2. Badea(p.c.tăt.Batu,Batie?),cu derivatele româneşti Bădescu,Bădiţă, Bădiţescu; 3. Bărăgan(tc.buragan "câmpie joasă,loc bântuit de vânturi"); 4. Berindei(nume de trib turanic); 5. Bolovan(p.c.bolovan "lingău"),cu dim.rom.Bolovănică; 6. Boromiz; 7. Buga(tc.p.c.buga "taur"); 8. Burcan; 9. Burcea; 10. Caramliu(p.c.tc.Kara "negru"); 11. Călăpancea(p.c.tc.kelepen "lepros"); 12. Colhon(tc.pers.Kulan,chulan,chulun "urechi mari" -este colunul sau măgarul sălbatic,equus hemionus hem.); 13. Coman(p.c.etnonim -Coman,nume de trib),cu deriv. româneşti: Comăneasa,Comăneci,Comăneanu; 14. Guga; 15. Gutai; 16. Huluzu(tc.hurlusu "cocoş"); 17. Modruz(tc.müdrik "deştept"); 18. Morun; 19. Ruhat; 20. Săbădaşu; 21. Tantana(tc.tantana "grandoare,pompă",în Loviştea tantanău: guşat, bleg); 22. Tauzu(tc.taus "păun"); 23. Teleabă,cu dim.rom.Telebuş; 24. Torcan; 25. Ului.- Au ieşit din uz,în secolul nostru(după 1934),antroponime precum: prenumele Basarab -pretutindeni,şi NF Burcea,Guga,Tantana(în Titeşti),Coman, Comăneci(în Bumbueşti),Săbădaşu(în Perişani),Morun(în Racoviţa),etc.

Într'un corpus de 134 documente pe care l-am realizat,privind Loviştea între 1283 şi 1867,se întâlneşte un număr de nume turanice atestate: Tatu(1394,

1451, 1625),Ruhat(1451),Boe(1451),Borcan(1478, 1505),Gurgă(1510),Badea(1505), Carapciu(1567),Bolovan(1634),Telebuş(1827),Teleabă(1853, 1867).În documentele medievale loviştene,aceste antroponime apar fie ca NF,fie ca prenume.Astăzi,cu excepţia antroponimului-prenume Basarab,toate celelalte sunt NF.Sistemul antroponimic în vigoare la 1451,este ilustrat de un hrisov din acest an,emis de Vladislav II(1448-1456: domnia a doua): "Io Vladislav Voevod şi Domn(...) întăreşte stăpânirea peste moşia lor de la Gurile Deşului(? nn),Săsenii(?),Boişoara, Găojanii între Boişoare,peste munţii Mănăileasa(?),Stâna Mare,Zănoaga,Prislopul, între Boile (Treboilea -loc între Boia Mare şi Boia Mică) şi Arsurile lui Boe". Beneficiari erau: Dragomir Ruhat,cu feciorii Ion şi Vâlcu şi nepoţii Dragomir, Tatul cu feciorii lui,şi Micul cu feciorii lui şi lui Bora cu feciorii săi. După origine: 1. Bora(sl.,sau rom.bără "oaie",- cf rom."bîr",cf alb.bërr "oaie"), poate face parte din fondul autohton; 2. Ion şi Micul sunt nume româneşti(primul din onomasticonul creştin,al doilea din poreclă); 3. Dragomir şi Vâlcu(sl. "lup"),sunt slave,iar 4. Boe şi Tatu sunt p.c.(Ruhat poate fi slav,p.c. sau unguresc(magh.rohad "putred").Dacă am adăuga în document şi un munte vecin 5. Titescu,originar fie din lat.Titus(unul din cele 18 prenume latineşti),fie din rom.Tit,Titus,am găsi reunite laolaltă toate cele cinci straturi antroponimice.

Toponimiconul pecenego-cuman loviştean.- În Ţara Loviştei,subpopulaţiile sedentare săteşti agro-pastorale actuale,locuind acest izolat geografic,etnic, economic şi cultural,fără întrerupere,din paleolitic(există mai multe vestigii) şi până azi,au moştenit şi au păstrat în memoria lor colectivă un important tezaur toponimic.Namengeberul -fie autohton,fie venetic- a dat nume reperelor spaţiale -forme de relief- spre a le deosebi între ele,fixându-le în memorie şi restituindu-le în vorbire.Namengeberii turanici,sau români,folosind elemente lingvistice pecenego-cumane,au botezat în timp: 1. Hidronime: izvoare,pâraie, văi; 2. Oronime: munţi(adică locuri cu păşune subalpină şi alpină),piscuri, culmi,coame,coaste,surpături,prăvălituri,stânci,poiene,dealuri,gruiuri,zăpodii, păşuni,fâneţe,lazuri,câmpuri,ceairuri,locuri; 3. Oiconime: stâne,cătune,sate, oraşe,drumuri,tumuli.Aceste nume topice provin din apelative,din antroponime şi din derivate româneşti.

Parte din apelative au sens în româneşte: catalâc,ceair,ceardac,colhon(colun),hol(?),hulă(?) ~~sîn româneşte~~(ambele: rîpă,drum accidentat),odaie,tălmaci. Cele fără sens în româneşte vor fi traduse: alăman,balcan,bărăgan,bilceriu,bârzănă,buceag-bucegi,cozia,cucuiu,durduc,gorgan,huluzu,olac,olanu,ruroc,surduiu, tauzu,uria.Iată toponimele turanice din spaţiul loviştean şi periloviştean.(Au fost traduse doar toponimele diferite de antroponimele cu echivalent,arătate mai sus şi aici subliniate).Alăman,Balcan(p.c.tc."munte împădurit,codru,pădure"), Balş,Basarab(p.c."cel din capul căruţei înaintaşe".Din p.baş "cap" şi p.c.araba "haraba,căruţă,car"),Bărăgan,Berindea,Bilceriu("Bilcerii.. pe Racova",danie din 1491),Bârzănă(?),Bolovan,Borcan,Buceag-Bucegi(tc.buçak "ţară fără păduri şi ape cu văi adânci printre dealuri"),Burlan(?),Burlat(?),Cazan(tc.cazan "regiment"), Catalîc(p.c.katalîk "cătun" cfcatalîcul(sau cătunul) Simii Bunii Oniţă,din Găujani),Ceair(tc.Çair "loc împrejmuit în sat,unde pasc caii"),Ceardac,Colhon,Comanca(sat din afara Loviştei,jud.Vâlcea,atestat doc.în 1475),Comanu(etnonim,sau antroponim?),Comăneasa,Cozia(p.c.Qoz "nuci" cf Nucet),Cucuiu(p.c.Kükelui "apa spinului"),Dăngeşti(p.c.danga,tăt.tâmga,"fier cu care se înfierează vitele"), Durduc(tc.id."am stat"),Ganga(?),Găvanu,Găvănoaia,Gorgan(p.c.Kurghan "movilă funerară"),Hol(?),Hulă(?),Huluzu,Ibrada,Modruz(nume de trib,etnonim; uz "liber"), Modrugaz(?),Morun,Odăişsau Hodăi,p.c.oda "colibă"),Olanu(p.c.tc.oglan "fiu"), Olănelu,Olăneşti,Oromeşti(sau Horomeşti -Nume (H)Oromu),Oslu(tc.uslu "cuminte, aşezat,liniştit" şi nume peceneg atestat),Olac(tc.ulac(tc.ulac "mesager,curier"), Rurec(tc.yurec "inimă"),Saiu(?),Sîmar(?),Suduş(?),Surduiu(p.c.su "apă",yurdu "iurtă,patrie" -sat în Loviştea şi în zona Balş),Tauzu,Tălmaciu(p.c.tolmač "interpret",cf tribul peceneg Boro-Talmač),Telebuşani(n.f.rom.Telebuş,dim.Teleabă p.c.talaba,nume),Terciu(?),Tâncăvi(p.c.Tâncaba,nume),Tomancu(nume vechi turc). Mai adăugăm topicele: Balş(azi dispărut,dar prezent la 1722 pe harta lui Fr. Schwan),Tocsăbeni(p.c.ToKsaba,atestat la 1582),Valea Târtabelorşp.c.Tîrtaba).

Cele 55 toponime diferite,loviştene şi periloviştene -ultimele prezente şi ele statornic în memoria colectivă a ciobanilor localnici-,sunt atribuite de 99 ori: Cazan(munţi,izvor,coastă,picior,loc) de 7 ori; Gorgan de 5 ori,numind 2 culmi(de 1150 şi 1316 m) în Câinenii de Vâlcea şi 3 tumuli în Călineşti,Greblesti şi Boişoara; Olanu de 5 ori: un munte de 1944 metri şi o coamă în munţii Făgăraşi,2 puncte în Găujani şi unul în Boişoara; Olănelu de 4 ori: în Făgăraşi şi Boişoara de câte 2 ori; Comanu: în Bratoveşti,Bradu şi Titeşti de 2 ori;

Alăman de 4 ori: un pârîu şi o poiană în Bumbueşti,un pârîu în Surduiu şi altul în Cozia; Burlan sau Burlat,de 3 ori: un loc şi un laz(pământ defrişat prin foc) în Boişoara şi alt laz în Titeşti; Odăi de 3 ori; Ceair de 3 ori; Hulă de 3 ori: piciorul Hulii,pârîul Hulii,Hula Pietroasă,respectiv în Făgăraşi,Găujani şi Cozia; etc.Interesante sunt tautologiile.Muchia,Piscul(1871 m) şi Creasta din Făgăraş sunt vecine cu piciorul,coama şi muntele Olanu(~~1944~~1944 m -care le traduce numele în pecenego-cumană: oglan "fii") şi Calea(drumul) Olacului,din Boişoara şi Titeşti,unde românescul drum se cheamă şi "olac",tot în p.c. Cozia traduce în p.c. românescul Nucet.Există dubletul toponimic p.c. Durduc-Borcan (el ar putea fi tradus şi "locul unde a stat Burcan"),şi tripletul toponimic al satelor Spinu-Clocotici-Cucuiu,indicând,în trei limbi diferite(româneşte,slavă veche şi pecenego-cumană),o aceeaşi realitate: existenţa unei nişe ecologice caracterizate de prezenţa unei sau unor plante spinoase,ca Staphylea pinnata sau Carduus nutans.Numele celor trei sate vecine înseamnează "spin": Spinu(rom. spin),Clocotici(v.sl.klokočika) şi Cucuiu(p.c.kukel "spin",în "apă").Satul românesc este atestat şi de Itinerariul de la Bruges(1380-1390): Donrecht m'et. Donrecht(sic!),(germ.Dorn "spin"),tradus şi prin Villa Spinarum.

Toponimele Telebuşani(cătun în Boişoara),Catalîc(cătun în Găujani),satele Comenca,Cucuiu,Dăngeşti,Surduiu şi oraşele Olăneşti şi Tălmaciu sunt oiconime, indicând aglomeraţii umane care ar putea fi fundate de turanici.Prezenţa curganelor în trei sate loviştene -Călineşti,Grebleşti,Boişoara-,sub numele însuşi de gorgan,reprezintă un argument de mare importanţă,întrucât atestă prezenţa obiceiurilor funerare turanice în Loviştea.Existenţa etnonimelor Cazan(semnalat de 7 ori,în Făgăraşi,Titeşti şi Bratoveşti),Comanu(de 4 ori,în Bratoveşti,Bradu şi de 2 ori în Titeşti),Comanca şi Berindea(în Titeşti),reprezintă nume de triburi: cumane(2) şi peceneg(1).Unele din aceste lexii au dat derivate şi familii de cuvinte: Comanu,Comanca,Comăneasa,Comăneanu,Comăneci; Buceac,Buceaci,Bucegi; Olanu,Olănelu,Olăneşti; Teleabă,Telebuş,Telebuşani; Burlan,Burlat; Berindei,Berindea; Burcan,Borcan ; Găvanu,Găvănoaia; Hol,Hulă; Modruz,Modrugaz. Toponimia pecenego-cumană e prezentă în 11 sate loviştene şi în zonele montane Făgăraşi şi Cozia.Ea lipseşte(sau n'a fost încă semnalată) din 16 sate. După frecvenţa lor,densitatea teritorială(descrescătoare) se repartizează astfel: zona cu incidenţa cea mai ridicată este alcătuită de satele: 1. Găujani,Boişoara şi Bumbueşti(cu 19 topice diferite şi 28 toponime); 2. Titeşti + Bratoveşti + Cucuiu + Bradu; 3. Făgăraşii; 4. Cozia; 5. Câinenii de Vâlcea + Câinenii de Argeş + Grebleşti şi 6. Surduiu -cu numai 2 topice(şi,respectiv,2 toponime).

Antroponimele din toponimia turaniană loviştească.- Intersecţia antroponim-toponim se concretizează în existenţa a 11 antropotoponime,2 cu formă diferită, 3 diminutivate şi 2 familii de cuvinte derivate în româneşte.Iată-le: Alăman, Bărăgan,Berindea(a.Berindei),Bolovan(dim.Bolovănică),Borcan(a.Burcan),Comănu (dim.Comĕnea,deriv.rom.Comăneasa,Comăneanu),Colhon,Huluzu,Modruz(Modrugaz -nu este şi antroponim!),Morun,Teleabă(dim.Telebuş,top.Telebuşani).Sunt atestate: Borcan((1478,1500 în Bumbueşti),Bolovan(1623 în Titeşti),Huluzu(1722 pe Valea Lotrului).Împreună cu acestea,ar trebui numărate şi antroponimele ieşite din uz: Cazan(atestat de 7 ori în 3 zone),Bilceriu(7 în 2),Burlan(3 în 2),Basarab (2 în 2),Găvanu(2/1),Ibrada(2/1),Sîmar(2/1),Oromu,Oslu,Rurec,Saiu,Sudaş,Tauzu, Terciu,Tâncări,Tomancu.Care poate fi semnificaţia lor? Într'o comunitate ţărănească închisă,trăind sub regim de obşte moşnenească,exploatând pământul în devălmăşie şi sub conducerea colectivă a "sfatului oamenilor buni şi bătrâni" -deci fără căpetenie-,nu putea exista,în mentalitatea Namengeberului,nevoia de identificare a unui loc,după numele unui proprietar inexistent.Deci pare puţin probabil ca topicele din regiunea de munte(arie de păşune colectivă,obştească şi moşnenească),sau cele din vatra satului(unde exista stăpânire "omenească" şi "locurească" -deci individuală şi de neam mic,sau familie-) şi hotarul lui(tot în proprietate devălmaşă), să fi fost denumite de ţăranii români sedentari,moşneni lovişteni,cu numele vreunuia dintre ei,fie că numele era de origine cumană sau de alta... Cu excepţia topicului Telebuşani,denumind concentrarea familiilor cu acest nume într'un cătun boişorean,nu există astfel de nume în vatra satelor,ci numai în hotarul lor şi în zona de proprietate comună a obştilor,din munte.Toponime ca: gruiul(interfluviu) lui Sîmar,poiana lui Alăman,poienile Modruzului,Coasta lui Cazan,în care "lui" indică proprietatea,ar putea proveni de la cumanii primelor 6-7 generaţii,sedentarizaţi în Loviştea,timp în care ei şi-ar fi însuşit pământuri şi păşuni,în virtutea dreptului cuceritorului,pe baza principiului proprietăţii individuale sau de familie,opus celui tradiţional - care era devălmăşia.

Ulterior,asimilându-se şi devenind şi ei români şi moşneni(prin căsătorie sau înfrăţire "pe ocină" sau "pe moşie"),locurile aflate în proprietatea lor privată se vor fi întors la obşte,dar numele topice au rămas.Toponimele următoare,etnonime,indică apartenenţa năvălitorilor,la unele triburi.Astfel: 1. Comànu.Două pâraie pe stânga văii Titeştilor,aflate cam la 3,5 km unul de altul - primul în Bratoveşti,al doilea în Bradu- poartă acelaş nume.Nu pârîul lui Coman, nici pârîul Comanului(cf pârîul Barbului,pârîul Voicului,ci Comànu! Şi,între ele,nu se mai află nici un alt afluent! De ce? 2. Cazan.Doi munţi(1246 şi 2247 metri),un picior de munte coborând din cel de al doilea şi un izvor,poartă acest nume,ca şi Coasta lui Cazan din Titeşti şi două loturi diferite(şi profund orizontale) numite "în Căzan" din Bratoveşti. 3. Berindea,topic oiconim din Titeşti,este o fâneaţă,lângă pădure,cu şoapă.Mai semnalăm,deşi nu-i etnonim,topicul Tânăvile,din Bratoveşti,câmp cu arătură.- Putem deci presupune că,invadatorii turanieni ai Loviştei secolului al XII-lea,vor fi făcut parte din tribul peceneg al Berindeilor,şi din triburile Cuman şi Cazan.

Despre unele cuvinte pecenego-cumane în româneşte.- În Ţara Loviştei sunt în uz cuvinte care,deşi neatestate ca atare de dicţionare,pot fi de origină pecenego-cumană(sau turceşti,specificând însă că nu se cunosc grupuri de turci sedentarizaţi,care să le fi transmis direct populaţiei loviştene).Iată câteva: 1. Bârc,"poiană între hotarul satului şi stână,unde fac popas oile"; 2. bozoarcă -modalitate de adăpostire iernatică a ciobanilor: se aşează în jurul focului, radiar şi cap lângă cap,pe saricile desfăcute.Obiceiul,potrivit numai păstoritului de câmpie(şi stepă) din timpul iernii,nu este utilizat de lovişteni,cari practică stabularea de iarnă(oile,aruncate pe curţi de Sumedru(26 Octombrie), "la sorocul ciobanilor",sunt trecute pe fân,în staule şi grajduri sau la perdea (alt termen posibil turanic) în gospodărie,până de Amproor şi Sângeorz(22 şi 23 Aprilie).Obiceiul reînvie,pentru lovişteni,numai în timpul transhumanţei de necesitate.Deşi informatorii afirmă originalitatea locală a obiceiului,el ar putea să nu fie exclusiv p.c,ci,poate,şi învăţat prin transmisiune culturală ulterioară; 3. buşiseu(şuşarcă),"iarbă lată"; 4. cadân,"tânăr"; 5. chisamur,"tăcut,închis,încruntat"; 6. conac -în afara sensurilor obişnuite,"loc de popas", "distanţă între două locuri de popas","interval de 12 ore sau de 24 ore",mai înseamnă: "reşedinţa vizitiului","clădirea din posadă a poştei,funcţionând ca han"(p.c.tc.konak); 7. dângă,"semn de proprietate aplicat cu fierul roşu sau cu vopsea"(tc.dangă,tät.tangă "id"); 8. durduzană,"fată grasă,proastă,leneşă"; 9. foianfiu,"iederă"; 10. goz,"iarbă deasă şi măruntă"; 11. hol - 12. hulă,"rîpă, drum de-a pravăţu´,accidentat"; 13. hudubă,"gaie"(milvus migrans); 14. olac, "vamă cu garnizoană militară,drum,sol,curier(...)"(p.c.tc.ulak); 15. odîr,"interjecţie prin care se alungă câinii la stână"; 16. otîncea,"lanţul boului,al vacii"; 17. tocan,"carne de oaie fiartă în seul ei".Cuvintele 4, 7, 14, 16, 17, ar putea fi şi turceşti).

Întregul tezaur etno-cultural loviştean -şi în el se cuprinde,bineînţeles, şi antropo-toponimia,a fost conservat şi transmis populaţiei actuale(17-18.000 locuitori în 1990),de un grup uman ridicol de mic.De exemplu,populaţia din 1966, de 14.596 locuitori,era de 3,5 ori mai numeroasă decât cea din 1838,care număra 4161 loc. Şi dacă numărul geto-dacilor a fost estimat la 1.000.000 în sec.I şi în România anului 1966 trăiau 19.000.000,rezultă că în 1966 erau de 19 ori mai mulţi locuitori decât în sec.I.Dacă aplicăm aceeaşi estimaţie la Loviştea,înseamnă că în sec.I trăiau aici 768 daci,la un moment dat.Care va fi fost dimensiunea unei aşezări omeneşti? Într´o primă ipoteză,bazată pe datele arheologice, ar fi existat numai 4 aşezări,pe locul viitoarelor sate româneşti Câineni,Grebleşti,Titeşti şi Copăceni.În ipoteza a doua se mai adaugă 6 aşezări ipotetice: Boişoara,Racoviţa,Clocotici,Băiaşu,Pripoare şi Perişani.Dimensiunea medie a satului ar fi fost,fie de cca 190 locuitori,în primul caz,fie de 76,în al doilea.

De notat că,în 1966,din 27 sate,6 aveau sub 250 loc.: Rîu Vadului(85),Ţuţuleşti(97),Surduiu(132),Priloage(136),Blănoru(138),Podeni(203),şi populaţia totală de 760 loc. În epoca străromână,la venirea turanicilor,în sec.XII,existau în mod cert 13 sate(Câineni,Grebleşti,Găujani,Boişoara,Bumbueşti,Titeşti,Bratoveşti,Clocotici,Racoviţa,Spinu,Copăceni,Perişani,Băiaşu),şi în mod probabil încă 3: Podeni,Mlăceni,Pripoare.Ţinând seama de numeroşii factori demografici şi extrademografici,populaţia loviştească s´ar fi putut ridica la 1100-1360 locuitori,dimensiunea medie a satului fiind de 75-85 locuitori.

Considerând pierderile suferite în urma şocului cuman la aproximativ 20% din populaţie,adică la 260 loc.,vor fi rămas 1050-1100 locuitori în anul 1187. Vom aplica locuitorilor întregei Lovişti de atunci modelul demografic al satului Găujani din anul 1974.(Comparaţia,departe de un adevăr necognoscibil,are nu-

mai virtutea estimaţiei şi a creerii unui pattern...).În 1974 trăiau în Găujani 1093 locuitori: 566 b şi 527 f (de obicei raportul este invers).Din ei,318(29%) sunt bărbaţi între 16 şi 60 ani.Sub 16 ani sunt 176 şi peste 60 ani -72.(Femeile -sub 16 ani: 164; între 16-24: 97; 25-39: 71; ; 40-54: 102; 55-59: 16; peste 60: 77.La nivelul Loviştei sec.XII,populaţia medie a unui sat din cele 13 certe, era de 80 loc.,din cari 23 bărbaţi între 16 şi 60 ani,numărul total al bărbaţilor lovişteni cuprinşi în această grupă de vârstă fiind de 318(29%).Din totalul bărbaţilor ar fi putut lua parte la lupte "în oastea mare",toţi bărbaţii valizi între 16 şi 60 ani(şi chiar mai mult) pentru un timp scurt,spre a nu expune populaţia colectivităţii satului la foame şi distrugere.Forţa militară permanentă pe care ar fi putut-o opune Loviştea năvălitorilor nu putea depăşi,după estimaţiile specialiştilor militari,10-20%,deci între 32 şi 64 luptători,deci cam 3-6 oşteni pe sat.

Împrejurările sunt cu totul altele pentru pecenego-cumani.Împotriva unei cete de 500-1000 luptători turanici,Loviştea nu se putea apăra,locuitorii fiind nevoiţi să se ascundă în pădure,spre culme,pe lângă gropile cu provizii,săpate din timp.Iureşul cuman,alcătuit din luptători călări,cari nu se simţeau la îndemână în pădurile necunoscute şi în munte,trecea prin foc şi sabie satele şi târgurile la care ajungea,strângea prada şi se retrăgea.În privinţa oastei de ocupaţie -venită singură într'un prim timp,dar ulterior aşezată cu familiile, corturile,iurtele,căruţele şi turmele-,ea impunea,spre a fi eficientă,un efort minim.În afara păstorilor,femeilor,copiilor şi bătrânilor,p.c. puteau opune întreaga forţă validă bărbătească,aflată permanent sub arme,victimelor pe care le jefuiau şi le îngenunchiau.În acest caz,o oaste de 60-80 luptători(număr aproximativ egal cu al oştenilor lovişteni,împărţiţi prin sate),putea menţine sub ascultare întreaga populaţie a ţinutului.Ei îi corespundea,,aplicând acelaşi coeficient demografic,o populaţie de 220 locuitori,deci un total de cca 280-300 năvălitori.Împărţiţi în trei grupuri -la Grebleşti,Cucuiu şi Surduiu: puncte strategice cheie-,ei puteau alcătuì aşezări de 90-100 indivizi,egale sau superioare populaţiei unui sat loviştean.Indiferent de numărul real al loviştenilor de atunci,mai mare sau mai mic,această proporţie dintre ocupanţi şi autohtoni trebuia să se păstreze constantă,având în vedere că un număr inferior de p.c. nu ar fi fost eficient pentru menţinerea ocupaţiei,iar unul superior ar fi îngreunat asimilarea p.c.-lor -aşa cum nu s'a petrecut-,transmiţând mai multe vestigii-mărturii,- ceeace nu s'a întâmplat.

Analiza vestigiilor turanice arătate,ne conduce spre câteva constatări,în condiţiile unor dificultăţi obiective: A/ datarea introducerii acestor a. şi t. este o operaţie delicată,întrucât în Ţ.L.ele pot proveni din adstraturi cu vechime diferită: a)peceneg(sec.X-XII); b)cuman(sec.XI-XIV) şi c)turcesc osmanlîu, în măsură indirectă şi neglijabilă(sec.XIV - sfârşitul domniilor fanariote). B/ a doua dificultate constă în stabilirea originii etnice a Namengeberului toponimelor şi a originii etnice a purtătorului antroponimului.

1. Se constată existenţa unei mode onomastice pecenego-cumane între sec.XI sau XII şi XIV,care nu s'a stins încă.Valoarea numelui turanic este absolută numai în raport cu individul sau topicul,fără a se putea preciza,decât prea rar, origina etnică a Namengeberului,cea românească fiind subînţeleasă şi evidentă.

2. Pot fi considerate ca fiind numite de Namengeberi pecenegi şi cumani: a) Antroponimele şi toponimele fără sens în româneşte,dar cu sens în pecenegă şi cumană,de obicei porecle: alăman,buga,călăpancea,colhon,huluzu,modruz,tantana,tăuzu,balcan,buceac,olan,oslu,etc. b) Numele,fără sens în româneşte,formate din două sau mai multe cuvinte cu sens în p.c.: cucuiu,surduiu,durduc,etc. c) Tautologiile,prin care se traduc noţiuni din româneşte în p.c.: Cozia-Nucet, Făt-Olan,Drum-Olac.

3/ prezenţa terminaţiilor(cel mai des sufixe specific p.c.precum: -aba(-ab): Basarab,Teleabă,Tâncabă,Turtabă; -uz(u): Huluzu,Modruz,Tauzu; -an: Alăman,Balcan,Bărăgan,Bolovan,Borcan,Burlan,Cazan,Coman,Găman,Găvan,Gorgan,Turcan,etc. -iu: Beşliu,Bilceriu,Caramliu,Carapciu,Saiu,Terciu,etc.

4/ Existenţa etnonimelor: Coman,Berindei,Cazan -nume de triburi.

5/ Formarea unor derivate româneşti şi a familiilor de cuvinte: Coman,Comăneasa,Comăneci,Comăneanu; Teleabă,Telebuş,Telebuşani,etc.

6/ Teritorializarea p.c. în unităţi social-teritoriale asemănătoare celor româneşti: cătune(catalîcuri) şi sate.

7/ Organizarea socială cu căpetenii îngropate după obiceiul prototurcesc, sub gorgane(încă necercetate arheologic).

8/ Prezenţa cumanilor în calitate de ciobani şi stăpâni de turme şi de munţi cu păşuni alpine,dincolo de 1800 metri altitudine,fapt care contrazice opinia

curentă şi autorizată(Ion Conea,Ion Donat),care susţine că turanicii nu urcau în munţi.

9. Influenţa lor asupra vieţii pastorale: obiceiul "bazoarcei",denumirile "cioban" şi "odaie" şi îndemnul adresat câinilor "odîr".

10. Aplicarea semnului de proprietate -danga,tamga- pe oi şi vite mari,precum şi folosirea ei ca semn de casă (ca la tătarii dobrogeni).

11. În vastul domeniu al rudeniei,sinonimul "femeie",pentru muiere,soţie, nevastă,- poate indică poligamia.

12. Găteala capului,în Grebleşti,prezintă mari similitudini cu găteala capului femeilor kipceace (din Desti-Kâpceak).

13. Frăţia de cruce,manifestare gentilică la p.c.este foarte răspândită în Ţara Loviştei. Fenomen similar, sau convergenţă?

14. În fine,last but not least,indivizii şi populaţiile loviştene prezintă frecvent caractere antropologice specifice: prezenţa petei mongole,a cerumenului uscat şi a caracterelor secundare mongoloide: păr drept,lucios,negru; pometi proeminenţi; înveliş pilos sărac; clitoris mic.

În concluzie, răspunsul la întrebările pe care ni le puneam (1. Au existat p. şi c. în Loviştea? 2. Ce urme au lăsat? 3. Ce teritorii au ocupat şi până unde au urcat? 4. Ce rol au jucat în existenţa populaţiei loviştene?),este afirmativ fără excepţie,pecenegii şi cumanii luând chiar parte,într'o măsură semnificativă,şi la procesul populaţiogenezei loviştene.

Andrei Pandrea

VERSURI POPULARE

Busuioc floare cătată
Hai mândruţo de-mi arată
Unde ne iubeam odată.

Biată poteceaua mea
Cine-o mai umbla pe ea
Tot plângând şi tânguind
Şi de mine întrebând?

Bade,cine ţi-a dat sfat,
De-ai plecat şi mai lăsat?
Sfat mi-a dat frunza de fag,
Să iubesc ce mi-a fost drag.
Sfat mi-a dat frunza de prun,
Să iubesc şi să nu spun.
Sfat mi-a dat frunza de nuc,
Să iubesc şi să mă duc...

Vin bădiţă serile,
Mi-ascultă dojenile,
Cum mă ceartă maică-mea
De ce ţi-am dat guriţa.

Fă-mă mamă ce m'ăi face
Fă-mă roata stelelor,
Drumul comănencelor...

&& A 73-a aniversare a Unirii Basarabiei s'a sărbătorit cu mult fast în aula Facultăţii de Drept din Bucureşti,organizată de Asociaţia "Pro Basarabia şi Bucovina" şi de Consiliul Naţional Român.Au participat şi au vorbit "români din patru unghiuri",în frunte cu inimosul N.Lupan,sufletul şi inima serbării: Grigore Vieru,Valentina Buzdugan,Mihai Cimpoi,Gh.Ciocoi,Valeriu Matei,Vasile Leviţchi,Ilie Zagrea,Vladimir Chistrugă,Nicolae Halipa,preot Sergiu Roşca,Nina Bogos,Elena Lupu,Gh.Ciugureanu,pr.Gh.Cunescu,pr.V.Ţepordei,Marian Munteanu,Mihai Lupu,Veronica Halipa,Ion Puiu,Nica Leon,episcopul V.Târgovişteanu,etc.etc.

Adunarea s'a ţinut cu binecuvântarea telegrafică a bătrânului Anton Crihan, ultimul supravieţuitor din Sfatul Ţării,care,la cei 98 de ani ai săi,nu s'a încumetat să facă drumul din America,unde trăieşte; căci Teoctist,care a îndrăsnit a fi şi el de faţă,işi cheltuise binecuvântările pe Ceauşescu,câte un pumn de fiecare biserică dărâmată,iar din puţinul ce-a mai rămas,abia de-i ajunge pentru Iliescu,aşa c'a venit cu mâna goală...

&& Între Uniunea Scriitorilor Români din România şi cea din Basarabia s'a semnat,în Februarie,o convenţie,care prevede: vizite reciproce şi călătorii de studii şi documentare,premierea anuală(şi reciprocă) a celei mai bune cărţi din anul respectiv,editarea unui scriitor basarabean la "Cartea Românească" şi a unuia din România la Hyperion(Chişinău),comemorarea împreună a marilor clasici, a sărbătorilor culturale şi naţionale,etc. Un grup de scriitori din Basarabia participa deja la sărbătorirea lui Enescu dela Cluj,15-17 Ianuarie,după cum scriitori dela Bucureşti participaseră la Chişinău,8 Februarie,la o masă rotundă privind anul literar 1990.Adăogăm că dl Nicolae Lupan a fost cooptat în Uniunea Scriitorilor Români din Basarabia.-

&& Alarmată de agresiunile din ultimele luni,săvârşite în genul "mineresc", cel felicitat de dl Iliescu: aruncarea din tramvai a dlui Ticu Dumitrescu; devastarea sediului Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici; maltratarea dlui Banu Rădulescu,care în revista sa,"Memoria",publică documente despre câinoşiile guvernării comuniste; schingiuirea,tot în Ianuarie,a unor ziarişti români şi străini,vinovaţi de a scrie adevărul; schingiuirea,la 12 Februarie,a prof.Petru Creţia,un dârz opozant al regimului de ocupaţie; atacarea din nou,la 14 Februarie,a lui Ticu Dumitrescu; cum şi oribilul atentat dela Geneva,la 5 Martie,contra dlui Dumitru Mazilu,care tocmai raportase la ONU adevărata situaţie din ţară,- AFD-Franţa a întocmit un viguros protest,semnat Remus Radina,cu propunerea ca vinovaţii să fie judecaţi pentru "crime contra umanităţii",cu agravante.-

&& Văzând că nu merge "cu binele", Românii uniţi de la Blaj au reocupat, la 19 Mai, catedrala ce le fusese furată de ortodocşii lui Marina în 1948, zidită de înaintaşii lor încă de pe vremea lui Inocenţiu Micu, dârzul luptător pentru drepturile tuturor Românilor. Faptul a scârbit peste măsură pe Teoctist, carele, indignat la culme, a scris la toţi ortodocşii din lume, să întrerupă orice dialog cu Biserica Romei, atâta timp cât trăeşte actualul papă, - apel citit, natural, la televiziunea ortodoxului Neulander. Dacă punea tot atât zel când cu dărâmarea de biserici, poate se mai salva vreuna...

&& Românii din regiunile alipite la Ucraina: din nordul Bucovinei, Herţa, nordul şi sudul Basarabiei, Transnistria, - s'au adunat Duminică 9 Iunie la Cernăuţi pentru a cere şcoli şi biserici în limba lor şi toate celelalte drepturi prevăzute în convenţiile internaţionale. Se vor adresa şi Naţiunilor Unite, expunându-şi doleanţele şi cerând o anchetă. De ce nu se vor fi adresat lui Iliescu?...

&& Citim în "Atlas" din "Clujul liber" (Martie 1991), o întâmplare care arată cât de mult s'au câinit ucenicii lui Teoctist. Murind un biet creştin la Aluniş, preoţii uniţi Vasile Ungureanu, Matei Boilă şi Gavril Pop au fost poftiţi de rude, la 21 Februarie, pentru oficierea înmorântării. Tânărul preot ortodox din sat s'a opus, zicând că numai el are acest drept; n'a vrut nici măcar să slujească împreună şi a ameninţat pe cei trei cu bătaia, dacă nu pleacă. Silit de murmurul mulţimii, a trebuit să plece el, dar n'a stat cu mâinile în sân: a astupat groapa şi a legat porţile cimitirului cu lanţuri, punând şi lacăt; apoi, s'a pus să aştepte cortegiul, ca să înceapă... bătaia. Dacă reuşea, Teoctist îl făcea mitropolit! Dar oamenii au fost mai înţelepţi: ei au săpat, în glodul îngheţat, o altă groapă, într'un loc destinat unui nou cimitir. "Şi n'o fost pre voe cânelui de tătar!", cum scria jupâneasa lui Stroe Buzescu, fără să se gândească la ochii oblici şi mici ai teoctistului. Cazul rămâne, totuşi, înfiorător, nu?... Păi să nu-şi frece mâinile de bucurie ortodoxul de Neulander?...

&& Naţiunea curdă e împărţită, ca fraţii macedoneni, în mai multe ţări, dar mult mai numeroasă: peste 25 de milioane, - dintre care: 14 milioane în Turcia, 6 în Iran, 5 în Irak, un milion şi jumătate în Siria, alţii prin Rusia. Curzii nu sunt arabi, ci indo-europeni. Dacă pe solul lor ar fi avut ceva petrol, poate ar fi avut şi ei acdes la drepturile omului...

&& Un grup de studenţi ai Universităţii dela Roma, exprimându-şi dorinţa de a cunoşte Mişcarea Legionară dincolo de calomniile obişnuite (care poate chiar ele au provocat această curiozitate), dl Nicolae Bujin le-a vorbit în seara de 28 Martie, la Colle Oppio, despre vremile de glorie ale Mişcării şi speranţa ce ea constituie în vremile turburi de azi pentru cei ce obişnuesc să gândească fără "ajutorul" altora...

&& Asociaţia Nevăzătorilor din România -Str. Vatra Luminoasă 108 bis -73302 Bucureşti - face un apel la toţi compatrioţii să ajute cu ce pot la îmbunătăţirea situaţiei membrilor săi, rămasă şi ea de izbelişte sub comuniştii vechi şi noi. Ajutoarele se pot trimite la adresa indicată, pe numele preşedintelui T. Lăpădatu, - sau la contul 47.21.411.300/5 B.R.C.E. Bucureşti, pentru Asociaţie.-

&& La Belgrad s'a înfiinţat, la 28 Ianuarie, Soc. sârbo-aromână "Lumina". La adunare au participat peste 600 de persoane. Sufletul acţiunii e dr. George Cazanovici, care a şi fost ales preşedinte. Evenimentul a fost salutat, printre alţii, de Pavel Gătăianţu, preşedintele Comunităţii Românilor din Iugoslavia, şi de Dina Cuvata din partea Ligii Aromânilor din Macedonia.-

&& Părintele Ioan Tobă din Cristurul Secuiesc arată, într'un interview din Ianuarie, suferinţele cauzate parohienilor săi români din partea ungurilor, pentru cari revolta din Decembrie a fost mai mult prilej de "răzmeriţă antiromânească". În urma brutalităţilor şi a unor groaznice ameninţări, în Cristur n'au mai rămas, din 110 familii româneşti, decât 26, celelalte căutându-şi scăparea în alte părţi ale ţării. Acelaş lucru s'a întâmplat în toată regiunea.-

&& Dl Sima laudă pe dna Thatcher, care, spre a nu primejdui unitatea partidului, prin prezenţa ei în cap, şi-a dat demisia. Dacă dânsul n'a procedat la fel, e pentru că, privindu-şi ceata, a ştiut pe ce "devotamente" se bazează...

&& Vineri 28 Decembrie a avut loc la München adunarea anuală a Soc. Academice Române, secţia Germania, - ultima prezidată de prof. C. Sporea.-

&& La Universitatea Liberă din Bruxelles s'a decernat Doinei Cornea şi preşedinţilor Cehoslovaciei şu Ungariei, la 18 Martie, diploma de "doctor honoris causa".

&& Premierul Basarabiei, Mircea Druc, a fost înlăturat din funcţie, fiind socotit ca prea român de către preşedintele Snegur, şi înlocuit cu Valeriu Muravschi.

&& Toţi protestatarii contra expulzării fostului rege Mihai îi reproşează lui Roman-Neulander, ajuns mare logofăt prin... România, că nu s'a purtat... creştineşte! Iată o pretenţie absurdă: păi, de unde până unde?...

ACTUALITATEA UNEI CONFRUNTĂRI

La 70 de ani dela preluarea puterii de către comunişti în Rusia,s'a dovedit că marxismul e falimentar,că n'a fost capabil să satisfacă progresul social. Forţa acumulată militar ca ameninţare externă,şi cea impusă înăuntru cu exterminări,au dus la rezultate negative.Pe plan militar au fost depăşiţi de statele capitaliste,iar în interior devenea iminent pericolul revoltei.Ajunsă într'un stadiu de prăbuşire,conducerea comunistă a ales o cale de cedare,care să nu schimbe structura marxistă,sau statal imperialistă a graniţelor mărite după al doilea război mondial.Paleativele URSS mi-au amintit o lecţie la istoria comerţului predată de profesorul Nicolae Iorga la Academia de Înalte Studii Economice din Bucureşti,în anii studenţiei.Iorga,a cărui cultură universală era autoritate recunoscută mondial,îşi presăra lecţiile cu "perle" menite să susţină atenţia şi să dea ton plăcut prelegerilor sale.Pe scurt,la una din ore a amintit legenda că la fluviul Nil,pe mal,un copil egiptean rupea dintr'o pâine,când, plin de groază,simte în apropiere un crocodil gata de ultimul salt ca să-l înghită.O rupe el la fugă,dar,simţind că va fi înhăţat de crocodil,în gura căscată din spatele său aruncă pâinea.

A scăpat,aşa cum a scăpat URSS aruncând în faţa capitalismului ţările răsăritene şi,în final,criza din Golf,- operă pregătită de predecesorii lui Gorbaciov şi poate,acum,una din pârghiile ce se cer înlocuite cu măsuri extreme,refuzate de diplomatul Şevarnadze.Vom vedea... Faţa politică,ascunsă prin diplomaţie,nu înşeală nici una din părţi; dar reprezintă actualitatea unei confruntări şi câştig de timp,necesar ambelor supraputeri.Capitalismul cu frontul ideologic mondialist nu are interesul unei grabnice căderi comuniste,spre a nu fi invadate ţările industrializate de milioane de fugari cu mâinile goale,destabilizându-le; URSS,speră să se refacă economic cu ajutoarele date de ţările capitaliste şi unele cedări economico-politice în interior,păstrându-şi osatura veche.- Într'o lucrare economică publicată la finele anului 1989 în editura Coresi,intitulată "Premise unei noi politici social-economice",am documentat ştiinţific -ajutat de ideologia fostului meu profesor Cezar Partheniu,- că în jurul anilor 2000 ruşinea omenirii şi cancerul din corpul ţărilor în care s'a aciuat marxismul,va avea un final prin revoluţie.-

PE TEME CONSTITUŢIONALE.- Ţările avansate din lumea contemporană sunt conduse de guverne democrate,care deţin puterea prin controlul permanent al populaţiei aplicat de reprezentanţii săi votaţi liber şi neîntinat.Baza legilor ce consfinţesc şi fac viabil acest mod de guvernare e dată de Constituţie.La rândul său,constituţia conservă principii verificate dealungul veacurilor ca imuabile, pe primul plan dreptatea,libertatea,egalitatea şi ordinea.

Cu acest cadru scurt de introducere,voi încerca a scoate la lumină aspectele ce le consider indispensabile viitoarei constituţii a României.

- Un exemplu putem lua dela Germania,care reglementează prin constituţie dreptul partidelor politice de a avea reprezentanţi în parlament.Se prevede obţinerea obligatorie a unui minim de 5% din voturi în alegerile pe ţară,spre a evita forfetarea votanţilor pe cauze minore,ambiţii personale,diversiuni manevrate.
- Intruşii plantaţi de comunism,în special în teritoriile cotropite,să fie încadraţi sistemului din statul Monaco,unde cetăţenia se obţine numai de cei ce au locuit acolo neîntrerupt de patru generaţii.
- Indivizii fără ţară reprezentată oficial pe glob: triburi,nomazi,ţigani,găgăuzi,tătari şi alţii asemenea,cu sau fără statut de provenienţă,să aibă o reprezentare unică,iar proliferarea lor haotică să fie îngrădită prin lege.Acest unic reprezentant să nu aibă vot deliberativ,ci numai cuvânt consultativ.

Fără cele de mai sus,se ajunge la un parlament denaturat,neconcludent,care viciază voinţa şi nevoile populaţiei majoritare române,cum şi ţelul viitorimei, conservat de oricare popor de pe glob; s'ar dăuna nu numai României,ci Europei de mâine şi,în cadru mai larg,s'ar alimenta şansa de degradare a populaţiei globului.- Aceste precizări,luate rasial,le consider denaturate de sens,în faţa realităţii potrivit căreia traiul celor în cauză este parazitar de secole şi fără contribuţie la patrimoniul progresului uman pe mapamond.Cu excepţia celor ce nu cunosc realitatea,implicit neautorizaţi la cuvânt.-

AJUTOR LA COMUNISM.- De laşi Hidra să nu moară,/ Când la alţii stă'n hotare, E o laşitate rară,/ Chiar de-i pui mărgăritare./ Cei ce stau şi dau din umeri, Pe când lumea zace'n ceaţă,/ Nu ştiu ce este să suferi,/ Când dihania te'nhaţă. Poporul ce jugul simte/ În prag de mileniu doi,/ Ştie că urgia minte,/ Ce-a furat,nu dă'napoi!/ Cu arme vine să'nfrunte/ Libertatea când emană;/ Falsul asupririi crunte/ Are faţă zis umană...

Petre Predescu

DE PRIN ÎNCHISORI

În perioada anilor 1946-1948 atmosfera generală era de aşteptare,căci lucrurile nu puteau rămâne mult timp în haosul creat.Toţi speram în venirea americanilor şi,în aşteptare,nu puteam rămâne cu mâinile în sân,trebuia să facem şi noi ceva,să ne organizăm, să le putem măcar fi de ajutor.La alegerile din 1946,cuvântul de ordine a fost să votăm cu Maniu.

Dar în Mai 1948 autorităţile puse de ruşi au început arestări masive,ridicând deavalma cărturari,ţărani,generali şi mai ales legionari,adică tot ce simţea româneşte şi ar fi putut îngreuna planul ocupantului.Numai în lotul meu,la tribunal,am fost 58 de bihoreni,condamnaţi la pedepse grele.Foarte mulţi nu s'au mai întors niciodată la casele lor.

În Aprilie 1949 am fost duşi la Aiud şi supuşi unui regim de exterminare prin foame şi frig.Mâncarea se reducea la cel mult 600 calorii.În August am fost supuşi unui şoc proteic,constând din mâncare groasă de fasole,urmată,în Septembrie,de ciorbă de ardei iuţi.Acest tratament studiat a dat cel mai mare număr de morţi.Din Ianuarie 1950,mâncarea a constat din ciorbă de varză murată, acră şi sărată.Ne sfătuiau medicii deţinuţi: "Dacă n'o mănânci,mori sigur; dac'o mănânci,mai ai,poate,o şansă...".Deveniserăm toţi schelete.Eu,din 85 de kilograme,cât aveam,ajunsesem la 58!

În Mai 1950 s'a pregătit lotul pentru mină.După 3 luni de stagiu la ateliere,cam 250 dintre noi am fost transportaţi,în Septembrie,la Baia Sprie,unde eu am rămas doi ani.Aici a fost asasinat,în vara anului 1951,preotul Gheorghe Şerban din judeţul Constanţa.Fiind bolnav de inimă,refuzase să intre în mină.Într'o zi a fost obligat,sub paza miliţianului,să cureţe de pietre zona de asigurare de după gardul de sârmă ghimpată,care era la circa 3 metri de împrejmuirea principală.La câteva minute de la intrarea în acel spaţiu,la 2 metri de gardul ce avea cel puţin 3 metri înălţime a fostîmpuşcat cu 3 focuri de armă de soldatul de securitate Faur,care era de pază la prepeleacul din apropiere.Acest Faur era de prin părţile comunei Tinca(Bihor); după această faptă a fost avansat caporal şi mutat în altă parte.Informaţii despre această crimă ar putea da deţinuţii Steanţă Dumitru şi Petrescu Gheorghe,cari aveau în lagăr funcţii de conducere administrativă şi politică.Primul fusese în "Sumanele negre",iar al doilea era căpitan de jandarmi,fost comandant de lagăr pentru evrei în Transnistria; amândoi,condamnaţi la muncă silnică pe viaţă.Sigur,de această crimă mai ştiu ofiţerul politic şi directorul lagărului din acel timp,locotenentul Vancea.

Sfintele Paşti din 1951 s'au sărbătorit într'un mod deosebit.Era cu noi preotul Bej Tudor din Arad,care ştia pe de rost tot serviciul divin din noaptea Învierii.El a mai învăţat pe încă 3 preoţi: Aurel Lazarov din Constanţa,Antal din Topliţa şi încă pe unul,al cărui nume nu-l mai reţin.Pregătirile s'au făcut în mare secret şi la ora 12 noaptea,prin bătăi în ţeava pentru aer comprimat am anunţat încetarea lucrului şi deplasarea la locurile în prealabil stabilite.Se lucra pe două orizonturi,XI şi XII,la adâncime de 400 respectiv 450 metri.Orizonturile de lucru aveau câte două galerii est-vest,aşa că au fost stabilite 4 locuri.Toţi,fără deosebire de naţionalitate sau religie,s'au deplasat la locurile stabilite,unde preoţii au oficiat într'o stare de seninătate de neimaginat.

Şeful minei era Gheorghe Petrescu,de care am mai pomenit.Aflându-se la orizontul XII,el alerga dintr'o parte în alta,neînţelegând ce se întâmplă; iar când s'a lămurit,a mers la telefon ca să anunţe conducerea pazei,care era la suprafaţă.Noi ne-am continuat rugăciunile până la capăt,apoi ne-am adunat la ieşirile din mină,cântând CRISTOS A ÎNVIAT.

Pe la ora 2 noaptea au început să ne scoată afară din mină.Fără să ne fi înţeles în prealabil,cei câte 8 deţinuţi cari încăpeau în corfă au cântat CRISTOS A ÎNVIAT până la suprafaţă şi n'au ieşit din corfă până n'au terminat complet cântecul.Afară,securiştii alarmaţi ne-au făcut o primire demnă de eveniment,culcaţi pe burtă şi cu puştile-mitraliere îndreptate spre noi.Pe Isus l-au păzit cu ostaşi,ca să nu fie furat; pe noi ne păzeau acum ca nu cumva să evadăm din atmosfera studiată ce ne apăsa de peste doi ani.

A doua zi,Duminică,prima zi a Sfintelor Paşti,la ora 11 ne-au adunat în curtea lagărului şi ofiţerul politic ne-a informat că n'avem voie să facem rugăciuni în comun. N'a fost nimeni pedepsit.Minunea cea mare a fost însă faptul că niciun turnător n'a funcţionat,ba dimpotrivă,unii din ei au participat activ la sărbătoare.Am auzit că ofiţerul politic şi Gheorghe Petrescu le-au făcut mare scandal pentru... lipsă de vigilenţă.Meseria şi-au continuat-o ei,dar cu zel mai redus: CRISTOS A ÎNVIAT şi pentru ei.

La 6 Septembrie 1952 am fost transferat la Jilava,unde am stat 4 luni la camera 8 trecători; într'un spaţiu de cel mult 60 de oameni,eram înghesuiţi

aproape 200! Am dormit la şerpărie,adică sub prici,nu era loc în altă parte.

Între anii 1953-1964 am stat la Aiud,iar din August 1953 la "zarca",unde eram cu Vasile Turtureanu,care se afla la Aiud din 1942,bucovinean de origină, cu Ionel Jaloba din Bucureşti şi Nicu Moroianu din Constanţa.

După plecarea ruşilor,în 1958,regimul de exterminare a fost completat cu un supliment de perchiziţie,care ne-a lăsat pentru iernile următoare doar cu îmbrăcămintea de vară,apoi ne-au suspendat cu totul vizitele medicale,care şi-aşa nu ne puteau ajuta mare lucru.Nimic nu putea substitui lipsa de mâncare şi frigul,în asprul regim de supraveghere.De la 5 dimineaţa la 9 seara nu aveam voie să dormim,sau măcar să ne aşezăm pe pat.Orice pretext era bun pentru a fi trimişi la izolare,construită în celule mici,din beton,cu mâncare odată la 3 zile dar redusă cantitativ la jumătate.Seara primeam o pătură roasă,găurită,cu care nu ştiam ce să acoperim: cimentul de pe jos,sau corpul prăpădit.

După suspendarea sălbăticiilor dela Piteşti au fost aduşi la Aiud,ca şi în alte închisori,o parte din reeducaţi,şi împrăştiaţi prin celule,unde-şi executau obligaţiile luate,de informatori şi terorişti.Din timp în timp erau scoşi pentru a-şi da raportul,urmat de izolări masive.Am fost complet anchilozat şi cu un ganglion TBC la gât,- extirpat prin operaţie în Februarie 1962,cu mijloace primitive,de chirurgul Ionescu din Ploeşti şi Cozma din Cluj.

La 4 Aprilie 1962 a murit la "zarca" unicul nostru profesor de fizică atomică,Gheorghe Manu,condamnat la 25 ani muncă silnică,în lotul Bujoiu-Balş din 1948.Moartea profesorului a produs mare durere în tot Aiudul,fiindcă dela Radu Gyr şi Nichifor Crainic,şi dela alţii,învăţam poezii,dar dela Gheorghe Manu învăţam de toate.Zilnic,între orele 5-21,profesorul scria pe cârpe,pe tăbliţe de săpun,pe orice,numai să ne poată da o activitate intelectuală,limba engleză, istorie şi câte altele.Era o adevărată enciclopedie.A murit ca martir,pe altarul patriei şi al spiritualităţii româneşti.Nu cred să fi făcut cineva mai mult bine pentru noi,în toţi anii de detenţie."Doamne iartă-l şi aşează-l în rai împreună cu toţi drepţii tăi".Amin!

Am stat în celulă şi cu avocatul Ionel Moldovan din Arad,domiciliat în ultimul timp la Bucureşti şi decedat la 30 Decembrie 1990.În anii de detenţie, după săptămâni de izolare în celulele morţii,avea tbc intestinal; a fost salvat doar prin liberarea dela 1 August 1964.

În anul 1955,am fost vecin de celulă cu avocatul Nae Cojocaru din Constanţa,fost prizonier în Rusia,căzut la Stalingrad în 1942,revenit în ţară în 1953, condamnat şi întemniţat la Aiud,şi apoi la Gherla.Drama lui în Rusia,cât şi în ţară,ne-a povestit-o "la perete"; cum l-am întâlnit sănătos la Bucureşti în toamna anului 1990,el va putea lăsa posterităţii grozăviile îndurate.

La 1 August 1964 am sosit acasă,la Oradea.Fiul meu,Aurel,născut după arestarea mea,avea acum 16 ani,iar soţia,care m'a aşteptat tot atâţia ani,prigonită, a fost nevoită să fugă la Arad,- unde după ani de suferinţă,la 22 Iunie 1990 a încetat din viaţă,suferind de cancer,doborâtă de greutăţile prin care a trecut.

Mama,nu a putut să moară înainte de a mă revedea: după sosirea mea a mai trăit 5 zile,decedând la 6 August 1964,cu sufletul împăcat...

Cine vreodată va putea contabiliza suferinţa noastră,a celor din închisori şi lagăre,dar mai ales a familiilor noastre de acasă! Câte lacrimi,câtă suferinţă,câtă oprimare,câtă prigoană au trebuit să îndure cei cari nu aveau altă vină decât apartenenţa la aceeaşi familie! Voi mame,taţi,copii şi prieteni,a trebuit să suferiţi fără să ştiţi de ce.Noi cei din închisori,cei mai mulţi, ştiam de ce suntem acolo şi suferinţa noastră era numai a noastră,dar suferinţa celor de acasă era legată de existenţa lor şi mai ales a acelora de care trebuiau să răspundă în faţa vieţii.Au trebuit să muncească în condiţii umilitoare pentru o bucată de pâine.Ce monument va fi acela care va putea imortaliza vreodată suferinţa voastră,eroi necunoscuţi din toată ţara? V'aţi jertfit tinereţea şi de multe ori viaţa,jelindu-ne pe noi!

Prigoana a continuat şi în zilele aşa zisei libertăţi,după 1 August 1964. Turnătorii au servit securitatea,informându-i despre tot ce făceam sau ziceam. Căpitanul de securitate Ionel Faur,ieşit la pensie ca lt.colonel,şi-a făcut din plin datoria până la pensionare,în 1988,cu vechime suficientă în "câmpul muncii" şi,poate,o continuă şi acum ca ostaş credincios al comunismului.

Nu am posibilitatea să ştiu câţi mai trăiesc din cei 58 de condamnaţi în acel lot,dar cei ce mai trăiesc au între 65-85 ani.Pe cei morţi,Dumnezeu să-i odihnească în pace,iar celor ce mai trăiesc Dumnezeu să le dea bătrâneţe liniştită până la sfârşit,împăcaţi cu gândul că jertfa lor n'a fost zadarnică şi va rodi spre fericirea neamului românesc.-

Pr.Ing.Aurel Şandru

TRĂDAREA BASARABIEI

Dacă până la Sfintele Paşte ale acestui an au mai existat naivi care să creadă că Frontul Salvării Naţionale este altceva decât Partidul Comunist ascuns în dosul unei denumiri de circumstanţă,care să-şi închipuie că domnul Iliescu a fost străfulgerat de idealurile democraţiei,renunţând aidoma lui Saul pe drumul Damascului la vechiul său crez comunist,sau care nu şi-au dat seama până acum că actualul guvern al României este,în totalitate,"emanaţia" nomenclaturii comuniste,- semnarea la Moscova a Tratatului de cooperare,bună vecinătate şi prietenie cu Uniunea Sovietică a avut darul să-l trezească la realitate.

Timp de 45 de ani România a fost înrobită de Uniunea Sovietică.Timp de 45 de ani ocupaţia sovietică a impus României un regim comunist ai cărui protagonişti,veniţi de peste Nistru în furgoanele Armatei Roşii,nu aveau nimic comun cu interesele,aspiraţiile şi idealurile ţării.Timp de 45 de ani România a fost un satelit obedient al Imperiului Sovietic şi al ideologiei comuniste.Dar ceea ce este mai grav,timp de 45 de ani regimul comunist a alterat şi a pervertit toate valorile morale ale poporului român.

Revoluţia din Decembrie ´89 a reprezentat o scânteie de speranţă.Am nădăjduit şi am crezut că cei 45 de ani de întuneric comunist sunt un capitol definitiv închis,că România va redeveni ceea ce a fost şi ceea ce trebuie să fie.Un stat liber şi suveran,demn,prin trecutul şi prin valorile spirituale cu care a contribuit la patrimoniul culturii universale,să facă parte din Europa.

Foarte curând însă s´a dovedit că speranţele celor care s´au ridicat împotriva comunismului au fost înşelate.Partidul Comunist nu a intenţionat nici o clipă să abandoneze puterea şi să se transforme în altceva decât ceea ce a fost întotdeauna: o agentură sovietică.Semnarea la Moscova,de către domnul Iliescu, a tratatului de prietenie a dovedit încă o dată în plus,dacă mai era nevoie,că încă nu s´a găsit moaşa care să taie cordonul ombilical cu care am fost legaţi atât de mult timp de Uniunea Sovietică.

Aşadar,în timp ce fraţii noştri dintre Prut şi Nistru stau cu ochii aţintiţi spre Ţară,nutrind speranţa că ziua în care toţi românii se vor regăsi între aceleaşi hotare nu este departe,domnul Iliescu,în complicitate cu guvernul Roman prin ministrul său de externe,semnează la Moscova un tratat de "prietenie" care ne readuce,pe o durată de 15 ani,din nou în orbita Uniunii Sovietice. Nici nu s´a uscat bine cerneala de pe documentele care au consfinţit desfiinţarea Pactului de la Varşovia şi România dă exemplu celorlalte state "foste comuniste" cum să refacă blocul sovietic.

Nici o vorbă despre ruperea Basarabiei de trupul Moldovei în 1812 în urma unui târg murdar între marile puteri,aşa cum au fost în istorie nenumărate astfel de târguri cărora le-au căzut pradă statele mici.Nici o vorbă despre Actul Unirii de la 27 Martie 1918 când Basarabia "s´a unit pentru totdeauna cu Mama sa România".Nici o vorbă despre tratatul Ribbentrop-Molotov când România a căzut din nou victimă imoralităţii neruşinate a marilor puteri.Nici o vorbă despre Tratatul de pace de la Paris din 1946 semnat de politicieni străini de neam şi de ţară care au întins pe tavă,fără remuşcări,hulpavei Uniuni Sovietice, Basarabia şi Bucovina.

Pentru a legitima ocuparea Basarabiei de către Uniunea Sovietică,domnul Iliescu invocă inviolabilitatea frontierelor prevăzută de Tratatul de la Helsinki din 1970.Nimic mai necinstit răstălmăcit! Tratatul de la Helsinki interzice utilizarea forţei,dar nu şi tratativele menite să pună capăt unei injustiţii istorice.Dovadă unificarea Germaniei şi sprijinul acordat de Statele Unite ţărilor baltice pentru a-şi redobândi independenţa.

Pentru a legitima tratatul de "prietenie" cu Uniunea Sovietică,domnul Iliescu invocă eforturile depuse de Nicolae Titulescu pentru a încheia un tratat similar.Praf în ochii neştiutorilor! România a încercat să încheie un tratat de bună vecinătate cu Uniunea Sovietică după ce încheiase alianţe trainice cu democraţiile occidentale,rostul acestui tratat fiind de a obţine recunoaşterea unirii Basarabiei cu România,nu consfinţirea ocupării ei de către sovietici.

Trădată de guvernul comunist al României,Basarabia rămâne din nou singură, faţă în faţă cu durerosul ei destin.Căci cum ar putea opinia publică internaţională să se implice într´o problemă în care România şi Uniunea Sovietică declară că sunt de acord?

"Puncte Cardinale"(Sibiu,I/4/1991)

&& La festivităţile intronizării mitropolitului,Daniel Ciobotea,Iaşi,1 Iulie trecut,când nu împlinise încă 39 ani,au participat şi arhiepiscopul Vladimir al Chişinăului,episcopul Antonie al Cernăuţului şi dl Ion Ungureanu,ministrul Culturii în Basarabia.-

- La biserica română din Paris,rue Jean de Beauvais,s´a oficiat,la 30 Decembrie,un parastas pentru Jean Louis Calderon.

+ La Bucureşti a decedat în toamnă av.Luca Dumitrescu.Zăcuse 16 ani (1948-1964) în închisorile comunismului cu faţă... umană.

+ La Paris s´a stins în pribegie,la 16 Decembrie,av.Dan Bosniev Paraschivescu.

+ La 30 Decembrie a murit la Bucureşti avocatul Nelu Moldoveanu din Arad,unde a şi fost înmormântat.Făcuse şi el 16 ani de închisoare(1948-1964).

+ La 5 Ianuarie s´a stins,la Belgrad,Vasile(Vasko) Popa,român din Grebenaţ,în Banatul înstreinat,cel mai mare poet modern al Iugoslaviei...

+ La 21 Ianuarie a murit în America,la 82 de ani,prinţesa Ileana,călugăriţă Sora Alexandra,ultimul dintre copiii regelui Ferdinand.Printre oficianţii înmormântării,4 episcopi: român,grec,sârb şi bulgar.Cu puţin înainte,îşi revăzuse patria.Alături de fratele său,Prinţul Nicolae,a slujit bine cauza românească.

+ La Paris a murit,în aceeaşi zi,Ana Bărbulescu,bănăţeancă.

+ Pe Valea Loarei,la Chardonnet St Andelain,lângă Pouilly,a murit,la 29 Ianuarie,Moş Ion Ciobanu din Boianul lui Eminescu,azi ocupat de ruşi.Soarta lui e soarta Românilor din acele părţi: el,printre străini; familia,deportată tocmai la gurile Amurului,unde,prin căsătorii,a dispărut în masa "liftelor".

+ Vineri 1 Februarie a murit la Köln,la 71 de ani,Macarie Avram din Pianul de Jos/Transilvania,legionar,cu stagiu la Rostock şi la Buchenwald.

+ La 5 Martie a fost călcat de o maşină,la München,prof.Constantin Sporea,preşedintele secţiei române a Societăţii Academice Române din Germania şi editor al Revistei Scriitorilor Români.Bun gospodar şi bun român,participant la toate manifestările naţionale,de curând îşi serbase cu fast a 80-a aniversare,scosese ultimul număr din revistă şi prezidase consfătuirea membrilor Societăţii Academice,ba trimisese şi la Vatra,pe lângă ajutorul anual,de care se achita cu regularitate de 40 de ani,şi nu de mântuială,- încă o sută de mărci pentru anunţatul Calendar Naţional,ca să se trimită un exemplar,din partea lui,de "n´o mai fi în viaţă",unui Institut din Augsburg al Nemţilor din Bucovina.N´a fost niciodată înscris în Legiune,dar comportarea i-a fost de-adevărat legionar: adică neaoş românească! Fie-i ţărâna uşoară!-

+ La 9 Martie a murit la Bucureşti părintele prof.dr.Nicolae Buzescu,născut la Corbu/Olt,fiu de preot,căzut în primul război mondial.

+ La 11 Martie s´a stins în ţară poetul Octav Sargeţiu,basarabean de origină.

+ La 13 Martie a murit la Freiburg,la 70 de ani,scriitorul Dan Constantinescu.

+ La Frankfurt s´a stins prof.Enver Esenkova,instructor legionar,susţinător al Vetrei dela primul număr.Acest turc a pus mult suflet în apărarea dreptăţii ţării în care se născuse."Înviere României!",era urarea sa obişnuită.-

+ La Bucureşti a murit prof.dr.Vladimir Dumitrescu,arheolog.

+ La 23 Aprilie a murit,la Paris,prof.Gh.Mătasă,născut în Neamţ.

+ La 26 Aprilie s´a stins la Bucureşti arhitectul Constantin Joja,după mulţi ani de închisoare.A fost înmormântat la Bellu,la 28 Aprilie.

+ La Cluj a murit,la 28 Aprilie,dr.Ion Bohotici,după 16 ani de Aiud.

+ La Sydney a murit,la 85 de ani,Dumitru Nimigean,ţăran din Bucovina ocupată, fost deportat,cu familia,în Siberia.Despre cele păţite,a scris o carte.

+ La Chicago a fost împuşcat Ioan Petru Culianu,de 41 ani,un tânăr învăţat ieşean,în care se puneau mari speranţe.Autorii,îi bănuie oricine.

+ Pe când se afla în căutarea sănătăţii spre Lyon,a murit Ion Tismănaru,legionar,credincios Vetrei,cu stagiu la Rostock şi Buchenwald.Înmormântarea,la Paris.

+ La Madrid a murit la 7 Iunie,în sala bibliotecii Căminului Moţa-Marin,de inimă,inginerul Emil Mărcuşiu,legionar,din Frăţiile de Cruce.-

+ La 11 Mai a murit,la B.Aires,Petre Mişa; la 8 Iunie,prof.Dimitrie Găzdaru.-

&& Centrul Cultural "Nae Ionescu" din Hamilton/Canada a comemorat la Câmpul Românesc,16 Decembrie,un an dela isbucnirea revoltei din ţară,cu parastas pentru cei căzuţi..Au vorbit dnii Petre Mihai Băcanu,directorul ziarului "România Liberă",George Bălaşu,directorul "Cuvântului Românesc",şi prof.N.Iliescu.Dl Mircea Cararat a prezentat o colecţie de fotografii dela revoltă.

- În aceeaşi zi a avut loc o mare manifestaţie românească la Toronto,cu pomenirea celor căzuţi acum un an.În moţiunea votată se protestează împotriva comunismului reinstalat la Bucureşti şi se aderă la Alianţa Civică.-

&& În săptămâna luminată,Vineri 12 Aprilie,au avut loc în 17 oraşe din ţară mari manifestaţii de conştiinţă românească,organizate de Alianţa Civică.S´a cerut plecarea regimului comunist,cu tot sinedriul din cap.Ca de obicei,televiziunea "română" n´a suflet un cuvânt despre acest eveniment!-

&& În consistoriul ce va avea loc la Vatican,la 28 Iunie,vor fi consacraţi 22 de noi cardinali,printre cari mitropolitul Bisericii Române Unite,Al.Todea.

DORURI ŞI NECAZURI

S.-Austria: Am plăcerea să vă invit în Septembrie la Deva, unde va fi sărbătorirea, devenită anuală, a împăratului Traian. În ţara pustiită de comunism, am găsit mai multă inimă, entuziasm şi iubire de neam decât în "spuma" diasporei, unde rar 1+1=2. Şi biata ţară, care aştepta mântuirea dela cei din afară!.. Cum e mai bine: Cristos?, sau Hristos. În toate limbile neolatine este cu C! A ne pune această întrebare e ca şi cum ne-am întreba dacă suntem Hreştini sau Creştini! Deci... Cristos a înviat!-

C.-România: Aici totul este rău. Bine o duc numai cei ce au dus-o bine şi în trecut. De vom supravieţui până la viitoarele alegeri, poate ne vom înţelepţi şi noi românii. Semne de trezire au început deja să se arate...

H.-România: Avem nevoie de un spirit nou, care să adune pe toţi Românii, indiferent de confesiune sau partid; de o nouă tactică şi strategie, pentru îndreptarea lucrurilor. Ar fi bine să veniţi toţi să puneţi umărul; aş zice să vină şi regele, care ar putea fi un simbol şi catalizator. Am suferit enorm că n'am acceptat să fiu comunist şi nici informator, dar sunt fericit că s'a dărâmat şandramaua; încet-încet, vor pieri şi urmele ei şi vom clădi o ţară nouă şi.. rotundă!

B.-România: Răsfoind colecţia ce mi-ai trimis, văd că aţi avut şi acolo de furcă cu farsorii patriotismului, şi că Vatra a văzut just nenorocirea de aici...

S.-St.Unite: Se pare că Românii au învăţat totuşi ceva, căci îşi fac premierii academicieni cu mult mai repede ca înainte, urmând să-i ungă cu mirul celor mai iubiţi fii- şi viitori martiri... Fenomenul etnic apare viguros, călare pe un cal alb aducând din fumul Kuvaitului autonomia Kurzilor şi trezirea sutelor de "limbi" dela Nistru până la Amur, transferarea stalinişţilor dela stânga la dreapta şi divorţul vecinilor noştri slavi; numai "Vlasii" se pare că rămân şi pe mai departe adormiţi în somnul cel de moarte, strânşi în cleştele statului sârbesc şi pravoslavnicei biserici creiate de Sviati Sava şi mutate la intervale de secole dela Peci la Karlovăţ şi apoi la Belgrad. Ei continuă să se transforme în sârbi, în ciuda mijloacelor de comunicaţie pentru care lăţimea Dunării e mai puţin dificilă decât pe timpul lui Apolodor. Şi dacă e vorba de rolul statului naţional în asigurarea prosperităţii etnosului, Românii dela sudul Dunării au fost trataţi cu mai multă egalitate de drepturi pe timpul otomanilor decât de urmaşii lui Kara Gheorghe Petrovici sau ambelor ramuri de Hohenzollern. Dar şi Sârbii au necazurile lor, căci spre deosebire de Români, cari n'au mai plecat din pământul lor, ei s'au tot mutat, astfel că astăzi le vine foarte greu să arate de unde şi până unde se întinde Serbia... Pentru Vatra, 60 de dolari.

Ş.-România: Aş cumpăra şi eu cartea dlui Gurău, dar 25 de mărci ar însemna, în banii noştri, salariul pe o lună! După sângerosul Decembrie '89, la noi este o criză acută de carte bună, iar preţurile paralizante, "implementate" de guvernul comunist al dlui Roman, n'au ocolit nici cărţile. Nu vă puteţi imagina ce lux a devenit cartea în epoca Iliescu! Comuniştii nu citesc, n'au cultură şi nu-i interesează acest capitol. Ceauşeştii analfabeţi au avut titluri academice! Ilieştii semianalfabeţi calcă pe urmele lor, nu-i interesează câtuşi de puţin tragedia românească a acestui popor, lipsindu-l în continuare de hrana spirituală, necesară ca pâinea cea de toate zilele. Totul este pe dos, acum, în România! "Nu muncim pentru asasini"! este strigătul disperat al oamenilor minţiţi de noua echipă de tovarăşi, preocupaţi numai de consolidarea puterii personale, prin instituţiile de teroare vechi şi noi: poliţia militară, USCA, SRI-tatea(fosta securitate), garda publică, jandarmeria şi, recent, Serviciul de Siguranţă naţională!

Prin urmare, e vorba de un puhoi de terorişti, de ucigaşi cu simbrie foarte mare să apere pe Iliescu şi acoliţii lui de furia poporului. Ziua unei noi revolte se apropie vertiginos, o revoluţie cumplită, care va trimite comunismul pe lumea cealaltă. La toate produsele şi serviciile publice preţurile au explodat, "noroc" că produsele lipsesc în continuare cu desăvârşire, iar de "calitatea" lor nici nu se poate vorbi. Tovarăşul Ilici trimite totul la stăpânii din răsărit, ca să-l ţină pe postul vacant al cârmaciului de tristă amintire. Publicaţiile sănătoase de după Decembrie '89 se pot număra pe degete; celelalte, puzderie, sunt ale Puterii. Au scos capul veninos toţi scribii pecereului, în frunte cu rechinii Eugen Barbu, Adrian Păunescu, Eugen Florescu, V.C.Tudor şi alţii, slugile securităţii şi ale conducerii comuniste.

Curba nemulţumirilor populare a atins apogeul ; inflaţia, şomajul, mita, corupţia, sărăcia şi'n primul rând minciuna, sunt la ordinea zilei. Ziua în amiaza mare te atacă ţiganii în plină stradă şi te jefuesc. S'au înmulţit cerşetorii la toate colţurile şi locurile posibile. Oamenii sunt irascibili, vorbesc urât, s'au înrăit peste măsură, sunt prost îmbrăcaţi şi cu nelipsita sacoşă în goană după hrana zilnică, înjurând FSN-ul pe care l-au votat încrezători în Mai trecut.

Invăţământul şi sănătatea "plătite" dela buget au rămas în continuare cu lefuri penibile.Eu funcţionez de 28 ani în învăţământ,cu 3065 lei lunar.Cum marca oscilează între 120-130 lei,iar dolarul se învârte în jurul a 200 lei,vă daţi seama uşor de echivalenţa în valută.. Elevii n'au ţinere de minte,vin la şcoală nemâncaţi şi neîngrijiţi,cu o coaje de pâine în punga de plastică.Caietele de 2 lei sunt acum 10 lei,cele studenţeşti au ajuns dela 6 la 42 lei -şi nu se găsesc! "Masa" la cantina studenţească a atins 1800 lei şi e la fel de necomestibilă.Tineretul simte realitatea dureroasă şi emigrează în masă.Tot ce-i mai valoros,toate minţile luminate iau calea lumii libere.Nemţii,sârbii,ungurii,şvabii,saşii,evreii,ne părăsesc,rămânem cu ţiganii,această plagă socială cumplită, şi cu comuniştii nemernici,trădători de ţară şi de neam.V'am scris toate acestea cu mare durere în suflet! Generaţia mea a fost victima sistemului comunist pustiitor.Câtă suferinţă şi chin am îndurat,şi continuăm să îndurăm!..

M.-<u>Elveţia</u>: Era şi Ioniţoiu de părere că cea mai bună metodă de a trezi pe români din letargie e de a le da să citească.De aceea,cu ajutorul unui prieten,cu care am fost la Jilava şi Aiud,am reuşit să-mi retipăresc cartea în ţarăla un preţ foarte convenabil,deci la îndemâna tuturor.La şedinţa asociaţiei foştilor deţinuţi,din 23 Februarie,dl D.Mazilu ne-a spus că FSN-ul a trimis aici mulţi securişti cu dolari să cumpere pe cei dela CEE în vederea unui împrumut.Fapt e că -să vezi şi să nu crezi!- au obţinut un miliard de dolari! Noi am trimis la CEE un memoriu documentat,dar în seara de 5 Martie dl Mazilu a fost bătut de 2 securişti cu răngi de fier şi saci de nisip şi sgâriat cu lame,la el acasă!

P.-<u>Canada</u>: Trimit alăturat un cec de 100 dolari: dac'o fi să mor,să nu mor dator... Ar fi fost singura datorie în cei aproape 80 de ani de viaţă,în care am căutat,după puteri,să fiu cât mai cinstit,cu mine -şi cu alţii.

C.-<u>Franţa</u>: Din ţară,o veste de o tristeţe fără margini.Îngrijorările mele pentru viitorul neamului au început prin anii '70,când mare parte din ţărani şi-au părăsit gospodăriile străbune pentru a se instala în blocuri,transformându-se în muncitori.Deci "talpa ţării",care de veacuri şi-a vărsat sângele pentru apărarea obcinei strămoşeşti,îşi pierdea dragostea de glie.Ei bine,aflu mai zilele trecute ceva de necrezut: o mare parte din cei rămaşi la sate,nu vor să desfiinţeze colhozul şi să-şi reia pământul,pentru care părinţii lor au fost schingiuiţi în anii '50 că nu voiau să-l dea! Îmi pare un semn al marei degradări a sufletului românesc,de către ciuma roşie adusă în tancuri.Păcat!..

O.-<u>România</u>: Spre ruşinea mea -efect al nopţii comuniste în care am trăit-am puţine informaţii despre activitatea Românilor din acel hinterland de confluenţă dintre civilizaţiile franceză şi germană.FSN-ul a reuşit să strecoare o serie de bazaconii privind viaţa fraţilor din Diasporă.La noi,atmosferă haotică,sărăcie multă,puterea ne păcăleşte ca într'un joc de-a v'aţi ascunselea,dar sperăm că vom găsi noi drumul.Vă trimit ce-am editat aici: col.Buridava şi Studii Vâlcene.Şi dacă mi-aţi trimite ceva pentru revista mea...

R.-<u>România</u>: Au apărut pe-aici nişte vistavoi de-ai lui H.Sima,cari afirmă că exilul e cu ei.Le este greu să se desbare de minciună.A fost şi pe la mine unul; se vede că au întâmpinat greutăţi,căci o lăsase mai moale,spunea că H.Sima s'ar putea şi retrage,dar să lase un urmaş pus de el! Le e teamă de scormonirea trecutului,le e teamă de adevăr; dar pe acesta,i-am spus,noi nu-l putem ascunde, fără a ne desfiinţa singuri.Conducerea lui H.Sima n'a fost legitimă,şi n'a avut la bază respectul poruncilor legionare,ci terorism şi vicleşug.De această judecată le este lor frică! dar,se ştie...

C.-<u>St.Unite</u>: admirabil numărul jubileului,cu Roma eternă.Trimit 30 dolari.-

F.-<u>Franţa</u>: Îmi place foarte mult şi admir lupta fraţilor din Basarabia.Pe Leonida Lari o cunosc personal,am fost la ea acum doi ani.Admir şi bogăţia ştirilor din Vatra,actuale şi istorice.Sunt român de pe Valea Siretului...

B.-<u>Franţa</u>: Ca prin minune mi-am putut procura,în fotocopie,numărul ultim din "VATRA".Mi-a plăcut foarte mult,mai ales "Denunţarea unei revoltătoare defăimări" de dl Duiliu Sfinţescu.M'a mişcat foarte mult,trezindu-mi amintiri din cele povestite de bunica.Sunt nepotul legionarului Boar Dimitrie,plecat din ţară după 23 August 1944 şi de care n'am mai ştiut nimic de-atunci.

S.-<u>Germania</u>: Ani de zile am trimis multe -circa 2000- cărţi la Biblioteca din Freiburg.Dar,în ultimul timp,mi-au spus mereu că nu mai au loc să primească ceva,încât volumele ştampilate pentru Freiburg... putrezesc în pivniţă.Păcat!

S.-<u>Elveţia</u>: Dorind din inimă ca "Vatra" să-şi continue -decenii de-acum înainte-remarcabila activitate de informare corectă a Românilor de pretutindeni,alătur contribuţia mea pe anul 1991(Eurocec în valoare de DM 80-).

C.-<u>Germania</u>: Modestă contribuţie pentru lupta cea dreaptă: 300 mărci.-

H.-<u>România</u>: Am rămas plăcut impresionat în urma lecturii unor articole în care Mişcarea Legionară este elogiată şi discutată în exil.E un semn bun că eşim la suprafaţă demonstrând lumii că existăm în ciuda călăilor ce ne-au lovit dealungul atâtor prigoane.Sunt şi eu unul care m'am dăruit Mişcării din fragedă tinereţe,luptând şi crezând nelimitat în ideologia legionară,jertfindu-mi 17 ani din viaţă prin închisorile carliste şi mai ales comuniste.Tracasat şi perseutat de securitate,tot timpul m'am păstrat curat,ca să ajung la această înşelătoare libertate.Aduc salutul meu colaboratorilor dela VATRA.Nu ştiu aproape nimic despre exilul legionar şi mă bucur că Mişcarea există.

Îmi permit să amintesc un fapt care poate să spună Ceva.Eram în Iunie 1938 în închisoarea Văcăreşti,unde l-am cunoscut pe <u>Max Auşnit</u>,condamnat în afacerea SKODA.Dela el am aflat că soarta CĂPITANULUI a fost discutată şi hotărîtă de regele Carol şi ARMAND CĂLINESCU încă după alegerile din 1937.Eram singurul legionar la spitalul Văcăreşti; discuţiile cu dânsul au făcut să-i plac şi să se deschidă,văzând în mine dăruire şi elan în ceea ce credeam.Compătimindu-mă,mi-a spus: Păcat de voi,Căpitanul vostru e condamnat să dispară din viaţa politică a ţării; pe trei liste şefii voştri vor sfârşi; forţe pe care voi nu le cunoaşteţi guvernează lumea şi CĂPITANULe prea cinstit şi intransigent,fapt ce constituie în politică cea mai mare greşală.- Printr'un bilet trimis prin camaradul Dragnea,care era între ziduri,am comunicat cele auzite dela acest mare magnat,care ştia manevrele ce se făceau pentru distrugerea noastră.

N.-<u>St.Unite</u>: La jubileul de 40 de ani de muncă,abnegaţie şi speranţe,vă felicit şi vă doresc să vedeţi împlinit marele vis românesc din testamentul cunoscut: "O ţară ca soarele sfânt de pe cer".Cu speranţa că "românii" ce "conduc" azi se vor trezi la realitate,dau şi eu cât pot,pentru drumul Vetrei către Ţară.Fie ca munca ce o depuneţi de decenii să lumineze cu adevărul despre ţelul Căpitanului şi-al omului nou.Cu respect pentru munca ce o depuneţi...

N.-<u>România</u>: Scrisoarea am primit-o de Paşti,zi în care adunam în mine credinţa în ziua Renaşterii noastre naţionale! Căci numai această credinţă ne dă puterea de a rezista şi a nu ne părăsi Ţara tocmai acum,în momente de grea încercare pentru definirea viitorului ei.Cuvintele de apreciere şi îmbărbătare ne sunt de un folos spiritual esenţial.Pentru că la grele încercări suntem supuşi! Societatea noastră îşi propune să contribuie la renaşterea culturii şi a societăţii civile româneşti.Edităm şi cărţi,primele fiind "Mai bine mort,decât comunist", de Vintilă Horia,şi "Patimile după Siberia",de Ştefan Moldovan.Susţinem,de asemenea,existenţa unui foarte valoros grup folcloric.

H.-<u>Canada</u>: Noi tineretul credem necondiţionat în viitorul României libere,democrate,pe care nici ura,nici uneltirea vicleană şi mişelnică,nu-l pot împiedica.

B.-<u>Franţa</u>: Trec anii,dar vă văd mereu verde! An Nou cu sănătate şi putere de a lămuri pe cei ce împroaşcă cu noroi Legiunea.Ea nu e responsabilă de isprăvile cocoţatului în fruntea ei.Mă doare când văd în toată presa că legionarii sunt bandiţi,asasini şi mai ştiu eu ce.Am trimis două pachete fratelui,cu mâncare şi haine: au fost furate! Năravurile au rămas! Un camion de 20 tone a mers direct în două sate de lângă Năsăud să împartă mâncare,haine şi medicamente cu ajutorul preotului şi învăţătorilor.Nu au încredere în "autorităţile" lui Ilici.Mare problemă pentru România sunt şi ţiganii,"refugiaţi" cari ne fac de ruşine.Cerşesc şi fură! Alăturat, 200 de franci pentru VATRA.-

M.-<u>Franţa</u>: Tocmai când să mă entuziasmez şi eu de pacifismul mujicului,iată-l pe Gorbaciov asmuţindu-şi hoardele pe bieţii Balţi! Cereau şi ei o ţară de dreptate,dar democraţia le-a venit pe şenile de tancuri.Iliescul nostru,cu ovreiul său,desigur jubilează,iar noi adăogăm alţi ani la speranţa reîntoarcerii,dacă viitura levantină s'o îndura să ne dea certificate de români...

Iată că ne-a părăsit şi Moş Ciobanu! A căzut în curtea lui,mergând să-şi îngrijească orătăniile.Şi femeia,văzând după un ceas că nu mai vine,s'a dus şi l-a găsit ţeapăn.A avut o foarte frumoasă slujbă,în biserică la St Andelain. Preotul din Pouilly a slujit şi cuvântat.El îl vizitase de mai multe ori."Peste toate o lopată de ţărână se depune!".Bunul Dumnezeu să-l ierte,şi să-l hodinească'n pace,iar ţărâna Galilor să-i fie uşoară!.-

C.-<u>Austria</u>: Îţi doresc multă sănătate,căci,vorba românului,"belelele curg".După 49 de ani am fost,în Septembrie,două săptămâni la Bucureşti.Am întâlnit mulţi camarazi,cu ani grei de puşcărie la activ.Unul a avut în grupă,la canal, pe Coposu,care a avut <u>o ţinută admirabilă</u>! Alătur 100 de mărci pentru Vatra.-

N.-<u>St.Unite</u>: În Curierul Românesc văd că Iliescu îndeamnă pe pribegi să se întoarcă acasă; în Vatra văd că unul care l-a luat în serios a fost ridicat după 24 de ore şi expulzat! Păcat de atâta sânge românesc vărsat!...

D.-<u>Germania</u>: La viile mele urări,alătur un cec de 200 mărci pentru Vatra.-

B.-Franţa: Vream să vorbim de tot ce ne este scump în viaţa asta înverşunată a ethosului românesc,destrămat,ba chiar mutilat în ţară de 52 de ani încoace, -iar,prin străinătăţi,deşi cu libertăţi de conştiinţă şi expresie,ethosul nostru apare deteriorat în mare parte,pervertit şi vopsit mediatic,când de ignari când de patrihoţi.Cine sunt patrihoţii,mincinoşii,caţavencii,megalomanii,beţii de cuvinte nepotrivite cu istoria noastră adevărată,cu soarta ţării abandonată perestroicii lui Gorbaciov? Românii de baltă din proza etico-politică ai lui Eminescu! Neo-fanarioţii de azi sunt produsul unei jumătăţi de veac de ciocoism de stat marxist,care a eliminat fizic şi denaturat moral,prin foame,bătă şi temniţă,pe supravieţuitorii singurei clase pozitive,biologic şi spiritual,a neamului românesc.Omul român "de ţară": nobilaş,ţăran chiabur,ţăran pălmaş,"inteligentia" ieşită din sânul lor dealungul mai multor generaţii de luptă socială,economică,culturală,având ca ţintă împlinirea idealului naţional.Idealişti,visători,caractere călite "în adversitate",sacrificându-şi viaţa pentru neamul şi ţara din moşi-strămoşi? Îi cauţi azi cu lumânarea în România "eliberată",în fond ultima colonie sovietică,pierdută în balta cu miasme a unui imperiu în descompunere.Despre Basarabia,Bucovina,Transilvania.... alţii vor decide,la momentul oportun,despre noua aşezare a României,cât va mai rămâne din ea! Vor decide stăpânitorii planetei,gestionarii puţurilor de petrol... Urez spor în continuarea Vetrei,care rămâne o speranţă şi o certitudine în viitorul greu lovit de soartă al Românilor de pretutindeni.Certitudinea că va ieşi la lumină adevărul,scris şi luminător pentru cei cari acum află ce-a fost România -în bine şi rău-,ce va trebui să fie iarăşi,în bine şi dreptate.Deşteaptă-te,Române!-

G.-România: Am rămas foarte mirată,văzându-vă preocupaţi de situaţia de-aici. Sigur că,dela distanţă,situaţia noastră vă pare tragică.Dacă,însă,nu am murit în cei 45 de ani trecuţi şi am ştiut să sfinţim în continuare acest minunat şi drag pământ al nostru,nu ne speriem nici de aceste zvârcoliri.Se vor rezolva toate şi vom ajunge unde dorim.Poate Dumnezeu ne va ajuta să să ne rezolvăm visul.Speranţa,credinţa şi iubirea au fost pietrele de temelie,cu ele am răzbit peste toate vicisitudinile şi aşa va fi în viitor.Noi nu ne speriem,am învăţat să luptăm şi n'am uitat să sperăm!-

P.-Brazilia: Azi,13 Februarie,înmormântarea lui Moţa şi Marin.Din gara Dorneşti, unde venisem în marş prin zăpadă cu un grup de legionari din Putna,am fost învoit să însoţesc trenul mortuar,cu sfintele sicrie înfăşurate în tricolor.. Vasile Militaru a publicat atunci,în "Buna Vestire",un poem închinat eroilor.Dar de la palatul urgiilor s'a pornit un lanţ de fărădelegi,continuate de Antonescu şi de Dej,de ciubotar şi până azi.Deportărilor le-a căzut victimă şi fratele meu Nicolae,ucis în Siberia.Ţara a ajuns colonie sovietică,oamenii despoiaţi de bunuri şi înflămânziţi,ierarhii ortodocţi reduşi la zdrenţe,elita românească între sârme.Scânteia dela Timişoara a incendiat toată ţara,dar rezultatele sunt ruşinoase.Fiii de viperă,parveniţi la guvern,refuză să restituie ce-au furat, până şi ogoarele gospodarilor! Va trebui ca tot noi,fiii unei Românii creştine, să vedem ce este de făcut.Să închinăm Patriei ultimii ani din viaţă,ruinată printre străini,căci ţara va trebui reconstruită din temelii.-

B.-Germania: De la ieşirea dela Vaslui,Bernea n'a mai făcut politică,dar asta nu l-a scutit de lagărele comuniste.La 80 de ani şi-a publicat,înregistrând mare succes,ultima-i carte,despre "filosofia ţăranului român".Dar noaptea a avut o perchiziţie de 5 ore,cu confiscarea tuturor manuscriselor,iar a doua zi,la poliţie,l-au bătut rău,ca să nu uite că trăieşte în epoca luminii...

G.-Elveţia: Sper c'ai primit monumentalul album al dlui Ioniţoiu,cu cei căzuţi în revolta din Decembrie,ucişi de securiştii lui Ceauşescu şi ai urmaşului său fidel şi mai ticălos,Ion Ilici Iliescu-Bâtă.Soţia şi-a adus-o din Rusia...

D.-St.Unite: Pentru tot binele ce-l înmulţiţi în Vatra,vă mulţumesc! Şi vă urez toate bucuriile Sfintei Învieri şi mulţi ani! Alătur un cec,cu obolul meu.-

B.-St.Unite: Poate vă întrebaţi sau miraţi de lipsa de veşti sau comentarii de ce se întâmplă în România,dar am obosit de atâta prostie şi negură,de atâta ghinion,ură,ceaţă mintală şi zbatere pe loc!-

C.-Germania: O urare pentru bolnava noastră patrie; iar Vetrei,putere să potolească mai departe aleanurile inimilor noastre amărâte! Alăturat,un cec.-

C.-Germania: E o performanţă în palmaresul presei române din exil,apariţia neîntreruptă a Vetrei vreme de 40 de ani.Muncă sârguincioasă - şi de unul singur! Poate este prematur s'o răspândeşti în ţară.Comuniştii dela putere vor boicota-o,considerând-o legionară şi fascistă.Dar Iliescu şi Roman nu mai au zile multe la cârma bietei noastre Românii.Cu voia Cerului,lucrurile se vor schimba. În sensul dorit de noi,sperăm.Situaţia actuală din republicile baltice mă determină,însă,să fiu prudent,dacă nu chiar pesimist.-

DIN ZIARE, CĂRȚI, REVISTE

- Const.Gane, P.P.Carp și locul său în istoria politică a țării(ed.1936): Se impune să mai arătăm acum,la sfârșit,cum privea Carp viitorul,ce credea despre felul cum va trebui să se lichideze un trecut care nu mai corespunde cu nevoile,cu ritmul vremii.Interviewat asupra acestui lucru de N.D.Cocea,bătrânul pustnic de la Țibănești îi spune,în 1913: "Trecutul se va lichida prin revoluție!".Mirat la culme,Cocea îl întreabă: "Cum? Dvs spuneți lucrul acesta?".

-"Da -răspunse Carp; nu văd altă mântuire pentru statul nostru decât într'o revoluție.Sunt ani îndelungați de când o văd venind,cu ochii.Cangrena s'a întins așa de mult,partidele politice și clasele conducătoare sunt așa de putrede încât numai cuțitul chirurgului ne mai poate scăpa de dezastru! Cine va face această revoluție? Pătura conducătoare? Țărănimea? Nu! Revoluția viitoare va izbucni din însăși intensitatea răului! Precum în organismele intrate în descompunere vibrează și se ridică germenii vieții,tot astfel din putregaiul organismelor sociale căzute în decrepitudine se hrănesc și se înalță forțele noi ale vieții.E un vechi proverb românesc: "Cui pe cui se scoate"! Alcătuirea politică actuală va fi sfărâmată prin chiar elementele de decadență,de slăbiciune și de moarte pe care le conține! Răul va înceta prin însăși întinderea răului!

Revoluția se apropie.O văd cum vine și cum crește la sânul partidelor noastre politice și mai ales în rândurile tinerimii conștiente care,mâine-poimâine, va lua locul generațiilor de astăzi.N'o doresc,pentrucă nu doresc țării acesteia frământări și vărsări de sânge.Dar nu mă tem de dânsa.Toate popoarele cu adevărat mari au trecut prin zguduiri profunde și au primit botezul sângelui! Un popor,ca și o credință,are nevoie de sacrificii,de entuziasm și de martiri. Martirii revoluțiilor nu și-au vărsat niciodată sângele în zadar.Și numărul lor nu mă sperie".

Carp făcu o pauză.Apoi termină cu o glumă: "Popoarele sunt ca și șopârlele: oricât le-ai tăia coada,coada crește din nou.Și dacă doresc ceva poporului acesta,care merită o soartă mai bună,e să nu-și precupețească niciodată sângele și coada".-

- Andreas Hillgruber,Hitler,König Carol und Marschall Antonescu,Wiesbaden,1954: "Legiunea Arhanghelul Mihail",întemeiată în 1927,denumită în 1930 "Garda de Fier",era creația exclusivă a lui Corneliu Zelea Codreanu,un om plin de pasiune politico-religioasă.În afară de multe idei comune -în special aversiunea hotărîtă împotriva bolșevismului- erau deosebiri fundamentale față de național-socialismul din Germania,cu care Mișcarea Legionară a fost adesea asemuită.Diferit era în primul rând caracterul profund creștin al Mișcării românești.Antisemitismul acesteia era de natură religioasă și națională,nu rasistă.Cu purtătorul de fapt al propagandei antisemite din România,Profesorul Cuza,Codreanu nu avea nici o legătură.Acesta a fost unul din principalele motive pentru care reuniunea cu grupul Cuza-Goga nu s'a realizat.Obiectivul lui Codreanu era înlăturarea pseudo-democrației din România și reînnoirea statului român printr'o conducere autoritară,înrădăcinată solid în creștinismul ortodox.Principiile Mișcării izvorau,fără nici o îndoială,dintr'un patriotism autentic.-

- N.Steinhardt,Jurnalul fericirii,ed.Dacia,Cluj-Napoca,1991: 1961,la Jilava, pe secția întâi,în celula numărul nouă,vreme îndelungată cu un macedonean,Anatolie Hagi-Beca.El,macedonean și legionar; eu,evreu botezat și naționalist român: ne împrietenim numaidecât.(Mă însoțește și faima mea de ovrei care a refuzat să fie martor al acuzării în procesul intelectualilor mistico-legionari). Ajungem curând la concluzii care ne bucură pe amândoi.Lucrul de care ne dăm seama și el și eu este că ne aflăm deopotrivă îndrăgostițide ceea ce găsim cu cale să numim "fenomenul românesc",altfel spus de poporul român,de peisajul,de cerul,obiceiurile,interioarele,câmpurile,munții,ceapa,țuica,ospitalitatea,echilibrul din spațiul nostru.Socotim că suntem deosebit de îndrituiți să iubim în deplină cunoaștere,deoarece suntem,fiecare în felul său,pe jumătate în cuprinsul românismului și pe jumătate în afara lui,într'o situație cum mai prielnică nu poate fi pentru a prinde,a pricepe și a suferi.Român prin sânge,Hagi-Beca a venit totuși pe teritoriul țării la douăzeci de ani,din străinătate; la rândul meu,născut și crescut aici,sunt străin de sânge.Laolaltă alcătuim,cine știe,un ins întreg,ca acel personagiu din Napoleon of Notting Hill al lui Chesterton, real numai prin contopirea minților celor doi eroi ai cărții.Venit din afară unul,făurit înăuntru dar din altă plămadă celălalt,ne descoperim în aceeași peste măsură de încântați și îndrăgostiți de tot ce este românesc.-

- Dintr'o relatare contemporană,în Boian News Service,New York,Nov.1981: "La 24 Aprilie(1821,în ziua de Paști),după ce cadavrele celor martirizați fuseseră lăsate trei zile suspendate în spânzurătoare,marele vizir Benderly porunci

ca acestea să fie date jos şi pe acela al Patriarhului să-l lase în seama unei grupe de jidovi,aleşi printre cei mai josnici dintre israeliţii din Constantinopol,care-şi luaseră sarcina să-l tărască pe străzi şi apoi să-l arunce'n mare. O escortă de ieniceri fu comandată ca să supravegheze executarea acestui ordin păgân.Aşa ceva nu se mai făcuse niciodată,nici împotriva celor mai faimoşi scelerați.Aşa au fost târîte cu oroare rămăşiţele Patriarhului şi ale celorlalţi martiri,profanate de mâinile celor mai pătimaşi duşmani ai credinţei,ştergând cu ele noroiul băltoacelor,tratându-le ca pe nişte obiecte de batjocură ale ferocei duşmănii din partea urmaşilor poporului ucigător de Dumnezeu.Turcii înşişi păreau uimiţi de grozăvia acestei comportări.O jenă vagă se citea pe feţele lor; liniştea pe întreg acest parcurs nu era întreruptă decât de vociferările şi injuriile vărsate din gurile acestor evrei asupra victimei,- care părea a zice gâdelui,în timp ce era târîtă prin faţa serailului,unde prea înaltul sultan se postase să contemple înfiorătorul alai: Împărăţia ta va fi una deosebită - tu nu te vei uni în moarte cu predecesorii tăi! În sfârşit,această saturnalie oribilă a tiraniei şi abjecţiunii ajungând la ţărm,cadavrul lui Grigorie,acoperit de murdării,mai puţin desgustătoare totuşi decât injuriile ce i se adresau, fu aruncat în mare sub privirile credincioşilor care se aţinuseră după cortegiu. Aceştia nu întârziară să-l regăsească şi să-l adaoge relicvelor marilor martiri, cu omagiu funebru demn de rangul ilustrului dispărut.Fiecare din acele zile era marcată de sângeroase nelegiuiri,prădare şi demolare de biserici.Profanarea bisericii metropolitane Sf.Nicolae a satisfăcut cu 200.000 franci aviditatea sultanului,care găsise deşartă trezoreria patriarhiei,ale cărei venituri mergeau pentru săraci,văduve şi orfani".Şi... pentru eterie,am adăoga noi,căci doară de aceea fusese şi patriarhul spânzurat!-

- <u>Luigi Villari</u>,Affari esteri(1943-1945),Roma 1948: În Mai 1944,guvernul român trimitea un reprezentant oficios al său pe lângă Republica Socială Italiană,în persoana dr.Gregorian,ataşat cultural.El fu însărcinat de dl Mihai Antonescu cu un mesaj către Mussolini: România vedea apropiindu-se dezastrul militar; forţele ei economice şiîn oameni erau sleite; nu părea a mai fi de-acum altă cale de ieşire decât aceea de a întinde mâna Aliaţilor(ceea ce România făcea deja făţiş prin principesa Marta Bibescu la Constantinopol şi prinţul Ştirbei la Londra); Conducătorul însuşi ar fi sperat să poată urma această cale,de acord cu Republica Socială Italiană,pe care o socotea la fel de doritoare de a se deslipi de Germania.La 5 Mai 1944,Alexandru Gregorian fu primit de Mussolini în Villa Feltrinelli (la Gargnano),pe Lacul Garda.-

- <u>Traian Herseni</u>,în "Mişcarea Legionară şi muncitorimea"(Bucureşti,1937): Mişcarea Legionară nu promite şi nu oferă nimănui nimic.Ea constitue o organizaţie în care cel care intră dă totul şi nu cere în schimb nimic.Legionarismul se întemeiază pe credinţă şi pe jertfă.Cine nu crede în putinţa unor zile de mărire românească şi nu este gata să jertfească totul pentru înfăptuirea lor, n'are ce căuta în Legiune.Acì nu e vorba de interesele unui ins şi nici de interesele tuturor laolaltă,ci de <u>soarta unui neam</u>,care vrea să se înalţe în istorie şi să-şi creeze un veac al său... Marile sforţări ale Mişcării Legionare de a creea o epocă de strălucire românească nu desleagă numai problemele naţionale,ci toate problemele care au la bază un drept sau o dreptate,aşa dar şi <u>problema socială</u>... Mişcarea Legionară nu urmăreşte numai înălţarea neamului românesc ca forţă şi mărire politică,ci şi ca putere şi frumuseţe <u>morală</u>,ca tot ce poate fi în noi <u>omenie</u>!-

- <u>Ernest Bernea</u>,în "Stil legionar"(Bucureşti,1937): Odată cu apariţia Legiunii în orizontul istoriei noastre naţionale a luat naştere şi un nou stil de viaţă, un stil propriu neamului românesc.Pornită din viaţă,din nevoi româneşti şi umane totodată... ea înlătură tot ceea ce,sub pretenţie de civilizaţie şi rafinament,desfigurează chipul omului şi îl îndepărtează de natura sa proprie... Legionarul are un frate bun în ţăranul român,în ţăranul nealterat al satelor de munte.. Stilul legionar este stilul românesc de a fi,stilul de viaţă al acestui neam care are un pământ al său,un cer şi un Dumnezeu al său...

- <u>Nicolae Lupan</u>,în "Basarabia şi Bucovina",Bucureşti,Martie 1991: Cât despre aşa zisa "Republică Moldovenească",sovietică sau nesovietică,eu personal n'am recunoscut-o şi n'o recunosc... Basarabenii n'au cerut nicăieri şi niciodată să fie rupţi din trupul ţării natale,România... N'a existat,nu există şi nici poate exista vreodată o cetăţenie basarabeană,sau bucovineană! După cum nu poate exista cetăţenie oltenească sau muntenească! Între Nistru,Tisa,Dunăre şi Marea Neagră nu poate fi vorba decât de o singură limbă - limba română! Între Nistru, Tisa,Dunăre şi Marea Neagră nu poate fi vorba decât de un singur popor: poporul român! Între Nistru,Tisa,Dunăre şi Marea Neagră nu poate fi vorba decât de o

singură cetăţenie - cetăţenia română! Între Nistru,Tisa,Dunăre şi Marea Neagră nu poate fi vorba decât de o singură ţară - România! Iar ţara nu poate fi identificată cu un regim politic,fie el autohton sau de ocupaţie,cum e cazul Basarabiei,Bucovinei de Nord şi Ţinutului Herţei.-

- Petre Vălimăreanu,Intronizarea lui Teoctist,- în Vatra,Mai-August 1988: Într'un almanah pe anul trecut al agenţilor în sutană se descrie pe larg intronizarea patriarhului de curte al lui Ceauşescu,Teoctist.Vedem acolo o lungă listă a reprezentanţilor ortodoxiei "din toată lumea"; totuşi,nimeni dela Chişinău,dela Cernăuţi,dela Hotin,Tiraspol sau Cetatea Albă,deşi la pagina 48 stă scris că "hotarele Bisericii stau acolo unde se află hotarele neamului".Se vede că basarabenii,nord-bucovinenii şi herţenii nu mai fac parte - nu numai din neamul românesc,dar nici măcar din această lume...

Arătându-se "copleşit de fiorul răspunderilor"(chiar aşa a zis!),Teoctist a vorbit apoi ca un agent electoral al stăpânului analfabet,bălmăjind ceva despre "prezentul nespus de bogat în realizări,al poporului nostru,care,deplin stăpân pe destinele sale,îşi făureşte cu hărnicie viitorul şi îşi apără cu fermitate înfăptuirile,independenţa şi suveranitatea"! Şi asta,în vreme ce lumea crapă de foame şi de frig,iar bisericile se dărâmă!.,.

Patriarhul Ierusalimului a vorbit de "legăturile străvechi şi sfinte dintre cele două Biserici Ortodoxe surori,amintind cu recunoştinţă de evlavia voevozilor şi credincioşilor români revărsată dealungul secolilor asupra Locurilor Sfinte".Şi'n adevăr că legăturile au fost cât se poate de frăţeşti: din Principate plecau saci de aur spre locurile sfinte,iar de acolo ne veneau saci de... binecuvântări: ortodoxe,se înţelege...

De la macabrul praznic nu putea lipsi nici Drăgan,mers acolo ca să-şi exprime "bucuria şi satisfacţia pentru cinstea şi onoarea de a participa la această mare sărbătoare a Bisericii strămoşeşti"! Nu ştim cine au fost strămoşii domnului Drăgan; probabil nu-i cunoaşte nici domnia sa,de vreme ce şi azi,în loc să cerceteze arhivele cojocăriilor din Lugoj,mai dibuie încă,în căutarea lor,printre... dogii Veneţiei; dar reprezentanţii Bisericii noastre strămoşeşti,de la martirii descoperiţi la Tomis şi până la cardinalul Hossu,sau Ioan Moţa,au avut alte preocupări decât aceea de a adulmeca ciolânele...

INSCRIPŢIE PE POARTA SECURITĂŢII

Suna-vor trâmbiţele libertăţii
Şi vor cădea aceste porţi de fier,
Sub care zac în umbre de mister
Toţi însetaţii crainici ai dreptăţii.
Va scheuna neputincioasă fiara,
Cu botul pus pe labe şi strivit,
Văzându-şi implacabilul sfârşit
Şi chiot vesel fi-va toată ţara.

În ziua-aceea sfântă şi măreaţă,
Sorbind în ochi lumina cu nesaţ,
Cu vânjoşii de cremene în braţ,
Un neam întreg va fulgera la viaţă.

&& Străduinţele dlui prof.Vasile Măruţă de a înfrăţi liceele "Chopin" din Nancy şi "Brătianu" din Piteşti au reuşit.În Iunie trecut a putut astfel aduce pe o lună 35 de elevi din ţară,iar 25 de elevi şi profesori francezi au plecat în Aprilie să viziteze Piteştii şi împrejurimile.Au fost aşteptaţi pe peron cu cântece,flori şi entuziasm,dar francezii au întârziat cu două zile: cu un pretext oarecare,ungurii nu i-au lăsat să tranziteze,aşa că au trebuit să ocolească pe la Belgrad.Pentru toamnă sunt în proiect alte vizite,la Câmpulung,Albeşti, Topoloveni,etc.Se lucrează deasemeni la înfrăţirea celor două oraşe,Piteşti şi Nancy.Orice fereastră deschisă spre Apus este bine venită!-

&& La 22-26 Aprilie a avut loc la Sorbona colocviul "Romanité et Roumanité" sub înaltul patronaj al unor instituţii şi personalităţi franceze şi sprijinit de ministerele de resort.Au participat specialişti ai limbilor neolatine din Franţa,Italia,Spania,Portugalia,Germania,Austria,Belgia,Olanda,Danemarca,Grecia,Bulgaria,Ungaria şi Israel,cum şi Români din ţară şi străinătate.Numai Românii basarabeni n'au primit vizele sovietice şi n'au venit.Au luat parte peste 120 de cercetători,iar colocviul s'a desfăşurat în 3 secţii.Reţinem comunicarea dlui Ştefan Frătean din Chitighaz,"Despre minoritatea românească din Ungaria".-

&& La Bologna au fost asasinaţi la începutul anului 3 carabinieri.Trei au fost şi revendicările crimei,cum vedem în "Corriere della Sera"(8 Ianuarie); printre ele,şi "cea mai probabilă",una semnată de "legionarii Gărzii de Fier". Or fi niscai "legionari",detaşaţi în misiune,de Iliescu,din ceata "minerilor",- dar,şi aceştia,ce să fi avut cu bieţii jandarmi italieni? Sau,să fi fost dintr'ai lui Sima? Dar,pe lângă că aceştia se pricep mai bine la cădelniţă(pentru "jucării",vorba lui Avram Iancu),ei au plecat de mult din Legiune: de când şi-au abandonat crezul de dragul "omului".Rămâne doar să constatăm ce "nume" le-a rămas legionarilor,sub bagheta lui Sima: de pistolari planetari!-

&& Biserica Română Unită din Paris şi-a sărbătorit Duminică 28 Aprilie,odată cu onomastica rectorului ei,hramul.Au slujit mons.Cosma,pr.Surdu(din ţară),Gherman(Belgia),Goia şi Traian Olănescu,ajutaţi de corala Traian Popescu.A vorbit apoi mons.Jean Mascoud,delegatul arhiepiscopiei Parisului,egiptean de origină. Printre participanţi,dr.Corneliu Rotaru,Corneliu Crişan,dr.Tatu,Ilie Năvală, fam.Vălimăreanu,etc. Mai târziu,în cerc restrâns,dl Ion Rotaru a spus câteva cuvinte,elogiind pe mons.Cosma,amintind de vizita,la 1 Decembrie,a episcopului Hossu dela Oradea şi propunând,cu argumente naţional-bisericeşti,ridicarea Misiunii Unite la rangul de episcopie.Mai puţin clar a fost când a indicat pe mons.Cosma ca viitor episcop: căci ceva mai înainte arătase cum istovitoarea-i activitate "l-a obosit într'un mod cât se poate de tare",drept care,pentru refacere,"Sfinţia Sa are nevoe de un repaos,total şi absolut,de cel puţin 3-4 luni pe an"; or,aici ni se pare a vedea o contradicţie: căci episcopatul nu-i o premiere,sau decoraţie,ci loc de muncă şi mai îndârjită...

&& La 25-26 August a avut loc la Uzdin cea de-a 30-a manifestare a folclorului şi muzicii româneşti a amatorilor din Banatul înstreinat.Şi-au dat concursul asociaţiile culturale şi persoane din Uzdin,Vârşeţ,Nicolinţ,Coştei,Torac, Locve,Doloave,Satu Nou,Sutiesca,etc. Senzaţia serbărilor a fost participarea la ele a unei echipe a Aromânilor dela Scopie şi -şi mai senzaţional!- a unei alte echipe,de la Bor,pe Valea Timocului,a căror "producţie" a entuziasmat -şi pe bună dreptate!- pe reporterul dela "Libertatea" din Panciova,de unde luăm informaţiile.Se poate vorbi,deci,de o primă reuniune culturală a românimii din Iugoslavia: Banatul înstreinat,Macedonia,Valea Timocului!

O nedumerire ne-a rămas totuşi: De ce gazeta aceasta,românească,numeşte pe fraţii din Valea Timocului "vlahi",ba chiar "locuitori din răsăritul Serbiei", şi nu români? Persistă încă vechea teroare şovinistă? Păi ei sunt români ca toţi românii; privind fotografia,publicată în aceeaşi revistă,i-ai crede de prin Vrancea! De ce-or fi românaşii noştri aşa de mălăieţi? Căci iată: pentru o mână de sârbi din Banatul nostru,aceştia se gândesc să ceară,nici mai mult nici mai puţin decât episcopie la Timişoara; pe cand,pentru sutele de mii de Români de pe Valea Timocului,ai noştri nu îndrăsnesc să ceară nici măcar o şcoală primară!...

&& Pelerinajul la Soultzmatt a fost mai numeros ca în ultimii ani.Au slujit preoţii D.Em.Popa-Freiburg,Crăciunescu-Düsseldorf,Constandache,Brătan-Paris, Şandru-Arad,Al.Pop-Aachen şi Vasile Dâşlea,recent venit din ţară.Prof.Piscoci s'a prezentat,din partea "Mioriţei",cu un bogat stand de foarte actuale cărţi. A fost şi pr.Iorgulescu-Strasbourg,cu Doamna şi fetiţele în splendide costume româneşti.Prinţesa Sofia a citit un mesaj din partea fostului rege Mihai.Au vorbit dnii Ticu Dumitrescu,pentru foştii deţinuţi,şi Mircea Munteanu,din partea celor ce-au declanşat revolta la Timişoara.Remus Radina,ca totdeauna,cu organizarea şi "onorurile casei".Vremea prielnică a favorizat un picnic prelungit.-

&& Dl Cicerone Ioniţoiu va scoate,în curând,Cartea de aur a rezistenţei româneşti împotriva comunismului,cuprinzând vreo 15.000 de nume şi mii de fotografii,în capitole pe categorii: morţi în închisori,copii născuţi în închisori, femei,cadre universitare,miniştri,generali,căzuţi în revolta din Dec.'89,omorîţi după revoltă,victimele dela 13-14 Iunie,etc. Conţinutul cuprinde aşadar toată perioada groaznicului genocid perpetrat în România după 23 Dec.1944 până la zi,şi niciodată nu vom putea fi destul de recunoscători dârzului cronicar al vremilor de iad,că ne ţine mereu în faţa ochilor munţii de suferinţă şi de crimă,în speranţa trezirii din somnul cel de moarte în care ne-adânciră barbarii de tirani.Costul lucrării,care va fi voluminoasă,încă nu-l ştim.Dar credem că nici n'are preţ! Cei ce vor să o aibă -şi vor fi,desigur,mulţi Românii adevăraţi!- nu vor sta a cântări hârtia.Căci,chiar de s'ar "greşi" şi-ar da mai mult, banii vor folosi atât răspândirii în ţară a lucrării,cât şi pentru alte lucrări la fel de actuale,pe care autorul le are în proiect.- Adresa dlui Ioniţoiu: 48 Rue de Wattignies - 75012 Paris.- Telefon: 43 41 49 56.-

&& De Ziua Eroilor,16 Mai,Românii din Paris au mers la cimitirul Montmartre, unde odihnesc mai mulţi din veteranii luptei anticomuniste.Aceiaşi inimoşi fondatori ai Asociaţiei foştilor deţinuţi politici au trimis,pentru aceeaşi sărbătoare a Înălţării Domnului,în ţară,unde se urmăreşte reînvierea cinstirii eroilor noştri,comemorare pe care ocupanţii ţării n'aveau niciun interes s'o cultive -ba dimpotrivă!-,trei coroane,de depus la Canal,la Jilava şi la Aiud.-

&& Biblioteca Română din Freiburg a avut şi anul acesta obişnuita întâlnire de Bobotează,cu colinde şi "un pahar".Pr.Popa a "botezat" saloanele,iar profesorul Habenicht a vorbit despre obiceiurile româneşti de sărbători.-

S E M N A L Ă R I

- Vasile Iliescu, Adevăruri triste,- în "Mărturia", München, Ian. 1991.-
- Const. Macri, Un alt punct de vedere,- în "Căminul românesc", Geneva, Dec. 1990.-
- De la fraţii noştri rămaşi încă, şi după Trianon, în Ungaria, primim "CALENDARUL NOSTRU" pe 1991, volum de vreo 300 de pagini, bine întocmit şi bine tipărit, luxos am zice, care dă o imagine generală asupra vieţii lor. Ştiam, după primul război mondial, că rămăseseră acolo peste 100.000; după al doilea, se vorbea de 50.000 sau 60.000; azi, abia se mai vorbeşte de vreo 20.000! Şi asta spune tot despre viaţa lor sub nişte stăpâni, cari azi ar vrea să dicteze şi majorităţii române din Ardeal! Din calendar se vede totuşi o serie de elemente vii, iar deschiderile de după desumflarea excrocheriei comuniste par a înlesni un nou avânt.

Românii din Crişana înstreinată au un liceu la Ghiula, un vicariat ortodox tot acolo, o secţie la Facultatea Pedagogică din Seghedin, şcoli şi biserici - ortodoxe şi unite- mai în fiecare sat. Nume de localităţi: Aletea, Apateu, Bătania, Bedeu, Crâstor Cenad, Chitighaz, Giula, Jaca, Leta, Micherechi, Otlaca, Pocei, Săcal, Vecherd, etc., situate în 3 judeţe: Bichiş, Bihar-Haidu şi Ciongrad.

Colaborează: păr. vicar Pavel Ardelean, pr. dr. Ion Octavian Rudeanu, Gh. Marc, Gh. Petruşan, Stela Nicula, Iulia Olteanu, Gh. Santău (La Vălenii de Munte), Florentina Oltean (cu impresii despre un drum în România), dr. Şt. Cioca, Aurel Becan, Lucia Borza, prof. V. Popeangă, Ilie Ivănuş, Ana Hoţopan, V. Roxin, etc. Liceul "N. Bălcescu" din Giula a dat în Iunie trecut 28 de bacalaureaţi; sunt reproduse fotografiile a trei dintre ei, foarte frumoase chipuri româneşti: Aurica Nedrău din Chitighaz, Petru Olar şi Elena Ardelean din Micherechi. Pozele abundă. Foarte interesantă, pentru noi, întâlnirea lui Vasile Roxin la nişte cursuri de vară din Bucureşti, cu poeţii Matei Valeriu şi Nina Josu din Basarabia şi Arcadie Suceveanu din Bucovina, cărora li se reproduc şi nişte poezii - ca şi din Ana Blandiana şi Gr. Vieru, acesta din Basarabia. Cu astfel de antene, întinse spre toată zarea românească, şi cu avântul reluat, nu ne mai temem de viitorul fraţilor români rămaşi acolo!-
- Geneviève Esquier, La Roumanie derrière le masque,- în "L'Homme Nouveau", 20.I.91.-
- Pr. J. Goia, Les événements de Baia Mare,- în "Catacombes", Martie 91.-
- Eugen Şt. Holban, Basarabia românească.- O foarte preţioasă carte de "mărturii", dovedind identitatea Basarabiei şi Bucovinei septentrionale cu celelalte ţinuturi româneşti prin comunitatea numelor de sate, aceleaşi din Transnistria până'n Timoc. Adăogat la dovezile istorice, geografice, arheologice, la mărturii de savanţi şi călători, argumentul e nou, dar foarte greu!-
- Aurel Maxim, Ceremonia impostorilor; Valeriu C. Neştian, Recurs la istorie; Vintilă Horia, După 30 de ani; Mihaela Moisin, Cât mai aşteptăm?; P. Predescu, Actualitatea unei confruntări; Zahu Pană, Quo vadis rex?,- în "Cuv. Rom.", Ian. 91.-
- Doamna Eugenia Uşeriu a reunit, într'un foarte elegant volum, "Printre noi", parte din articolele şi conferinţele din exil, traduse şi'n engleză, având ca temă pe Eminescu, pe Cotruş, Carmen Sylva, Regina Maria, Titu Maiorescu, Petru Movilă, pe Aromâni, pe Traci, etc., dar mai ales "Conştiinţa de a fi român". Autoarea, cu rădăcini prin muscelele lui Negru Vodă, nu şi-a îngropat "talantul", ci, în prelungitu-i exil, l-a fructificat în sănătoasa direcţie română şi creştină, spre întremarea mai ales a celor reduşi la obrocul "luminii" cizmăreşti.-
- D.C. Amzăr, Între Profesorul Mircea Eliade şi Arhiepiscopul Valerian; Ovidiu Vuia, Să scriem corect româneşte,- în Buletinul Româno-American, Febr. 1991.-
- Paul H. Stahl, Roşii şi negrii,- în "Ţara", Chişinău, 15 Dec. 90.-
- Dem. Andronescu, Reconciliere şi responsabilitate; Răzvan Codrescu, Cine se teme de naţionalism?; o convorbire între Gabriel Constantinescu şi Doina Cornea; Gabriel Constantinescu, Tâlcul unei povestiri biblice; Ion Paragină, Cum a murit Iuliu Maniu; Gh. Brahonschi, Moartea unui general; C. Iorgulescu, Refacerea economică. Dacă adăogăm "Valorile fundamentale ale democraţiei creştine", "Pentru o democraţie creştină în România", însufleţitele poezii de Crainic, Cotruş, D. Andronescu şi alţii,- iată o parte din cuprinsul primului număr al revistei "PUNCTE CARDINALE", viu, viguros şi cu fiorul iubirii de ţară şi de neam. Apare lunar la Sibiu, Calea Dumbrăvii 109. E o gazetă sănătoasă şi se poate avea trimiţând un cec pe adresa dlui Ion Pantazi: 8000 München 70 -Gmunderstr. 28.- Abonamentul este de 50 de mărci, dar dacă cineva, având în vedere greutăţile ce se fac publicaţiilor neaoş româneşti, ar vrea să dea mai mult, sperăm să nu supere pe nimeni...
- Sergiu Grossu, Oastea Domnului în faţa prozelitismului,- în C.R., Febr. 91.-
- Pamfil Cărnaţiu, În amintirea arhiepiscopului Traian Crişan ("Unirea", Dec. 90).-
- Nic. Gheran, Unde dai şi unde crapă,- în "Polemici", N.Y., vara 90.-
- Mihai Fusu, Relaţii selective între Occident şi rep. sovietice (Lupta, 7.3.91).-
- Ioan Dan, Capra cu trei iezi,- în "Observator", München, Dec. 1990.-
- Despre părintele Petru Cadaru,- în "Unirea", Noembrie şi Dec. 1990.-

- Ovidiu Guleş, Evreii îşi poartă crucea,- în "Gazeta de Vest"(Timişoara), 52/91.
- N.Bănică-Ologu, Pisicile,- în "Columna", R.Vâlcea, 2/91.-
- Convorbire Zahu Pană-Mircea Druc, premierul Basarabiei,- în "Cuv.Rom.", Febr.91.
- Gabriel Constantinescu, Speranţe neîmplinite; Ion Gavrilă, Despre rezistenţa din Munţii Făgăraşului; N.Cojocaru, Despre temniţa Aiudului(Puncte cardinale, 2/91).
- Întreg numărul 42 din "Perspective" -Oct.-Dec.1988- e consacrat de către mons. Octavian Bârlea celor "1000 de ani de la Botezul poporului Rus", de care se ocupă cu cunoscuta-i conştiinciozitate şi competenţă. Numărul următor -43-44- este dedicat, cu ocazia unei vizite acolo a Sfântului Părinte, ţărilor scandinave Islanda, Finlanda, Suedia, Norvegia şi Danemarca.- Cu cele două "Perspective- ne-a sosit şi "Calea noastră", "periodic al Comisiei sinodale permanente", 1990, la care colaborează Adolf Armbrüster, Oct.Bârlea, Vasile Dumitrescu, Titu Popescu.-
- Petre Predescu, "Neguri, lumini, destine",- plachetă de versuri, prefaţată de dl N.Lupan şi tipărită la Bruxelles, 1990, în editura "Nistru".-
- Victor Corbuţ, Noi am fugit în alte ţări,- în "Solia", Martie 1991.-
- Virgil Radu, Ştefan Ludwig Roth, un sas fără egal,- în "Europa şi N.Rom.", 3/91.
- Emil Ghilezan, "A Short of Transylvania" repeats the Errors(Transilvania, 12/91).
- Vasile Lipan, Vasile Iasinschi und seine Zeit,- în "Geschichte der Pharmazie" 1/91, articol pe 6 pagini, dedicat dr.V.Apostolescu la împlinirea a 80 de ani.-
- Radu Greuceanu, Stat naţional, stat cosmopolit şi guvern mondial; Valeriu C.Neştian, Invitaţie la realităţi; Andrei Pandrea, 1940: România sfârtecată(aici s'a strecurat şi o mică greşală: judeţul Câmpulung ţine de Bucovina, nu de Moldova); Lucian G.Costi, Destrămarea utopiei comuniste în Balcani,- în C.R., Aprilie 91.-
- Pr.Dr.V.Vasilachi, Primăverile vieţii,- în "Credinţa", Martie 91.-
- Dialog Marcel Petrişor-Marian Munteanu; Ion Gavrilă, Recunoştinţă(cu o lungă listă de preoţi, ciobani, ţărani, medici, etc., cari au ajutat pe luptătorii din munţii Făgăraş); Gh.Brahonschi, Gânduri de "Pe muntele Ebol"(Puncte cardinale, I, 4, 91).
- Iancu Moţu, "Victoria" împotriva poporului român; preot Vasile Marin Ungureanu, Cele două strâni,- în "Atlas Clujul Liber", Martie 1991.-
- Lucian G.Costi, Naţiuni care nu au dreptul să existe(aromâni, kurzi); Zahu Pană, 15 Mai, ziua deţinutului politic român(şi: Efemeride); Mircea Popescu, Nicolae Iorga şi problema armânească; Pavel Codiţă, Pantelimon Halipa, omul aşa cum l-am cunoscut; Ionel Zeana, Basm; Iordache Nicoară, Celula; Virgil Mateiaş, La Ocnele Mari,- în "Cuvântul Românesc", Mai 1991.-
- Împlinind cărturarul Alexandru Ciorănescu 80 de ani, Fundaţia Culturală Română din Madrid a editat un elegant volum despre "L'Homme et l'oeuvre". Colaborează, dintre români, Vintilă Horia, Aurel Răuţă şi Pavel Chihaia.-
- Ioan Surdu, Un monument basarabean pentru "Generalul Europei"(Carol XII al Suediei),- în "Întregirea", Bucureşti, 8 Aprilie 1991.-
- Xavier Riholt, Corneliu Codreanu, fondateur et chef de la garde de fer roumaine, în "Le choc du mois", dec.1988.-
- Sânziana Pop, dialog cu pr.Stăniloae despre Înviere(Curierul românesc, Buc., 4/91).-
- Revista Fundaţiei Drăgan pe 1990 "se dedică luptei pentru libertate şi neatârnare a neamului românesc"... Acum înţelegem, în fine, rostul vizitelor dlui Drăgan la Ceauşescu şi la Iliescu.. Cele vreo 450 de pagini cuprind doar şase articole, semnate de d-sa şi de dnii Pordea, Filip, Michael-Titus şi V.Bugariu, cu preocupări serioase poate, dar din niciunul nu transpiră vreun indignat blam la adresa cancerului acestui veac, care a bălăcărit o lume întreagă. Ultimul, se ocupă de "personajul" Drăgan. Cam de vreme... Dar se vede că autorul şi-a pus în gând să facă în curând vreun voiaj pe la Mallorca...
- În plină ascensiune, conceptuală şi stilistică, dl Vasile Gurău îmbogăţeşte acum literatura română cu un al patrulea roman, BLESTEMUL, tras tot din tristele împrejurări din ţară. Ca şi "Zâmbet printre lacrimi", "Mânjii", sau "Zborul mămăruţei",- "Blestemul" va putea cu siguranţă să inspire tema unui film. Volumul costă 25 de mărci şi se poate avea dela autor: 7800 Freiburg -Münchhofstr.12.-
- Librăria românească "du Savoir", înfiptă în coasta Sorbonei, are în bogatu-i inventar, printre altele: N.Steinhardt, Jurnalul fericirii; V.Harea, Românii de peste Nistru; Lucian Blaga, L'être historique; Raoul Şorban, Fantasma imperiului ungar şi casa Europei; Ion Antonescu, Românii; Corneliu Zelea Codreanu(extrase din scrierile acestuia),- carte întregită de o broşură cu citate din adversarii Legiunii şi din istorici contemporani. Aceste cărţi(şi altele, pe care chiar dacă momentan nu le are, le procură cu siguranţă), se pot obţine la: Mioriţa, 5 Rue Malebranche-75005 Paris. Telefon: 43 54 22 46.-

---

- Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -
Contribuţiile se pot trimite la redacţie prin cec sau prin mandat poştal.
Conturile bancare de la Paris, Roma şi Freiburg rămân mereu valabile.